

Regeringens proposition

1978/79:161

om ändring i uppbördsförfarandet enligt uppbördslagen (1953:272),
m.m.

beslutad den 1 mars 1979.

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLA ULLSTEN

INGEMAR MUNDEBO

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en enhetlig ordning för inbetalning av skatt enligt uppbördslagen (1953:272; UBL). Sådan skatt skall i fortsättningen alltid betalas till länsstyrelsens skattepostgirokonto senast den 18 i var och en av de månader under vilka nuvarande uppbördsterminer infaller. Arbetsgivarnas redovisning av innehållen skatt förenklas samtidigt. Bl. a. slopas systemet med skatteanvisningar. Inbetalning skall i stället göras med särskilt inbetalningskort. På detta finns utrymme för att lämna en s. k. uppbördsdeklaration. I denna skall arbetsgivaren lämna uppgift om redovisningsperiod, lönesumma m. m. Har arbetsgivaren regelmässigt högst fyra anställda skall han också ange personnummer och namn på de arbetstagare för vilka skatteavdrag har verkställts. När särskilda skäl föreligger kan länsstyrelsen ålägga annan arbetsgivare att lämna sådana uppgifter. Också skattskyldig skall betala sin skatt med särskilt inbetalningskort. I uppbörden av skatt förutsätts bankerna medverka. Uppgiftslämnandet enligt taxeringslagen (1956:623; TL) förenklas i fråga om vissa räntor som betalas ut genom värdepapperscentralen VPC Aktiebolag.

F. n. kan vissa arbetsgivare tillämpa s. k. summarisk redovisning. Den innehållna preliminära A-skatten krediteras enligt detta förfarande för varje arbetstagare först efter inkomstårets utgång. Denna ordning för krediteringen utvidgas att gälla i fråga om all innehållen preliminär A-skatt. Kreditering skall nämligen enligt förslaget verkställas på grundval av de uppgifter om preliminär skatt, som arbetsgivarna lämnar för varje arbetstagare på kontrolluppgifterna. Kontrollen av arbetsgivarnas redovisning effektiviseras genom maskinella avstämningar mellan kontrolluppgifter och redovisade skattebelopp.

En arbetsgivare som underlåter att lämna uppbördsdeklaration i rätt tid skall enligt propositionen erlägga förseningsavgift. Sådan avgift föreslås också beträffande de meddelanden som skall lämnas till länsstyrelsen enligt kungörelsen (1969: 5) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning (Ask) när innehållen skatt inte betalas i rätt tid.

En justering görs av de beloppsgränser som gäller i fråga om skatteavdrag på ersättningar från försäkringsanstalter och vid preliminär taxering för eller jämkning av preliminär B-skatt.

UBL:s bestämmelser om anstånd och restavgift jämkas i överensstämmelse med ändringarna i uppbördsförfarandet. Några jämkningar görs också för att skattebelopp, som omfattas av anstånd, skall kunna undantas från restlängderna. Vidare öppnas möjlighet för regeringen och riksskatteverket (RSV) att meddela anstånd med inbetalning av skatt i samband med att tillämpningen av ett dubbelbeskattningsavtal prövas.

Någon särskild inkomstlängd, förmögenhetslängd eller debiteringslängd skall enligt propositionen inte längre framställas. Uppgifterna i dessa längder skall i stället föras in i en gemensam handling, kallad skattelängd.

Förfarandet med förtryckta deklarationsblanketter utvidgas. Mot bakgrund härav föreslås att deklarationsskyldig, som inte har deklarerat i rätt tid, skall kunna anmanas att lämna deklaration, utan att först ha erinrats om sin skyldighet. Vidare föreslås vissa jämkningar i TL som sammanhänger med ändringar som har vidtagits tidigare i enlighet med prop. 1977/78: 181.

Arbetsgivare som underlåter att verkställa skattavdrag är enligt 75 § UBL solidariskt ansvarig med arbetstagaren för skattebeloppet. För att betalningsskyldighet skall kunna åläggas arbetsgivaren förutsätts dock att arbetstagaren är känd. Enligt propositionen ändras bestämmelserna så att beslut om betalningsskyldighet kan meddelas också när lön har betalats till arbetstagare som inte kan identifieras.

1 Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272)

Häri genom föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953: 272)¹

dels att 23 § och punkt 4 av anvisningarna till 45 § skall upphöra att gälla,

dels att i rubriken närmast före 22 §, i 34—36 §§, 40 §, 43 § 2 mom., 46, 78 och 84 §§ samt i anvisningarna till 40 och 46 §§ ordet "debit-sedel" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "skattsedel" i motsvarande form,

dels att 2 § 2 mom., 10 och 13 §§, 17 § 1 mom., 24 § 2 mom., 26 §, 27 § 1 mom., 28, 31, 33, 37 och 38 §§, 39 § 1 mom., 42 §, 43 § 1 mom., 45 § 1 och 2 mom., 47 §, 48 § 1 och 2 mom., 49 § 3 mom., 50—57 §§, 58 § 1 mom., 59 §, 68 § 4 mom., 69 § 2 mom., 75, 77, 83 och 86 §§ samt punkt 4 av anvisningarna till 39 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i 49 § skall införas ett nytt moment, 2 a mom., av nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 75 a §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 mom.² I denna lag förstås med slutlig skatt: skatt som påförts vid den årliga debiteringen på grund av taxeringsnämnds beslut eller på grund av annat beslut, som enligt gällande föreskrifter skall beaktas vid sådan debitering, och återstår efter iakttagande av bestämmelserna om nedsättning av skatt enligt 4 och 5 mom. samt 2 § lagen (1978: 423) om skattelättnader för vissa sparformer;

preliminär skatt: i 3 § omförd skatt, som *erlägges* i avräkning å slutlig skatt;

kvarstående skatt: skatt, som återstår att *erlägga*, sedan preliminär skatt avräknats från slutlig skatt;

slutlig skatt: skatt som *har* påförts vid den årliga debiteringen på grund av taxeringsnämnds beslut eller på grund av annat beslut, som enligt gällande föreskrifter skall beaktas vid sådan debitering, och återstår efter iakttagande av bestämmelserna om nedsättning av skatt enligt 4 och 5 mom. samt 2 § lagen (1978: 423) om skattelättnader för vissa sparformer;

preliminär skatt: i 3 § nämnd skatt, som *betalas* i avräkning på slutlig skatt;

kvarstående skatt: skatt, som återstår att *betala*, sedan preliminär skatt *har* avräknats från slutlig skatt;

¹ Lagen omtryckt 1972: 75. Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 771.

² Senaste lydelse 1978: 426.

Nuvarande lydelse

tillkommande skatt: skatt som skall *erläggas* på grund av eftertaxering eller enligt beslut om debitering sedan påföringen av slutlig skatt avslutats;

kvarskatteavgift: avgift enligt 27 § 3 mom.;

respitränta: ränta enligt 32 §;

anståndsrenta: ränta enligt 49 § 4 mom.;

ö-skatteränta: ränta enligt 69 § 1 mom.;

restitutionsränta: ränta enligt 69 § 2 mom.;

skattereduktion: nedsättning av skatt enligt 4 mom.;

särskild skattereduktion: nedsättning av skatt enligt 5 mom.;

inkomstår: det kalenderår, som närmast föregått taxeringsåret;

uppbördsår: tiden från och med februari månad nästföljande år;

Föreslagen lydelse

tillkommande skatt: skatt som skall *betalas* på grund av eftertaxering eller enligt beslut om debitering sedan påföringen av slutlig skatt *har* avslutats;

kvarskatteavgift: avgift enligt 27 § 3 mom.;

respitränta: ränta enligt 32 §;

anståndsrenta: ränta enligt 49 § 4 mom.;

ö-skatteränta: ränta enligt 69 § 1 mom.;

restitutionsränta: ränta enligt 69 § 2 mom.;

skattereduktion: nedsättning av skatt enligt 4 mom.;

särskild skattereduktion: nedsättning av skatt enligt 5 mom.;

inkomstår: det kalenderår, som närmast *har* föregått taxeringsåret;

uppbördsår: mars månad ett år till och med februari månad nästföljande år;

uppbörds månad: mars, maj, juli, september, november och januari;

gift skattskyldig: skattskyldig som taxeras med tillämpning av 52 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) och 11 § 1 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt;

ogift skattskyldig: annan skattskyldig fysisk person än nyss sagts.

ogift skattskyldig: annan skattskyldig fysisk person än nyss *har* sagts.

10 §³

Preliminär A-skatt skall *icke* beräknas *å* ersättning, som vid kommunal tjänst *anvisas* för vissa med tjänsten förenade kostnader, *ej* heller *å* ersättning, som vid enskild tjänst *anvisas* för sådana kostnader, *därest icke* ersättningen väsentligen överstiger vad som skäligen kan anses vara erforderligt för kostnadernas bestridande.

Preliminär A-skatt skall *icke* utgå för:

a) folkpension och tilläggs pension enligt lagen om allmän försäkring, där *ej* annat följer av förordnande enligt 3 § 3 mom. eller

Preliminär A-skatt skall *inte* beräknas *på* ersättning, som vid kommunal tjänst *lämnas* för vissa med tjänsten förenade kostnader, *ej* heller *på* ersättning, som vid enskild tjänst *lämnas* för sådana kostnader, *om inte* ersättningen väsentligen överstiger vad som skäligen kan anses vara erforderligt för kostnadernas bestridande.

Preliminär A-skatt skall *inte* utgå för:

a) folkpension och tilläggs pension enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring, där *ej* annat följer av förordnande enligt 3 § 3

³ Senaste lydelse 1977: 281.

Nuvarande lydelse

den skattskyldige begär att avdrag för sådan skatt skall göras;

c) familjebidrag enligt familjebidragslagen (1946: 99); eller

d) sådan pension, livränta eller från försäkringsanstalt utgående annan skattepliktig ersättning, som uppgår till högst 3 000 kronor för år; dock att vad nu sagts ej skall tillämpas på pension och vårdbidrag, som utgår på grund av lagen om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1975: 380) om delpensionsförsäkring och på yrkesskadelifvränta eller livränta enligt lagen (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring eller lagen (1977: 265) om statligt personskadeskydd.

Föreslagen lydelse

mom. eller den skattskyldige begär att avdrag för sådan skatt skall göras;

d) sådan pension, livränta eller från försäkringsanstalt utgående annan skattepliktig ersättning, som uppgår till högst hälften av det basbelopp som enligt lagen om allmän försäkring gällde för december månad året före det år under vilket ersättningen utges. Vad nu har sagts skall dock ej tillämpas på pension och vårdbidrag, som utgår på grund av lagen om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1975: 380) om delpensionsförsäkring och på yrkesskadelifvränta eller livränta enligt lagen (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring eller lagen (1977: 265) om statligt personskadeskydd.

13 §⁴

Preliminär B-skatt skall, där nedan *icke annorledes stadgas* eller särskilda omständigheter *ej till annat föranleda*, utgå med belopp motsvarande den slutliga skatt, som påförts den skattskyldige året *näst* före inkomståret, till den del sistnämnda skatt avser annat än utskiftningsskatt, ersättningsskatt, skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen eller sådan i denna lag *icke* omnämnd skatt eller avgift, vilken påförts *jämlikt* bestämmelse i annan författning. Vid beräkning av preliminär B-skatt skall hänsyn tagas till preliminär A-skatt som den skattskyldige kan ha att *erlägga* på grund av förordnande enligt 3 § 3 mom. andra stycket.

Har skattskyldig enligt den årliga taxeringen året *näst* före inkomståret *icke* påförts slutlig skatt

Preliminär B-skatt skall, om *inte annat sägs* nedan eller *föranleds* av särskilda omständigheter, utgå med belopp motsvarande den slutliga skatt, som *har* påförts den skattskyldige året före inkomståret, till den del sistnämnda skatt avser annat än utskiftningsskatt, ersättningsskatt, skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1956: 623) eller sådan i denna lag *inte* omnämnd skatt eller avgift, vilken *har* påförts *enligt* bestämmelse i annan författning. Vid beräkning av preliminär B-skatt skall, om *möjligt*, hänsyn tagas till preliminär A-skatt som den skattskyldige kan ha att *betala* på grund av förordnande enligt 3 § 3 mom. andra stycket.

Har skattskyldig *inte* påförts slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret, men

⁴ Senaste lydelse 1978: 201.

Nuvarande lydelse

i den kommun där den preliminära B-skatten skall debiteras, men kan han antagas komma att vid årlig taxering året näst efter inkomståret där taxeras till statlig eller kommunal inkomstskatt, skall preliminär B-skatt beräknas med ledning av särskild taxering till sådan skatt (preliminär taxering). Äger nu nämnd skattskyldig förmögenhet, för vilken skattskyldighet till statlig förmögenhetsskatt föreligger, skall preliminär B-skatt även för förmögenheten beräknas med ledning av sådan taxering.

Preliminär B-skatt skall jämväl beräknas med ledning av preliminär taxering, därest det med sannolikhet är att antaga, att vid årlig taxering året näst efter inkomståret till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerad inkomst kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst sexhundra kronor. Preliminär B-skatt må beräknas på grundval av preliminär taxering även i annat fall än nyss är sagt, därest särskilda omständigheter därtill föranleda. Sådana omständigheter kunna föreligga exempelvis då fråga är om nedsatt skatteförmåga eller om mer betydande skillnad mellan eljest utgående preliminär skatt och påräknelig slutlig skatt.

Föreslagen lydelse

kan han antagas bli påförd sådan skatt enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret, skall preliminär B-skatt beräknas med ledning av särskild taxering till statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt (preliminär taxering).

Preliminär B-skatt skall också beräknas med ledning av preliminär taxering, om det med sannolikhet kan antagas, att vid årlig taxering året efter inkomståret till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerad inkomst kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst 2 000 kronor.

Preliminär B-skatt får beräknas på grundval av preliminär taxering även i annat fall än som sägs i andra eller tredje stycket, om särskilda omständigheter föranleder det. Sådana omständigheter kan föreligga exempelvis när det är fråga om nedsatt skatteförmåga eller om mer betydande skillnad mellan annars utgående preliminär skatt och påräknelig slutlig skatt.

17 §

1 m o m. Skattskyldig, som har att erlægga preliminär B-skatt, är pliktig att utan anmaning avgiva preliminär självdeklaration:

1) därest han under året näst före inkomståret icke taxerats till statlig eller kommunal inkomstskatt i den kommun inom vilken preliminär B-skatt skall erläggas;

1 m o m. Skattskyldig, som har att betala preliminär B-skatt, skall utan anmaning avge preliminär självdeklaration:

1) om han inte har påförts slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret;

Nuvarande lydelse

2) därest i vederbörande kommun hans vid årlig taxering året näst efter inkomståret till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerade inkomst, såvitt senast den 1 december året näst före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret i kommunen med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst sexhundra kronor; samt

3) därest han året näst före inkomståret haft att erlægga preliminär A-skatt.

Föreslagen lydelse

2) om hans vid årlig taxering året efter inkomståret till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerade inkomst, såvitt senast den 1 december året före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst 2 000 kronor; samt

3) om han året före inkomståret har haft att betala preliminär A-skatt.

23 §

Skatt skall förfalla till betalning under uppbördstermin.

Uppbördsterminerna under uppbördsåret äro sex och infalla under tiden från och med den 6 till och med den 13 i månaderna mars, maj, juli, september, november och januari; dock att uppbörd icke förrättas å sön- eller helgdag. Skulle uppbördstermin med tillämpning av nyss angivna regel börja å sön- eller helgdag, skall uppbördsterminen i stället taga sin början å nästföljande vardag, därvid slutdagen i motsvarande mån förskjutes.

Riksskatteverket må om särskilda omständigheter därtill föranleda, efter poststyrelsens hörande, föreskriva att uppbördstermin under viss månad skall infalla under annan tid än nyss sagts.

24 §

2 m o m. Preliminär A-skatt, som innehållits genom skatteavdrag varom i 39 eller 40 § förmäles, skall förfalla till betalning under den uppbördstermin, som infaller närmast efter utgången av den månad, under vilken skatteavdraget verkställts.

2 m o m. Preliminär A-skatt, som har innehållits genom skatteavdrag som avses i 39 eller 40 §, skall betalas senast den 18 i den uppbörds månad, som infaller närmast efter utgången av den månad, då skatteavdraget gjordes.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §

Preliminär B-skatt skall debiteras i en gemensam post. Skattebeloppet avrundas till det närmast lägre hela krontal, som utan att öretal uppkommer är jämnt delbart med antalet av de uppbörds-terminer under vilka skatten förfaller till betalning. Skatt som icke uppgår till trehundra kronor påföres icke.

Preliminär B-skatt skall förfalla till betalning med lika belopp under envar uppbördstermin under uppbördsåret eller, vid debitering under inkomståret, under envar av de återstående uppbördsterminerna under uppbördsåret.

Preliminär B-skatt skall debiteras i en gemensam post. Skattebeloppet avrundas till det närmast lägre hela krontal, som utan att öretal uppkommer är jämnt delbart med antalet uppbörds- månader under vilka skatten skall betalas. Skatt som inte uppgår till 600 kronor påföres ej.

Preliminär B-skatt skall betalas med lika stora belopp senast den 18 i var och en av uppbörds- månaderna under uppbördsåret eller, vid debitering under inkomståret, i var och en av de uppbörds- månaderna som återstår efter utgången av den månad då skatten debiteras.

27 §

1 m o m.⁵ Uträkning av de särskilda skatteposter som ingå i slutlig skatt samt debitering av sådan skatt sker med ledning av uppgifter i taxeringslängd eller annat beslut om taxeringen. I övrigt iakttagas:

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. lagen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den ifrågavarande slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel uträknas med ledning av den utdebitering för skatte- krona och skatteöre som för inkomståret gäller i beskattningsorten;

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel uträknas i en gemensam post, därvid skattebeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal;

1 m o m. Vid debitering av slutlig skatt skall iakttagas:

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som har fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt uträknas med ledning av den skatte- sats som för inkomståret gäller i beskattningsorten;

att kommunal inkomstskatt uträknas i en post, varvid skattebeloppet vid öretal över 50 avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal;

⁵ Senaste lydelse 1979: 88.

Nuvarande lydelse

att skogsvårdsavgift uträknas med tillämpning av det promille-tal, som enligt vad därom särskilt är stadgat bestämts för det år då den slutliga skatten debiteras;

att tilläggspensionsavgift uträknas med tillämpning av den för inkomståret fastställda procentsatsen för avgiftsuttaget, därvid öretal bortfaller;

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel debiteras med belopp som uträknats av lokal skattemyndighet i det fögderi där beskattningsorten är belägen;

att i 1 § *omförmäld* sjukförsäkringsavgift debiteras enligt 19 kap. lagen om allmän försäkring på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av allmän försäkringskassa;

att socialförsäkringsavgift till folkpensioneringen såvitt gäller person med inkomst av annat förvärvsarbete än anställning debiteras med tillämpning av bestämmelserna i 11 kap. 4 § samt 19 kap. 3 och 4 a §§ lagen om allmän försäkring;

att i 1 § *omförmäld* arbetsskadeförsäkringsavgift debiteras med ledning av bestämmelserna i 7 kap. 2 § tredje stycket lagen (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring;

att i 1 § *omförmäld* delpensionsförsäkringsavgift debiteras med ledning av bestämmelserna i 21 § andra stycket lagen (1979: 84) om delpensionsförsäkring;

att i 1 § *omförmälda* arbetsgivaravgifter debiteras i en gemensam post; samt

att i 1 § *omförmäld* annuitet eller, därest skattskyldig har att erlagga flera annuiteter, summan av dessa påföres i helt antal kronor, därvid öretal bortfaller.

Föreslagen lydelse

att skogsvårdsavgift uträknas enligt bestämmelserna i 1 § lagen (1946: 324) om skogsvårdsavgift;

att tilläggspensionsavgift uträknas med tillämpning av den för inkomståret fastställda procentsatsen för avgiftsuttaget, varvid öretal bortfaller;

att kommunal inkomstskatt debiteras med belopp som har uträknats av lokal skattemyndighet i det fögderi där beskattningsorten är belägen;

att i 1 § *nämnd* sjukförsäkringsavgift debiteras enligt 19 kap. lagen (1962: 381) om allmän försäkring på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av allmän försäkringskassa;

att i 1 § *nämnd* arbetsskadeförsäkringsavgift debiteras med ledning av bestämmelserna i 7 kap. 2 § tredje stycket lagen (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring;

att i 1 § *nämnd* delpensionsförsäkringsavgift debiteras med ledning av bestämmelserna i 21 § andra stycket lagen (1979: 84) om delpensionsförsäkring;

att i 1 § *nämnda* arbetsgivaravgifter debiteras i en gemensam post; samt

att i 1 § *nämnd* annuitet eller, om skattskyldig har att erlagga flera annuiteter, summan av dessa påföres i helt antal kronor, varvid öretal bortfaller.

28 §⁶

Kvarstående skatt under tjugo-fem kronor uttages icke.

Kvarstående skatt under 25 kronor uttages ej.

⁶ Senaste lydelse 1974: 853.

Nuvarande lydelse

Kvarstående skatt förfaller till betalning:

under den första uppbördsterminen under uppbördsåret näst efter taxeringsåret, om skatten uppgår till högst tvåhundra kronor; samt

med lika belopp under vardera av de båda första uppbördsterminerna under nämnda uppbördsår, om skatten överstiger tvåhundra kronor, dock att belopp, som förfaller under den förra terminen avrundas till närmast lägre hela antal kronor, varvid återstoden förfaller under den senare terminen.

Föreslagen lydelse

Kvarstående skatt, som uppgår till högst 200 kronor, skall betalas senast den 18 i uppbörds månaden mars året efter taxeringsåret. Annan kvarstående skatt skall betalas med lika belopp senast den 18 i var och en av uppbörds månaderna mars och maj året efter taxeringsåret. Om öretal uppkommer skall dock det belopp som skall betalas under uppbörds månaden mars bestämmas till närmast lägre och det andra beloppet till närmast högre hela antal kronor.

31 §⁷

Uträkning av de särskilda skatteposter som *ingår* i tillkommande skatt samt debitering av sådan skatt *sker* efter samma grunder, som gällt för debitering av motsvarande slutliga skatt.

Sänkning av viss skatt vid ändrad debitering avräknas mot höjning av annan skatt till följd av ändringen. Tillkommande skatt under *tjugofem* kronor uttages *icke*.

Tillkommande skatt skall *förfalla till betalning under uppbörds-termin* eller två på varandra följande *uppbördsterminer*, som lokal skattemyndighet bestämmer. *Därvid* skall skatten fördelas *efter samma* grunder som i 28 § sägs.

Uträkning av de särskilda skatteposter som *ingår* i tillkommande skatt samt debitering av sådan skatt *verkställs* efter samma grunder, som *har* gällt för debitering av motsvarande slutliga skatt.

Sänkning av viss skatt vid ändrad debitering avräknas mot höjning av annan skatt till följd av ändringen. Tillkommande skatt under 25 kronor uttages *ej*.

Tillkommande skatt skall *betalas senast den 18 i den uppbörds- månad* eller *de två* på varandra följande *uppbörds månader*, som lokal skattemyndighet bestämmer. *I sistnämnda fall* skall skatten fördelas *enligt de* grunder som *anges* i 28 §.

33 §⁸

För skattskyldig skall utfärdas *debetsedel*, särskild för preliminär skatt, för slutlig skatt och för tillkommande skatt. Vid *debetsedel skola fogas skatteanvisningar avsedda för inbetalning av skatt och,*

För skattskyldig skall utfärdas *skattsedel*, särskild för preliminär skatt, för slutlig skatt och för tillkommande skatt. Vid *skattsedel på preliminär A-skatt skall fogas skattekort och skattetabell. Vid skatt-*

⁷ Senaste lydelse 1974: 853.

⁸ Senaste lydelse 1974: 771.

Nuvarande lydelse

om så är påkallat, skattekort, upp- tagande å debetsedeln angivna uppgifter om den skattskyldige, och skattetabell.

Närmare föreskrifter om debet- sedel och handlingar som skola fogas till debetsedel meddelas av regeringen.

Debetsedel med tillhörande skat- teanvisningar och skattekort skall upprättas i enlighet med formulär som riksskatteverket fastställer.

Föreslagen lydelse

sedel på preliminär B-skatt eller tillkommande skatt samt vid sådan skattsedel på slutlig skatt enligt vilken kvarstående skatt skall betalas skall fogas inbetalningskort. Vid skattsedel på preliminär B- skatt skall också fogas skattekort.

Närmare föreskrifter om skatt- sedel och handlingar som skall fo- gas till skattsedel meddelas av re- geringen eller myndighet som re- geringen bestämmer.

Skattsedel, skattekort och in- betalningskort skall upprättas i en- lighet med formulär som fastställs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

37 §

Anmäler skattskyldig hos lokal skattemyndighet, att han *icke er- hållit vederbörlig debetsedel* sedan fem dagar förflutit efter den tid- punkt som *angives* i 35 § första eller andra stycket eller i 36 § första stycket, skall *myndigheten* ofördröjligen *tillställa* den skatt- skyldige sådan *debetsedel* som bort utfärdas. Anmälan, som här av- ses, bör göras senast tio dagar ef- ter nyssnämnda tidpunkt.

Anmäler skattskyldig hos lokal skattemyndighet sedan fem dagar *har* förflutit efter den tidpunkt som *anges* i 35 § första eller andra stycket eller i 36 § första stycket att han *inte har fått den skattse- del som han skall ha*, skall sådan *skattsedel*, som *hade* bort utfärdas, ofördröjligen *tillställas* den skatt- skyldige. Anmälan, som här av- ses, bör göras senast tio dagar ef- ter nyssnämnda tidpunkt.

38 §

Skattskyldig äger hos vederbö- rande lokala skattemyndighet *utfå duplettdebetsedel*, då behov av *yt- terligare skatteanvisningar förelig- ger eller anledning eljest uppkom- mit*. Duplettdebetsedel skall skynd- samt *sändas till* den skattskyldige.

Skattskyldig *har rätt att* hos lo- kal skattemyndighet *få duplett- skattsedel och ytterligare inbetal- ningskort*. *Begärda handlingar* skall skyndsamt *tillställas* den skattskyldige.

39 §

1 m o m. Vid utbetalning av kontant belopp, som för mottaga- ren (*a r b e t s t a g a r e n*) utgör sådan inkomst av tjänst som i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena avses (lö n), skall den som utbetalar beloppet (*a r b e t s- g i v a r e n*) *verkställa* avdrag för

1 m o m. Vid utbetalning av kontant belopp, som för mottaga- ren (*a r b e t s t a g a r e n*) utgör sådan inkomst av tjänst som i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena avses (lö n), skall den som utbetalar beloppet (*a r b e t s- g i v a r e n*) *göra* avdrag för be-

Nuvarande lydelse

guldande av preliminär A-skatt som arbetstagaren har att *erlägga* (s k a t t e a v d r a g).

Har arbetstagare, vilken har att vidkännas skatteavdrag för preliminär A-skatt, att *erlägga* kvarstående skatt, som *påförts i hans hemortskommun för året näst före taxeringsåret*, är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön *verkställa* skatteavdrag även för sådan skatt. Avdragsskyldighet föreligger dock *icke, därest* anställningen är avsedd att vara kortare tid än en vecka. För betalning av den kvarstående skatten skall arbetsgivaren vid varje utbetalningstillfälle avdraga det belopp, som motsvarar så stor del av den under nästföljande *uppbördstermin förfallande skatten*, som belöper å utbetalningstillfället med hänsyn till antalet utbetalningstillfällen före ingången av *den månad, då uppbördsterminen infaller*. Belopp, som *avdrages* vid annat utbetalningstillfälle än det första, skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor och återstoden *avdragas* vid det första utbetalningstillfället.

Föreslagen lydelse

talning av preliminär A-skatt som arbetstagaren har att *betala* (s k a t t e a v d r a g).

Har arbetstagare, vilken har att vidkännas skatteavdrag för preliminär A-skatt, att *erlägga* kvarstående skatt, som *har debiterats året före det år skatteavdraget skall göras*, är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön *göra* skatteavdrag även för sådan skatt. Avdragsskyldighet föreligger dock *inte, om* anställningen är avsedd att vara kortare tid än en vecka. För betalning av den kvarstående skatten skall arbetsgivaren vid varje utbetalningstillfälle avdraga det belopp, som motsvarar så stor del av den *skatt som skall betalas* under nästföljande *uppbördsmånad* som belöper *på* utbetalningstillfället med hänsyn till antalet utbetalningstillfällen före ingången av *nämnda uppbördsmånad*. Belopp, som *dras av* vid annat utbetalningstillfälle än det första, skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor och återstoden *dras av* vid det första utbetalningstillfället.

42 §

Är utbetald lön *icke av den storlek, att därå kan verkställas* skatteavdrag *motsvarande för lönen* utgående preliminär skatt *jämte* den kvarstående skatt, som belöper å utbetalningstillfället, skall genom skatteavdraget innehållet belopp anses i första hand avse preliminär skatt.

Kan vid visst utbetalningstillfälle skatteavdrag *icke verkställas* med belopp, som motsvarar å utbetalningstillfället belöpande skatt, skall vid senare utbetalningstillfälle före ingången av *den månad, då nästföljande uppbördstermin in-*

Om utbetald lön inte är så stor, att skatteavdrag kan göras för både utgående preliminär skatt och den kvarstående skatt, som belöper *på* utbetalningstillfället, skall genom skatteavdraget innehållet belopp anses i första hand avse preliminär skatt.

Kan vid visst utbetalningstillfälle skatteavdrag för kvarstående skatt *inte göras* med belopp, som motsvarar *på* utbetalningstillfället belöpande skatt, skall vid senare utbetalningstillfälle före ingången av nästföljande *uppbördsmånad*

Nuvarande lydelse

faller, avdragas så stort belopp att de innehållna beloppen tillhopa förslå att gälda under nämnda uppbördstermin förfallande skatt. Kan så icke ske och inbetalar icke arbetstagaren efter anmodan från arbetsgivaren felande belopp senast den 11 i den månad, då uppbördsterminen infaller, skola de innehållna beloppen av arbetsgivaren inbetalas på sätt i 56 § 2 mom. omförmäles.

Föreslagen lydelse

avdragas så stort belopp att de innehållna beloppen tillsammans förslår till den skatt som skall betalas under nämnda uppbörds månad.

43 §

1 m o m. Arbetsgivare skall vid varje avlöningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna arbetstagare uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag innehållits å lönen. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock *icke*, om lönen kvitteras å avlöningslista, *varå* skatteavdraget angivits.

1 m o m. Arbetsgivare skall vid varje avlöningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna arbetstagare uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag *har* innehållits *på* lönen. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock *inte*, om lönen kvitteras *på* avlöningslista, *där* skatteavdraget *har* angivits.

Har skatteavdrag för kvarstående skatt inte kunnat göras med så stort belopp, som skall betalas under viss uppbörds månad, skall arbetsgivaren vid det avlöningstillfälle, som närmast föregår denna uppbörds månad, underrätta arbetstagaren om storleken av felande belopp.

Efter *utgången* av den sista uppbördstermin, under vilken skatt enligt *debetsedel* skall erläggas, eller, om arbetstagare tidigare slutat sin anställning, vid dennas slut skall arbetsgivaren till arbetstagaren återställa *debetsedeln*. Därvid skall arbetsgivaren lämna arbetstagaren skriftlig uppgift om summan av *verkställda* skatteavdrag och den tid av *inkomståret* som avdragen *avse*. *Dylik* uppgift, som skall vara av arbetsgivaren eller någon hos honom anställd under-tecknad eller signerad, skall *till- lika* omfatta arbetsgivarens namn

Efter *den 18* i den sista uppbörds månad, under vilken skatt enligt *skattsedel* skall erläggas, eller, om arbetstagare tidigare *har* slutat sin anställning, vid dennas slut skall arbetsgivaren återlämna *skattsedeln* till arbetstagaren. *Har* arbetstagaren slutat sin anställning *under tid då* avdrag för kvarstående skatt skall göras, skall arbetsgivaren lämna arbetstagaren skriftlig uppgift om summan av *gjorda* skatteavdrag för *sådan* skatt och den tid som avdragen *avser*. *Sådan* uppgift, som skall vara under-tecknad eller signerad av arbetsgivaren

Nuvarande lydelse

och adress. Uppgift som nu sagts skall tecknas å debetsedeln, om arbetstagaren slutat sin anställning före utgången av månaden närmast före den sista uppbördstermin, under vilken skatt enligt debetsedeln skall erläggas.

Har debetsedel icke överlämnats, skall arbetsgivaren efter utgången av den sista uppbördstermin, vid vilken genom skatteavdrag innehållen preliminär eller kvarstående skatt skall inbetalas, eller, om arbetstagaren tidigare slutat sin anställning, vid dennas slut till arbetstagaren överlämna skriftlig uppgift i enlighet med vad i föregående stycke sägs. Har skatteavdrag verkställts för såväl preliminär som kvarstående skatt, skall uppgift lämnas särskilt för den preliminära och särskilt för den kvarstående skatten.

Riksskatteverket kan befria arbetsgivare från skyldigheten att underskriva eller signera uppgift om avdragen skatt liksom från skyldigheten att lämna sådan uppgift på debetsedel i fall som avses i andra stycket såvitt fråga ej är om kvarstående skatt och arbetstagaren slutat sin anställning före utgången av sista avdragsperioden.

Riksskatteverket fastställer formulär till blanketter för uppgifter enligt detta moment. Blanketterna skola kostnadsfritt tillhandahållas arbetsgivare.

Föreslagen lydelse

eller någon hos honom anställd, skall också omfatta arbetsgivarens namn och adress.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer formulär till blanketter för uppgifter enligt detta moment. Blanketterna skall kostnadsfritt tillhandahållas arbetsgivare.

45 §

1 m o m. Sedan debetsedel å preliminär skatt utfärdats, må, därest bättre överensstämmelse mellan den preliminära och den motsvarande slutliga skatten därigenom kan antagas uppkomma, genom jämkning föreskrivas ändrade grunder för uttagande av den

1 m o m. Sedan skattsedel på preliminär skatt har utfärdats, får, om bättre överensstämmelse mellan den preliminära och den motsvarande slutliga skatten därigenom kan antagas uppkomma, genom jämkning föreskrivas ändrade grunder för uttagande av den

Nuvarande lydelse

preliminära skatten. Jämkning skall göras bland annat i följande fall, nämligen

1) då skattskyldig har att erläggas preliminär A-skatt och enligt underrättelse från länsstyrelsen sådan ändring skett i den skattskyldiges civilstånd, vartill hänsyn skall tagas vid taxering eller debitering under året *näst* efter inkomståret;

2) då skattskyldig visar eller, såvitt gäller sambandet mellan honom tillkommande skattereduktion och makes inkomst, gör sannolikt att preliminär A-skatt skall erläggas efter annan kolumn i skattetabellen än som tidigare fastställts;

3) då skattskyldig gör sannolikt eller det *eljest* för myndigheten framstår såsom troligt, att den preliminära skatten till följd av ändring i inkomst eller i avdrag för omkostnader i förvärvskälla eller beträffande allmänna avdrag eller av annan anledning kommer att avvika från motsvarande slutliga skatt;

4) då skattskyldig visar eller myndigheten *eljest* *erhåller* kännedom om att den skattskyldiges skatteförmåga blivit *väsentligen* nedsatt av anledning, *varom* i 50 § 2 mom. kommunalskattelagen *förmäles*, dock att jämkning av skäl, som *angivas* i tredje stycket nämnda moment, *icke* skall ske, om den skattskyldige *har* att utgöra preliminär A-skatt och således bestämmelserna i 41 § 2 mom. *äro* tillämpliga; eller

5) då genom ändring i inkomstförhållandena eller av annat skäl ändrad skatteform synes påkallad.

I fall, som under 3) *sägs*, bör såvitt angår preliminär A-skatt jämkning vidtagas *allenast* då på grund av jämkningen preliminär skatt *komme* att uttagas med minst en femtedel högre eller lägre belopp

Föreslagen lydelse

liminära skatten. Jämkning skall göras bland annat i följande fall, nämligen

1) då skattskyldig har att erläggas preliminär A-skatt och enligt underrättelse från länsstyrelsen sådan ändring *har* skett i den skattskyldiges civilstånd, vartill hänsyn skall tagas vid taxering eller debitering under året efter inkomståret;

2) då skattskyldig visar eller, såvitt gäller sambandet mellan honom tillkommande skattereduktion och makes inkomst, gör sannolikt att preliminär A-skatt skall erläggas efter annan kolumn i skattetabellen än som tidigare *har* fastställts;

3) då skattskyldig gör sannolikt eller det *annars* för myndigheten framstår såsom troligt, att den preliminära skatten till följd av ändring i inkomst eller i avdrag för omkostnader i förvärvskälla eller beträffande allmänna avdrag eller av annan anledning kommer att avvika från motsvarande slutliga skatt;

4) då skattskyldig visar eller myndigheten *annars får* kännedom om att den skattskyldiges skatteförmåga *har* blivit *väsentligt* nedsatt av anledning, *som anges* i 50 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370). Jämkning av skäl, som *anges* i tredje stycket nämnda moment, skall dock *inte* ske, om den skattskyldige *skall betala* preliminär A-skatt och således bestämmelserna i 41 § 2 mom. *är* tillämpliga; eller

I fall, som *avses i första stycket* under 3), bör såvitt angår preliminär A-skatt jämkning vidtagas *bara* då på grund av jämkningen preliminär skatt *skulle* uttagas med minst en femtedel högre eller

Nuvarande lydelse

än som utan jämkning skulle erläggas, dock att jämkning icke skall ske då ändringen i den preliminära skatten understiger tjugufem kronor. Jämkning av preliminär B-skatt i nyss angivna fall bör göras allenast då påräknelig inkomst med minst en femtedel över- eller understiger den tidigare antagna inkomsten, dock med minst sexhundra kronor.

Oaktat vad i föregående stycke sägs, må jämkning verkställas om skillnaden mellan slutlig och eljest utgående preliminär skatt komme att bli mer betydande eller fråga är om nedsatt skatteförmåga eller annan särskild omständighet.

Erhåller lokal skattemyndighet genom anmälan av skattskyldig eller eljest vetskap om att preliminär skatt blivit obehörigen eller med oriktigt belopp påförd eller att felaktighet ägt rum vid utskrivandet av debetsedel, skall myndigheten vidtaga den jämkning av nämnda skatt, som i följd härav må erfordras.

Innan jämkning äger rum, skall den skattskyldige beredas tillfälle att yttra sig, där detta icke uppenbarligen är obehövligt.

Jämkning må icke verkställas efter inkomstårets utgång med mindre den preliminära skatten därigenom nedsätts. Ansökan om sådan jämkning skall av skattskyldig ingivas före utgången av april månad året näst efter inkomståret.

2 m o m. Har skattskyldig inbetalt preliminär skatt med belopp, som beräknas överskjuta motsvarande slutliga skatt med minst en femtedel av sistnämnda skatt, dock minst etthundra kronor, skall efter beslut av den lokala skattemyndigheten i samband med jämkning det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige på sätt i 68 §

Föreslagen lydelse

lägre belopp än som utan jämkning skulle erläggas. Jämkning av preliminär B-skatt i nyss angivna fall bör göras bara då påräknelig taxerad inkomst med minst en femtedel över- eller understiger den tidigare antagna inkomsten, dock med minst 2 000 kronor.

Oavsett vad som sägs i föregående stycke, får jämkning verkställas om skillnaden mellan slutlig och annars utgående preliminär skatt skulle bli mer betydande eller det är fråga om nedsatt skatteförmåga eller annan särskild omständighet.

Får lokal skattemyndighet genom anmälan av skattskyldig eller annars vetskap om att preliminär skatt har blivit påförd obehörigen eller med oriktigt belopp eller att felaktighet har ägt rum vid utskrivandet av skattsedel, skall myndigheten vidtaga den jämkning av nämnda skatt, som kan behövas.

Innan jämkning äger rum, skall den skattskyldige beredas tillfälle att yttra sig, om detta inte uppenbarligen är obehövligt.

Jämkning får inte verkställas efter inkomstårets utgång med mindre den preliminära skatten därigenom nedsätts. Ansökan om sådan jämkning skall av skattskyldig inges före utgången av april månad året efter inkomståret.

2 m o m. Har skattskyldig inbetalt preliminär skatt med belopp, som beräknas överskjuta motsvarande slutliga skatt med minst en femtedel av sistnämnda skatt, dock minst 500 kronor, skall efter beslut av den lokala skattemyndigheten i samband med jämkning det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige på

Nuvarande lydelse

1 mom. sägs utan avvaktan å debitering av den slutliga skatten. Då särskilda omständigheter *därtill föranleda*, må lokal skattemyndighet besluta om återbetalning av för mycket erlagd preliminär skatt, även om den inbetalda preliminärskatten *icke* överstiger den beräknade slutliga skatten på sätt nyss angivits.

Föreslagen lydelse

det sätt som anges i 68 § 1 mom. utan avvaktan *på* debitering av den slutliga skatten. Då särskilda omständigheter *föranleder det*, får lokal skattemyndighet besluta om återbetalning av för mycket erlagd preliminär skatt, även om den inbetalda preliminärskatten *inte* överstiger den beräknade slutliga skatten på *det* sätt som nyss *har* angivits.

47 §

Har genom skatteavdrag innehållits större belopp än som enligt meddelat beslut om jämkning skall under den närmast följande *uppbörds*terminen inbetalas, skall arbetsgivaren skyndsamt mot kvitto tillhandahålla arbetstagaren vad *sålunda* för mycket innehållits.

Har genom skatteavdrag innehållits större belopp än som enligt meddelat beslut om jämkning skall inbetalas under den närmast följande *uppbörds*månaden, skall arbetsgivaren skyndsamt mot kvitto tillhandahålla arbetstagaren vad *som har* innehållits för mycket.

48 §

1 m o m. Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga blivit på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller *eljest* oförfvällat nedsatt, *må* av lokal skattemyndighet *erhålla* anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, som *förfaller till betalning* under *högst två* av de *uppbörds*terminer, vilka *utlöpa* närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndet *må* avse hela skatten eller del *därav*. Anståndstiden *må* bestämmas till *längst ett år* efter *utgången* av den *månad*, under *vilken* den *första* av *nyssnämnda* *terminer* *infaller*.

1 m o m. Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga *har* blivit nedsatt på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller *annars* oförfvällat, *får* av lokal skattemyndighet *beviljas* anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt. *Ansökan om anstånd* skall för att *kunna prövas ha kommit in* *senast den dag då den skatt, som ansökningen avser, senast skall betalas. Beslut om anstånd får meddelas i fråga om skatt som skall betalas under de två uppbörds*månader, vilka *utlöper* närmast efter det ansökan om anstånd *har* gjorts.

Anståndet *får* avse hela skatten eller en del *av den*. Anståndstiden *får* bestämmas till *längst ett år*. *Avser anståndet skatt, som skall betalas under två uppbörds*månader, skall *anståndstiden räknas från utgången av den först infallande uppbörds*månaden.

Nuvarande lydelse

2 m o m. Värnpliktig, som *inryckt* till militärtjänstgöring och vars skattebetalningsförmåga till följd härav blivit nedsatt, *må* av lokal skattemyndighet *erhålla* anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, som *förfaller till betalning* under *uppbördstermin*, vilken helt eller delvis infaller under tiden för militärtjänstgöringen eller under tiden därefter, dock senast under tredje kalendermånaden efter den då tjänstgöringen upphör. Anståndet *må* avse hela skatten eller del *därav*. Anståndstiden *må* bestämmas till längst ett år *efter utgången av den månad, varunder den uppbördstermin infaller som anståndet avser*, dock att anstånd därutöver *må* beviljas för tiden intill dess den värnpliktige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförloving varit fri från tjänstgöring tre kalendermånader i följd.

Föreslagen lydelse

2 m o m. Värnpliktig, som *har ryckt in* till militärtjänstgöring och vars skattebetalningsförmåga till följd härav *har* blivit nedsatt, *får* av lokal skattemyndighet *beviljas* anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, som *skall betalas* under *uppbördsmånad*, vilken helt eller delvis infaller under tiden för militärtjänstgöringen eller under tiden därefter, dock senast under tredje kalendermånaden efter den då tjänstgöringen upphör. Anståndet *får* avse hela skatten eller *en del av den*. Anståndstiden *får* bestämmas till längst ett år. Anstånd *får* dock därutöver beviljas för tiden intill dess den värnpliktige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförloving *har* varit fri från tjänstgöring tre kalendermånader i följd.

49 §

2 a m o m. Regeringen och myndighet som regeringen har förordnat att handlägga ärenden angående tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskatning får vid handläggningen av sådant ärende medge skattskyldig anstånd med inbetalning av skatt, kvarskatteavgift eller ränta.

3 m o m. Anstånd *må*, utom i fall som avses i 1 mom. vid 7), meddelas att gälla längst intill dess *två* månader förflutit från dagen för beslut med anledning av ansökningen eller besvären. Meddelat anstånd *må* omedelbart återkallas, när skäl föreligger.

3 m o m. Anstånd *får*, utom i fall som avses i 1 mom. vid 7), meddelas att gälla längst intill dess *tre* månader *har* förflutit från dagen för beslut med anledning av ansökningen eller besvären. Meddelat anstånd *får* omedelbart återkallas, när skäl föreligger.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

50 §

Beslut om anstånd enligt 48 § och 49 § 1 mom. meddelas av den lokala skattemyndighet, som utfärdat *debetsedel* å den skatt som anståndet avser.

Ansökan om anstånd enligt 48 § 2 mom. skall ställas till den lokala skattemyndighet, *varom* i första stycket *förmäles*, samt *ingivas* eller insändas till familjebidragsnämnden i den kommun, som har att *utgiva* familjebidrag enligt *familjebidragsförordningen den 29 mars 1946*. Sådan ansökan bör av den värnpliktige göras *så snart ske kan* och senast inom en månad efter utgången av först infallande *uppbördstermin*, som anståndet skall avse. Har ansökan *icke* inkommit till familjebidragsnämnden inom tre månader efter militärtjänstgöringens slut, *må* ansökningen *icke* upptagas till prövning.

Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.

I fråga om anstånd avseende kvarstående skatt *skola* bestämmelserna i 46 § 3 mom. andra och tredje styckena samt 47 § *äga motsvarande tillämpning*.

Beslut om anstånd enligt 48 § eller 49 § 1 mom. meddelas av den lokala skattemyndighet, som *har* utfärdat *skattsedel* på den skatt som anståndet avser.

Ansökan om anstånd enligt 48 § 2 mom. skall ställas till den lokala skattemyndighet, *som avses* i första stycket, samt *inges* eller insändas till familjebidragsnämnden i den kommun, som har att *utge* familjebidrag enligt *familjebidragslagen (1946: 99)*. Sådan ansökan bör av den värnpliktige göras *snarast möjligt* och senast inom en månad efter utgången av först infallande *uppbörds månad*, som anståndet skall avse. Har ansökan *inte* inkommit till familjebidragsnämnden inom tre månader efter militärtjänstgöringens slut, *får* ansökningen *inte* upptagas till prövning.

I fråga om anstånd avseende kvarstående skatt *skall* bestämmelserna i 46 § 3 mom. andra och tredje styckena samt 47 § *tillämpas*.

51 §

Sedan anstånd meddelats, *må* den av anståndet omfattade skatten *icke* indrivnas under tiden för anståndet, ej heller *må* restavgift *varom* i 58 § sägs uttagas för skatten.

Är skattskyldig berättigad *utfå* för mycket erlagd skatt, *må* denna tagas i anspråk för *gäldande* av *restförd* skatt, som med anståndet avses.

Har anståndstiden gått till ända utan att skatten till fullo *guldits*, skall den skattskyldige erlægga restavgift å den del av skatten, som då *återstod* *ogulden*.

Sedan anstånd *har* meddelats, *får* den av anståndet omfattade skatten *inte* indrivnas under tiden för anståndet, ej heller *får* restavgift uttagas för skatten.

Är skattskyldig berättigad *att få tillbaka* för mycket erlagd skatt, *får* denna tagas i anspråk för *betaling* av skatt, som avses med anståndet.

Har anståndstiden gått till ända utan att skatten till fullo *har betalats*, skall den skattskyldige erlægga restavgift *på* den del av skatten, som då *var obetald*.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

52 §⁹

Uppbörd av skatt verkställes genom postverket samt de penninginrättningar, med vilka regeringen därom träffat avtal.

Arbetsgivare skall för arbetstagare ombesörja inbetalning av skatt, som innehållits å dennes lön.

Skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall betalas genom insättning på skattepostgirokonto hos länsstyrelsen i det län där arbetsgivaren är registrerad för inbetalning och redovisning av arbetstagares skatt. Är arbetsgivaren ej registrerad, skall skatten betalas till länsstyrelsen i det län där arbetsgivaren är bosatt.

Sådan preliminär A-skatt eller kvarstående skatt, som ej har innehållits genom skatteavdrag, preliminär B-skatt samt tillkommande skatt skall betalas genom insättning på skattepostgirokonto hos den länsstyrelse till vilken skatten skall betalas enligt skattsedel.

Insättning enligt första eller andra stycket kan göras också genom inbetalning hos de banker, med vilka regeringen har träffat avtal därom.

Om arbetsgivare eller skattskyldig ej vet till vilken länsstyrelse inbetalning skall göras, skall skatten sättas in på ett särskilt skattepostgirokonto (c e n t r a l a s k a t t e k o n t o t).

Betalas skatt genom girering från postgirokonto, skall skatten anses vara inbetald den dag då gireringshandlingarna kom in till postanstalt. Statlig myndighet, som använder det centrala redovisningssystemet (system S) för betalning av skatt, skall anses ha betalt den dag då uppdrag att betala skatten sändes till redovisningscentral i systemet.

Inbetalning av skatt sker kostnadsfritt.

53 §

1 m o m. Debiterad skatt samt sådan preliminär A-skatt, som av arbetsgivare innehållits med ledning av debetsedel, skall, där ej nedan i denna paragraf eller i 56 §

1 m o m. Vid inbetalning av skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall på inbetalningshandlingen anges arbetsgivarens namn och postadress.

⁹ Senaste lydelse 1974: 771.

Nuvarande lydelse

annorlunda stadgas, senast under den uppbördstermin, då skatten förfaller till betalning, medelst skatteanvisning inbetalas å postanstalt inom riket eller hos sådan penninginrättning, varom i 52 § sägs.

Inbetalning, som icke skall ske på sätt i nästföljande stycke sägs, må ock kunna fullgöras sålunda, att skattebeloppet medelst girering överföres till postgirokontorets skatteavdelning. För att dylik inbetalning, avseende viss uppbördstermin, skall anses fullgjord under denna termin, skall försändelse innehållande gireringskort jämte skatteanvisning eller skatteanvisningar ävensom, i sistnämnda fall, summerad förteckning över de olika skattebeloppen hava inkommit till postanstalt senast å terminens sista dag.

Arbetsgivare med minst två arbetstagare så ock annan arbetsgivare, beträffande vilken den lokala skattemyndigheten så förordnat, skall inbetala under uppbördstermin förfallande skatt, som innehållits å arbetstagares lön och som skall redovisas med skatteanvisning enligt vad som föreskrives i 55 §, sålunda, att det sammanlagda skattebeloppet medelst inbetalningskort eller gireringskort inbetalas eller överföres till särskilt skattepostgirokonto för länsstyrelsen i länet. Arbetsgivare, varom i detta stycke förmäles, må samtidigt med inbetalning av arbetstagares skatt inbetala jämväl arbetsgivaren själv påförd preliminär och kvarstående skatt. För att inbetalning skall anses verkställd under uppbördsterminen, skall inbetalningskortet eller gireringskortet hava inkommit till postanstalt senast den 18 i den månad, under vilken terminen infaller.

Skattskyldig, som önskar före utgången av sista uppbördstermi-

Föreslagen lydelse

Länsstyrelsen får på ansökan av arbetsgivare eller när särskilda skäl föreligger besluta att skatt, som innehålls genom skatteavdrag, skall redovisas till länsstyrelsen under särskilt redovisningsnummer. Beslutet meddelas av den länsstyrelse till vilken redovisning skall lämnas under det särskilda redovisningsnumret.

Vid inbetalning av skatt, som avses i 52 § andra stycket, skall på inbetalningshandlingen anges den skattskyldiges namn och postadress, person- eller organisationsnummer, skattens beteckning samt det år som skatten avser.

Nuvarande lydelse

nen under uppbördsåret erlægga preliminär skatt med belopp utöver vad som debiteras, må göra detta medelst skatteanvisning, därvid beloppet antecknas å därför avsedd plats å anvisningen. Sådant belopp skall, därest skattskyldig icke inbetalar vid senare tillfälle under uppbördsåret förfallande skatt, avräknas härå.

2 m o m. Sker inbetalning av skatt medelst skatteanvisning å postanstalt eller hos penninginrättning, skall kvitto lämnas i överensstämmelse med anvisningar å debetsedeln.

Vad nu sagts skall även gälla, då skatt inbetalats i den ordning, som i 1 mom. andra stycket sägs, därvid det ankommer å postgirokontorets skatteavdelning att till den, som verkställt inbetalningen eller gireringen, översända särskilt kvitto beträffande varje skatteanvisning.

Kvitto, meddelat i annan ordning än i överensstämmelse med anvisningarna å debetsedeln, gäller icke.

3 m o m.¹⁰ Då särskilda skäl därtill äro må regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, riksskatteverket medgiva dels att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må, utan att erlægga sådan särskild avgift eller restavgift som avses i 54 eller 58 §, inbetala arbetstgares under uppbördstermin förfallande skatt efter utgången av samma termin eller, beträffande arbetsgivare, som i 1 mom. tredje stycket sägs, efter den 18 i den månad, uppbördsterminen infaller, dels ock att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må inbetala skatt för arbetstgare i annan ordning än i denna lag sägs.

Föreslagen lydelse

2 m o m. Länsstyrelsen får om särskilda skäl föreligger medge att arbetsgivare betalar och redovisar skatt, som avses i 1 mom. första stycket, inom viss tid efter den dag då skatten rätteligen skall betalas. På skatt som betalas inom den tiden utgår ej restavgift.

¹⁰ Senaste lydelse 1974: 771.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

54 §¹¹

Har skattskyldig eller annan arbetsgivare än i 53 § 1 mom. tredje stycket sägs försummat att inbetala skatt under rätt uppbördstermin, äger han att senast den 18 i den månad, under vilken terminen infallit, på postanstalt inom riket betala skatten med skatteanvisning, varvid han skall erlagga särskild avgift, utgörande för skattebelopp om

högst 20 kronor . . 20 öre

över 20 men icke över 50 kronor . . 50 öre

över 50 men icke över 100 kronor . . 1 krona samt

över 100 kronor . . 1 krona för varje påbörjat hundratal kronor.

Oavsett om inbetalning av skatt avser en eller flera skatteposter, vare högsta avgift etthundra kronor.

Sådan särskild avgift skall dock icke erläggas av skattskyldig som uppbur pension enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

Inbetalas skatt i den ordning, som i första stycket sägs, skall postanstalt lämna kvitto i enlighet med vad i 53 § 2 mom. första stycket finnes föreskrivet samt på kvittot ange den erlagda särskilda avgiften.

Då särskilda omständigheter därtill föranleda, må länsstyrelse förordna om återbetalning, helt eller delvis, av avgift, som erlagts enligt bestämmelserna i denna paragraf.

1 m o m. Arbetsgivare, som har gjort skatteavdrag, skall utan anmaning lämna uppgift (uppbördsdeklaration) om detta till länsstyrelse som avses i 52 § första stycket. Sådan deklaration skall lämnas senast den 18 i den uppbörds månad som infaller närmast efter utgången av den månad under vilken skatteavdraget gjordes.

Efter anmaning av länsstyrelsen eller lokal skattemyndighet är också den, som inte är deklarationsskyldig enligt första stycket, skyldig att avge uppbördsdeklaration.

Uppbördsdeklaration skall avges på heder och samvete samt avfattas på blankett enligt fastställt formulär.

Uppbördsdeklaration skall upptaga

1) arbetsgivarens personnummer, organisationsnummer eller särskilda redovisningsnummer;

2) uppgift om den tid för vilken redovisning lämnas;

3) summan av de belopp som har dragits av för skatt samt fördelning av denna summa på preliminär A-skatt och kvarstående skatt;

4) summan av de lönebelopp på vilka skatteavdrag för preliminär A-skatt har beräknats.

2 m o m. Underlåter den som är deklarationsskyldig enligt 1 mom. första stycket att lämna uppbördsdeklaration eller är deklaration ofullständig, kan länsstyrelsen eller lokal skattemyndighet anmana den deklarationsskyldige att lämna deklaration eller komplettera den.

3 m o m. Har arbetsgivare, som skall lämna uppbördsdeklaration utan anmaning, underlåtit att fullgöra denna skyldighet inom före-

¹¹ Senaste lydelse 1977: 119.

Nuvarande lydelse

Arbetsgivare, som har att inbetala innehållen skatt i den ordning som föreskrives i 53 § 1 mom. första eller andra stycket, skall på skatteanvisning för preliminär A-skatt, som användes för inbetalningen, ha angivit storleken av den preliminära skatt som han har att erlägga vid betalningstillfället för den arbetstagare, som skatteanvisningen avser. Inbetalar arbetsgivaren icke innehållen skatt inom föreskriven tid, skall han inom tid som gäller för inbetalningen lämna länsstyrelsen meddelande om storleken av den innehållna skatt som han sålunda bort inbetala.

Arbetsgivare, som har att inbetala innehållen skatt i den ordning som föreskrives i 53 § 1 mom. tredje stycket, skall inom tid som gäller för inbetalningen till länsstyrelsen insända de skatteanvisningar, som avse den till inbetalning förfallna och innehållna skatten i den mån sådana anvisningar är tillgängliga för arbetsgivaren. På varje skatteanvisning avseende preliminär skatt skall arbetsgivaren ha angivit storleken av den preliminära skatt som sålunda skall inbetalas för arbetstagaren.

Oavsett vad som föreskrives i

Föreslagen lydelse

skriven tid, påförs honom förseningsavgift med 300 kronor.

Har den som anmanats att lämna uppbördsdeklaration inte fullgjort denna skyldighet inom tid, som har angivits i anmaningen, skall förseningsavgift påföras med 600 kronor.

Förseningsavgift får helt efterges av länsstyrelsen om särskilda skäl föreligger. Närmare föreskrifter härom meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

55 §¹²

1 m o m. Arbetsgivare med högst fyra arbetstagare skall i uppbördsdeklaration också för varje arbetstagare ange namn och personnummer samt skatteavdrag för preliminär A-skatt. Länsstyrelsen får när särskilda skäl föreligger besluta att annan arbetsgivare skall lämna sådana uppgifter för varje arbetstagare vid redovisning enligt 54 § 1 mom. första stycket. Sådant beslut skall upphävas av länsstyrelsen när skäl för att vidhålla det inte längre finns.

Bestämmelserna i denna lag om uppbördsdeklaration gäller i tillämpliga delar uppgifter enligt första stycket.

2 m o m. Arbetsgivare skall för varje arbetstagare med inbetalningskort som anges i 33 § eller på blankett enligt fastställt formulär redovisa hur mycket som har dragits av för kvarstående skatt. Därvid gäller bestämmelserna om uppbördsdeklaration i tillämpliga delar.

Vid redovisning enligt första stycket får i stället för inbetalningskort användas förteckning enligt formulär, som länsstyrelsen har godkänt efter förslag av arbetsgivaren.

¹² Senaste lydelse 1974: 771.

Nuvarande lydelse

föregående stycke üger statlig eller kommunal myndighet samt hushållningssällskap med stadgar, som fastställt av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, och skogsvårdsstyrelse efter anmälan till länsstyrelsen, så ock annan arbetsgivare, om han har minst femtio arbetstagare, efter tillstånd av länsstyrelsen insända skatteanvisningar avseende preliminär A-skatt endast en gång om året inom tid som gäller för inbetalning av skatt förfallande till betalning under uppbördsterminen i januari månad. Därvid skall arbetsgivaren för varje arbetstagare insända endast en skatteanvisning, på vilken angivits det sammanlagda beloppet av den preliminära A-skatt som innehållits för arbetstagaren och som skall inbetalas i den ordning som avses i 53 § 1 mom. tredje stycket. Arbetsgivare skall dessutom inom tid som gäller för inbetalningen lämna länsstyrelsen skriftligt meddelande om summan innehållen preliminär skatt som det åligger honom att inbetala i nämnda ordning.

Då särskilda skäl äro därtill må regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, riksskatteverket lämna viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare tillstånd att redovisa skatt för arbetstagare i annan ordning än i andra eller tredje stycket sägs.

Föreslagen lydelse

Riksskatteverket får på ansökan av arbetsgivare medge att skatteavdrag för kvarstående skatt redovisas i annan ordning än som anges i första eller andra stycket.

56 §

1 m o m. Inbetalas i annat fall än i 53 § 1 mom. tredje stycket eller 54 § sägs skatt medelst skatteanvisning under tiden mellan två uppbördsterminer, skall skatten anses vara inbetald under den senare av dessa terminer, såvida icke av anteckning å inbetalningskort eller gireringskort eller eljest fram-

Preliminär B-skatt, som skattskyldig har inbetalt utöver debiterat belopp, skall avräknas på senare under uppbördsåret förfallande B-skatt i den mån den inte erläggs.

Nuvarande lydelse

går att inbetalningen avser skatt, som förfallit till betalning under en tidigare uppbördstermin.

2 m o m. Till särskilt postgiro-konto (centrala skattekontot) skall inbetalas eller medelst girering överföras:

a) preliminär A-skatt, som arbetstagare erlägger utöver vad som innehållits genom skatteavdrag å hans lön, eller preliminär B-skatt, som skattskyldig utöver debiterat belopp inbetalar efter utgången av den sista uppbördsterminen under uppbördsåret;

b) annan skatt än sådan som skall inbetalas enligt 53 § 1 mom. tredje stycket, därest inbetalning sker av allenast en del av den skatt, som förfallit till betalning under uppbördstermin;

c) skatt, som icke kan inbetalas på eljest föreskrivet sätt på grund av att debetsedel eller för inbetalningen erforderlig skatteanvisning saknas; samt

d) annan skatt än sådan som skall inbetalas enligt 53 § 1 mom. tredje stycket, om den icke inbetalats inom föreskriven tid men erlägges innan indrivning sker.

Även om arbetstagare vid anställning, avsedd att vara kortare tid än en vecka, överlämnat debetsedel å preliminär A-skatt, må arbetsgivaren till centrala skattekontot inbetala för arbetstagaren innehållen preliminär A-skatt.

Vid inbetalning av skatt som under d) sägs skall samtidigt inbetalas restavgift, varom i 58 § förmäles.

3 m o m. I fall som avses i 2 mom. första stycket b) eller c) samt andra stycket skall följande gälla.

Avser inbetalningen skatt, som innehållits för arbetstagare, vars anställning upphört före ingången av månad, varunder nästföljande

Föreslagen lydelse

Nuvarande lydelse

uppbördstermin inträffar, skall inbetalningen göras inom fjorton dagar från det anställningen upphörde, dock att annan arbetsgivare än som avses i 53 § 1 mom. tredje stycket icke må verkställa inbetalningen senare än å nämnda uppbördstermin. Länsstyrelsen må medgiva anstånd med inbetalningen till uppbördsterminens sista dag eller, beträffande arbetsgivare som avses i 53 § 1 mom. tredje stycket, till den 18 i den månad under vilken terminen infaller.

I annat fall än i föregående stycke sägs skall inbetalningen verkställas senast under den uppbördstermin, då skatten förfaller till betalning, eller, såvitt angår inbetalning från arbetsgivare som avses i 53 § 1 mom. tredje stycket, senast den 18 i den månad under vilken terminen infaller.

Arbetsgivare, som icke inbetalat skatt som nu avses inom tid som föreskrives i andra eller tredje stycket, skall inom en vecka efter utgången av denna tid till länsstyrelsen lämna skriftlig uppgift om det skattebelopp som sålunda hade bort inbetalas till det centrala skattekontot.

4 m o m. Skatt, som inbetalas till centrala skattekontot, skall anses vara inbetald den dag då inbetalningskort eller försändelse innehållande gireringskort inkommit till postanstalt.

Vid inbetalningen skall å inbetalningskortet eller gireringskortet angivas den skattskyldiges namn, debetsedelsnummer och postadress ävensom skatteslag, uppbördsår och uppbördstermin. Saknas uppgift om debetsedelsnummer beträffande fysisk person angives den skattskyldiges mantalsskrivningsadress och personnummer eller födelseid. Då arbetsgivare inbetalar genom skatteavdrag inne-

Föreslagen lydelse

Nuvarande lydelse

hållen skatt, skall även arbetsgivarens namn och adress angivas. Inbetalnings- eller gireringskort får ej avse mer än en skattskyldig och en skattepost.

Då arbetsgivare till centrala skattekontot har att vid samma tillfälle inbetala skatt för flera arbetstagare, må, oaktat vad nyss sagts, inbetalningen ske i en post, därest samtidigt insändes förteckning över arbetstagarna utvisande på envar av dem belöpande skattebelopp. Till förteckningen, som jämväl skall innehålla uppgifter i enlighet med vad i nästföregående stycke sägs, skall användas av postverket tillhandahållen blankett.

Om arbetsgivare inbetalar endast en del av innehållen skatt som det ålegat honom att inbetala till centrala skattekontot vid betalningstillfället, skall på mottagardelen av inbetalningskort eller gireringskort som avses i första stycket eller på förteckning enligt tredje stycket lämnas skriftlig uppgift om storleken av hela skattebeloppet.

5 m o m. Har till centrala skattekontot inbetalt belopp på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter icke kunnat tillgodoföras skattskyldig inom sju år efter utgången av det uppbördsår, under vilket inbetalningen skedde, skall beloppet tillfalla statsverket.

Föreslagen lydelse

Har inbetalt skattebelopp på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte kunnat tillgodoföras skattskyldig inom sju år efter utgången av det uppbördsår, under vilket inbetalningen skedde, skall beloppet tillfalla statsverket.

57 §¹³

Penninginrättning, som avses i 52 §, postanstalt och postgirokontorets skatteavdelning skola redovisa inbetald skatt till länsstyrelsen.

Länsstyrelsen skall i den ordning regeringen bestämmer anteckna inbetald skatt för varje skattskyldig samt upprätta restlängd.

Postverket redovisar inbetald skatt till länsstyrelsen.

Länsstyrelsen skall i den ordning som föreskrivs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer anteckna inbetald skatt för varje skattskyldig samt upprätta restlängd.

¹³ Senaste lydelse 1974: 771.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

58 §

1 m o m.¹⁴ Har skattskyldig eller arbetsgivare som *verkställt* skatteavdrag underlåtit att inbetala skatt i tid och ordning, som i 53 eller 54 § eller 56 § 3 mom. sägs, skall restavgift utgå, *beräknad* efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda *icke* erlagts, dock ej mindre än tio kronor. Öretal som uppkommer vid denna beräkning skall *jämnas* till närmast högre hela krontal.

Arbetsgivare, som avses i första stycket, skall utöver restavgift erlägga tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den uppbörds månad, under vilken skatten rätteligen skolat erläggas, intill dess skatten inbetalas eller *ock fastställs* till betalning av den lokala skattemyndigheten. Tilläggsavgift skall för varje sådan tidrymd beräknas till fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som *icke* erlagts, dock ej mer än tolv öre för hel krona. Bestämmelserna i denna lag om restavgift tillämpas även i fråga om tilläggsavgift.

Vad i första och andra styckena sägs skall i fall, som avses i 56 § 3 mom. andra stycket, gälla endast om där angiven inbetalning icke verkställts senast under den uppbördstermin, som infaller närmast efter utgången av den månad, under vilken skatteavdraget verkställts, eller, såvitt gäller inbetalning från arbetsgivare som avses i 53 § 1 mom. tredje stycket, senast den 18 i den månad under vilken nämnda uppbördstermin infaller.

Restavgift utgår även i fall då arbetsgivare *icke* behörigen lämnat uppgift om innehållen skatt enligt 55 § eller 56 § 3 eller 4

1 m o m. Har skattskyldig eller arbetsgivare som *gjort* skatteavdrag underlåtit att inbetala skatt i tid och ordning, som *är föreskriven i denna lag*, skall restavgift utgå. *Denna skall beräknas* efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda *inte har* erlagts, dock ej mindre än tio kronor. Öretal som uppkommer vid denna beräkning skall *rundas* av till närmast högre hela krontal.

Arbetsgivare, som avses i första stycket, skall utöver restavgift erlägga tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den uppbörds månad, under vilken skatten rätteligen skolat erläggas, intill dess skatten inbetalas eller av den lokala skattemyndigheten *fastställs* till betalning. Tilläggsavgift skall för varje sådan tidrymd beräknas till fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som *inte har* erlagts, dock ej mer än tolv öre för hel krona. Bestämmelserna i denna lag om restavgift tillämpas även i fråga om tilläggsavgift.

¹⁴ Senaste lydelse 1978: 896.

Nuvarande lydelse

mom. Avgiften utgår med två öre för varje hel krona av skattebelopp, för vilket uppgift sålunda icke lämnats, dock ej med mindre än tio kronor. Öretal som uppkommer vid denna beräkning skall jämnas till närmast högre hela krontal. I fall som avses i 56 § 3 mom. fjärde stycket utgår nu avsedda restavgift endast om uppgiftsskyldigheten icke fullgjorts senast under den uppbördstermin som avses i tredje stycket ovan.

Vid tillämpning av bestämmelserna i detta moment jämföras med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt lagen (1978: 880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

Föreslagen lydelse

59 §¹⁵

Det åligger utmätningsman att verkställa indrivning av skatt. Därvid får utmätning och införsel äga rum enligt vad som sägs i 60 §.

Bestämmelserna om indrivning av skatt äga motsvarande tillämpning på indrivning av kvarskatteavgift, restavgift, tilläggsavgift eller ränta enligt denna lag.

Bestämmelserna om indrivning av skatt skall också tillämpas på indrivning av kvarskatteavgift, restavgift, tilläggsavgift, förseningsavgift eller ränta enligt denna lag.

68 §

4 m o m.¹⁶ Häftar den, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad återbekomma erlagt skattebelopp eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom. för restförd skatt, äger han utfå allenast vad som överstiger det oguldna beloppet jämte därå belöpande restavgift. Återstoden skall gottskrivas honom till gäldande av den oguldna skatten jämte restavgift och i förekommande fall tillställas annan länsstyrelse med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

4 m o m. Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., inte betalt honom påförd skatt inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den restavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av den obetalda skatten och restavgiften samt i förekommande fall tillställas annan länsstyrelse med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

¹⁵ Senaste lydelse 1974: 853.

¹⁶ Senaste lydelse 1978: 201.

Nuvarande lydelse

Vad i föregående stycke stadgas skall *äga motsvarande tillämpning* då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad *återbekomma* erlagd preliminär skatt eller ränta enligt 69 § 1 mom., har att *gälda* tillkommande skatt, som debiterats på grund av taxering för inkomst eller förmögenhet för det år vartill den preliminära skatten hänförs sig eller på grund av sådant beslut om skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen som avser samma taxering. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten *icke* påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras på grund av beslut av skatterätt om höjd taxering eller om eftertaxering eller avgift som nyss sagts eller av länsstyrelse om höjd debitering eller av lokal skattemyndighet om rättelse av *taxeringslängd eller höjd debitering*, må den preliminära skatten eller räntan innehållas i *avbidan* på att tillkommande skatt *påföres*.

Föreslagen lydelse

Vad i föregående stycke stadgas skall *också tillämpas* då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad *få tillbaka* erlagd preliminär skatt eller ränta enligt 69 § 1 mom., har att *betala* tillkommande skatt, som *har* debiterats på grund av taxering för inkomst eller förmögenhet för det år vartill den preliminära skatten hänförs sig eller på grund av sådant beslut om skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1956: 623) som avser samma taxering. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten *inte* påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras på grund av beslut av skatterätt om höjd taxering eller om eftertaxering eller avgift som nyss *har* sagts eller av länsstyrelse eller av lokal skattemyndighet om höjd debitering eller om rättelse av *skattelängd*, får den preliminära skatten eller räntan innehållas i *avvaktan* på att tillkommande skatt *påförs*.

69 §

2 m o m.¹⁷ På skatt, kvarskatteavgift, respitränta och anstånds-ränta, som återbetalas enligt 68 § 2 mom., och vid utbetalning av skatt eller ränta, som innehållits med stöd av 68 § 4 mom. andra stycket, utgår ränta (*restitutionsränta*). Vid ränteberäkningen *gälla* i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

Vid beräkning av restitutionsränta att ränta utgår på belopp, som senast under taxeringsåret *erlagts* som preliminär skatt, från utgången av taxeringsåret och på annat

2 m o m. På skatt, kvarskatteavgift, respitränta och anstånds-ränta, som återbetalas enligt 68 § 2 mom., och vid utbetalning av skatt eller ränta, som *har* innehållits med stöd av 68 § 4 mom. andra stycket, utgår ränta (*restitutionsränta*). Vid ränteberäkningen *gäller* i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

att ränta utgår på belopp, som senast under taxeringsåret *har betalts* som preliminär skatt, från utgången av taxeringsåret och på an-

¹⁷ Senaste lydelse 1975: 1179.

Nuvarande lydelse

belopp från utgången av den månad, då det *betalats*;

att, *därest* skatt betalats före *uppbördstermin*, då skatten förfallit till betalning, skatten anses som *erlagd* under nämnda *uppbörds-termin*;

att, *därest* skatten betalats i flera poster och restitutionen avser *allena*st viss del av det sammanlagda skattebeloppet, det för mycket *erlagda* beloppet avräknas mot det eller de belopp som sist *guldits*;

att ränta utgår till och med den månad, då beloppet återbetalas; samt att ränta utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

Har beslut som föranlett restitutionsränta ändrats på sådant sätt att ränta *icke* skulle ha utgått eller utgått med lägre belopp, om ändringsbeslutet beaktats vid ränteberäkningen, är den skattskyldige *pliktig* återbetala vad han sålunda uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt *äga motsvarande tillämpning* *beträffande* restitutionsränta.

Om restitutionsränta i särskilt fall *föreskrives* i 75 § *femte* stycket.

(Se vidare anvisningarna.)

75 § första stycket

Underlåter arbetsgivare utan skälig anledning att *vederbörligen fullgöra sin skyldighet* att *verkställa skatteavdrag*, är han *jämte arbetstagaren* ansvarig för skatt, *vilken skatteavdraget skolat avse*, till belopp som svarar mot vad han underlåtit att avdraga. Lokal skattemyndighet som utfärdat eller *haft att utfärda* arbetstagarens *debetsedel* *beslutar om arbetsgivarens ansvarighet* i nämnda fall.

Föreslagen lydelse

nat belopp från utgången av den månad, då det *har betalats*;

att, *om* skatt *har* betalats före *den uppbörds* månad, då skatten *har* förfallit till betalning, skatten anses som *betald* under nämnda *uppbörds* månad;

att, *om* skatten *har* betalats i flera poster och restitutionen avser *endast* viss del av det sammanlagda skattebeloppet, det för mycket *betalda* beloppet avräknas mot det eller de belopp som sist *har betalats*;

att ränta utgår till och med den månad, då beloppet återbetalas; samt att ränta utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

Har beslut som föranlett restitutionsränta ändrats på sådant sätt att ränta *inte* skulle ha utgått eller utgått med lägre belopp, om ändringsbeslutet *hade* beaktats vid ränteberäkningen, är den skattskyldige *skyldig att* återbetala vad han sålunda *har* uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt *skall också tillämpas på* restitutionsränta.

Om restitutionsränta i särskilt fall *föreskrivs* i 75 a § *fjärde* stycket.

(Se vidare anvisningarna.)

75 §

Om arbetsgivare utan skälig anledning underlåter att *göra avdrag för preliminär eller kvarstående skatt*, är han ansvarig för skatt, *som skatteavdraget skulle ha avsett*, till belopp som svarar mot vad han *har* underlåtit att avdraga. *Gäller arbetsgivarens ansvarighet på grund av underlåtenhet att göra avdrag för preliminär skatt arbetstagare, som ej är känd, skall vad arbetsgivaren har underlåtit att avdraga anses utgöra 40 procent av den lön på vilken skatteavdrag skulle ha gjorts.*

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Fråga om arbetsgivares betalningsskyldighet enligt första stycket skall prövas av den lokala skattemyndighet som har eller skulle ha utfärdat arbetstagarens skattsedel. Om arbetstagaren ej är känd, skall dock frågan prövas av den lokala skattemyndighet som skall debitera slutlig skatt för arbetsgivaren för det inkomstår under vilket skatteavdraget skulle ha gjorts.

Åläggs betalningsskyldighet arbetsgivare på grund av underlåtenhet att göra avdrag för preliminär skatt, innan slutlig skatt har debiterats för det inkomstår under vilket skatteavdraget skulle ha gjorts, skall betalningsskyldighet för skattebeloppet åläggas också arbetstagaren, om han är känd. Beloppet får indrivnas hos arbetstagaren i samma ordning som gäller för restförd skatt.

Om arbetstagare blir känd först sedan betalningsskyldighet har ålagts arbetsgivaren, men före debiteringen av slutlig skatt som avses i tredje stycket, skall betalningsskyldighet för skattebeloppet åläggas arbetstagaren. Blir arbetstagaren känd senare än som har sagts nu skall beslut meddelas om hur stor del av arbetstagarens kvarstående eller tillkommande skatt som omfattas av arbetsgivarens betalningsskyldighet.

Betalningsskyldighet får i fall som avses i tredje eller fjärde stycket åläggas arbetstagaren också efter det att slutlig skatt har debiterats, om det med fog kan antagas att tillkommande skatt kommer att påföras honom.

75 § andra—sjätte styckena¹⁸

Sedan beslut fattats enligt första stycket må krav på erläggande av

75 a §

Har betalningsskyldighet enligt 75 § ålagts både arbetsgivare och

¹⁸ Senaste lydelse av 75 § femte stycket 1974: 853.

Nuvarande lydelse

skattebeloppet riktas mot såväl arbetsgivaren som arbetstagaren. Vistas arbetstagaren på känd ort inom riket, må arbetsgivaren krävas endast om det kan antagas att arbetstagaren underrättats om sin skyldighet att *erlägga* skattebeloppet. Beloppet må *indrivas* hos arbetstagaren i samma ordning som gäller för restförd skatt.

Efterkommer arbetsgivaren *icke* anmodan att *erlägga* beloppet, må *detsamma* uttagas i den ordning som stadgas i fråga om indrivning av skatt, dock att *införsel* ej må beviljas.

Arbetsgivare eller arbetstagare, som *har* att *erlägga* mot underlåtet skatteavdrag svarande belopp, är *tillika* skyldig att å beloppet *erlägga* restavgift.

Därest arbetsgivare efter besvär över lokal skattemyndighets beslut funnits *icke* vara ansvarig för arbetstagares skatt, skall länsstyrelsen till arbetsgivaren återbetala skatt, som *denna* *erlagt* för arbetstagaren, samt *erlagd* restavgift. På skattebeloppet *utgår* restitutionsränta. *Häftar* arbetsgivare för restförd skatt eller arbetstagares skatt, för vilken *han* funnits ansvarig, *äger* han dock *utjä* endast vad som överstiger det obetalda skattebeloppet och restavgift. I fråga om ränteberäkningen *gälla* i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Har arbetstagares skatt uttagits hos arbetsgivare, skall, om indrivningskvitto överlämnas till arbetsgivaren, nämnda förhållande anmärkas *å* indrivningskvittot.

Föreslagen lydelse

arbetstagare och vistas arbetstagaren på känd ort inom riket, får arbetsgivaren krävas endast om det kan antagas att arbetstagaren *har* underrättats om sin skyldighet att *betala* skattebeloppet.

Efterkommer arbetsgivaren *inte* anmodan att *betala* beloppet, får *det* uttagas i den ordning som stadgas i fråga om indrivning av skatt. *Införsel* får dock ej beviljas.

Arbetsgivare eller arbetstagare, som är skyldig att *betala* mot underlåtet skatteavdrag svarande belopp, *skall* *också* *betala* restavgift på beloppet.

Om arbetsgivare efter besvär över lokal skattemyndighets beslut *har* funnits *inte* vara ansvarig för arbetstagares skatt, skall länsstyrelsen till arbetsgivaren återbetala skatt, som *han* *har* *betalat* för arbetstagaren, samt *betald* restavgift. På skattebeloppet *beräknas* restitutionsränta. *Står* arbetsgivare i *skuld* för restförd skatt eller arbetstagares skatt, för vilken *betalningsskyldighet* *har* *ålagts* *honom*, *har* han dock *rätt* att få ut endast vad som överstiger det obetalda skattebeloppet och restavgift. I fråga om ränteberäkningen *gäller* i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Har arbetstagares skatt uttagits hos arbetsgivare, skall, om indrivningskvitto överlämnas till arbetsgivaren, nämnda förhållande anmärkas *på* indrivningskvittot.

77 §

Har arbetsgivare *verkställt* skatteavdrag men *icke* inbetalat det innehållna beloppet i tid och ord-

Har arbetsgivare *gjort* skatteavdrag men *inte* inbetalat det innehållna beloppet i tid och ordning,

Nuvarande lydelse

ning, som i 53 eller 54 § eller 56 § 3 mom. sägs, må beloppet indrivas hos arbetsgivaren i samma ordning som gäller för restförd skatt.

Arbetsstagaren är fri från betalningsansvar för motsvarande skattebelopp.

Föreslagen lydelse

som är föreskriven i denna lag, får beloppet indrivas hos arbetsgivaren i samma ordning som gäller för restförd skatt.

83 §¹⁹

Hörsammar *icke* skattskyldig anmaning att avlämna preliminär självdeklaration eller att *fullständiga* sådan deklaration eller att för jämkning inkomma med för den skattskyldige utfärdad *debetsedel* på preliminär skatt, eller

underlåter någon att hörsamma anmaning enligt 19 §, eller

underlåter arbetsgivare, som är skyldig *verkställa* skatteavdrag, att fullgöra sådan skyldighet eller *verkställer* han skatteavdrag med för lågt belopp, eller

fullgör arbetsgivare *icke* vad honom åligger enligt 43 eller 78 §,

äger den lokala skattemyndigheten eller länsstyrelsen förelägga den försumlige vite. Vite får ej bestämmas under femhundra kronor.

Vite får *icke* föreläggas staten, kommun eller annan menighet och ej heller tjänsteman i tjänsten.

Om uttagande av förelagt vite förordnar länsskatterätten efter anmälan av riksskatteverket, länsstyrelsen eller den lokala skattemyndigheten.

Har vitet förelagts också med stöd av bestämmelse i taxeringslagen (1956: 623) prövas fråga om uttagande av den skatterätt som är behörig enligt nämnda lag.

Har ändamålet med vitet förfallit, när fråga uppkommer om utdömande därav, får vite ej utdömas. Har vitesföreläggande iakttagits först efter det anmälan enligt tredje stycket har inkommit, skall ändamålet med vitet *icke* anses hava förfallit därigenom.

Vid prövning av anmälan enligt tredje stycket får även bedömas fråga, huruvida och med vilket belopp vitet hade bort föreläggas.

Hörsammar *inte* skattskyldig anmaning att avlämna preliminär självdeklaration eller att *komplettera* sådan deklaration eller att för jämkning inkomma med för den skattskyldige utfärdad *skattsedel* på preliminär skatt, eller

underlåter någon att hörsamma anmaning enligt 19 *eller* 54 §, eller

underlåter arbetsgivare, som är skyldig *att göra* skatteavdrag, att fullgöra sådan skyldighet eller *gör* han skatteavdrag med för lågt belopp, eller

fullgör arbetsgivare *inte* vad *som* åligger *eller däggs* honom enligt 43 §, 55 § 1 mom. *första stycket* eller 78 §,

får den lokala skattemyndigheten eller länsstyrelsen förelägga den försumlige vite. Vite får ej bestämmas under femhundra kronor.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

86 §

1 m o m.²⁰ Talan får ej föras mot länsstyrelsens beslut enligt 85 § 1 mom. andra stycket. Ej heller får talan föras mot annat beslut av länsstyrelse i fråga om anstånd med inbetalning av skatt eller mot länsstyrelsens beslut rörande framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag, avskrivning av skatt, revision enligt 78 § 1 mom. eller föreläggande av vite.

Mot annat beslut av länsstyrelse än som avses i första stycket *föres* talan hos kammarrätten genom bcsvär.

2 m o m.²¹ *Mot riksskatteverkets beslut enligt 78 § 1 mom.* om revision eller varigenom vite *har förelagts* får talan ej föras.

1 m o m. Talan får ej föras mot länsstyrelsens beslut enligt 55 § 1 mom. första stycket, 55 § 2 mom. andra stycket eller 85 § 1 mom. andra stycket. Ej heller får talan föras mot annat beslut av länsstyrelse i fråga om anstånd med inbetalning av skatt eller mot länsstyrelsens beslut rörande framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag, avskrivning av skatt, revision enligt 78 § 1 mom. eller föreläggande av vite.

Mot annat beslut av länsstyrelse än som avses i första stycket *förs* talan hos kammarrätten genom bcsvär.

2 m o m. *Har riksskatteverket beslutat* om revision eller *föreläggande av vite* får talan ej föras *mot beslutet*. Talan får ej heller föras *mot beslut enligt 49 § 2 a mom. eller 55 § 2 mom. tredje stycket*.

Anvisningar

till 39 §

4. *Föreligga* särskilda svårigheter för arbetsgivare att göra skatteavdrag för kvarstående skatt, *äger* den lokala skattemyndigheten *medgiva*, att *dylikt* avdrag *icke verkställas*. Svårighet att göra skatteavdrag för sådan skatt kan vara för handen, om lön utbetalas för kvartal eller halvår eller *eljest* vid sådana tidpunkter, att genom skatteavdrag innehållna medel *icke förslå* att *gälda* kvarstående skatt under vederbörlig *uppbörds*termin.

Såväl arbetsgivare som arbets- tagare *kunna* göra framställning

4. *Föreligger* särskilda svårigheter för arbetsgivare att göra skatteavdrag för kvarstående skatt, *får* den lokala skattemyndigheten *medge*, att *sådant* avdrag *inte görs*. Svårighet att göra skatteavdrag för sådan skatt kan vara för handen, om lön utbetalas för kvartal eller halvår eller *annars* vid sådana tidpunkter, att genom skatteavdrag innehållna medel *inte förslår* att *betala* kvarstående skatt under vederbörlig *uppbörds*månad.

Såväl arbetsgivare som arbets- tagare *kan* göra framställning om

²⁰ Senaste lydelse 1978: 318.

²¹ Senaste lydelse 1978: 318.

Nuvarande lydelse

om befrielse från skatteavdrag. Har arbetsgivare begärt befrielse från att *verkställa* skatteavdrag, skall arbetstagare, som *beröres* av framställningen, eller ombud för denne höras *däröver*.

Vid prövning av arbetsgivares ansökan om befrielse från skyldighet att *verkställa* skatteavdrag skall särskilt beaktas intresset för arbetstagare att *erhålla* en bekväm skattebetalningsform och för det allmänna att *ernå* en effektiv *utskyldsbetalning*.

Föreslagen lydelse

befrielse från skatteavdrag. Har arbetsgivare begärt befrielse från att *göra* skatteavdrag, skall arbetstagare, som *berörs* av framställningen, eller ombud för denne höras *i frågan*.

Vid prövning av arbetsgivares ansökan om befrielse från skyldighet att *göra* skatteavdrag skall särskilt beaktas intresset för arbetstagare att *få* en bekväm skattebetalningsform och för det allmänna att *få* en effektiv *skattebetalning*.

till 45 §

4. Med inkomst, varom i 45 § 1 mom. andra stycket sägs, bör vid jämkning i hemortskommunen som regel förstås den sammanräknade nettoinkomsten vid taxering till statlig inkomstskatt, i förekommande fall minskad med utgift för periodiskt understöd och pensionsförsäkringspremie.

Denna lag träder i kraft

två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling såvitt gäller 13 §, 17 § 1 mom., 27 § 1 mom., 49 § 2 a och 3 mom. samt 75 och 75 a §§,

den 1 januari 1980 såvitt gäller 2 § 2 mom., 10 §, rubriken närmast före 22 §, 23 §, 24 § 2 mom., 26 och 28 §§, 31 §, 33—38 §§, 39 § 1 mom., 40 och 42 §§, 43 §, 45 § 1 och 2 mom., 46 och 47 §§, 48 § 1 och 2 mom., 50—57 §§, 58 § 1 mom., 59 §, 68 § 4 mom., 69 § 2 mom., 77, 78, 83, 84 och 86 §§, punkt 4 av anvisningarna till 39 §, anvisningarna till 40 §, punkt 4 av anvisningarna till 45 § samt anvisningarna till 46 §.

I samband med ikraftträdandet skall följande iakttagas.

1. Äldre bestämmelser i 13 §, 17 § 1 mom., 24 § 2 mom., 26 §, 43 § 1 mom., 45 § 1 mom., 47 §, 53 § 3 mom., 55 §, 56 § 3 mom., 58 § 1 mom. tredje och fjärde styckena samt punkt 4 av anvisningarna till 45 § gäller fortfarande när fråga är om preliminär skatt som skall avräknas på slutlig skatt vid den årliga debiteringen år 1980 eller tidigare.

2. Äldre bestämmelser i 23, 31, 33 och 38 §§, 48 § 1 och 2 mom., 50 och 52 §§, 53 § 1 och 2 mom., 54 §, 56 § 1, 2 och 4 mom. samt 69 § 2 mom. gäller fortfarande dels när fråga är om preliminär skatt som skall av-

räknas på slutlig skatt vid den årliga debiteringen år 1980 eller tidigare, dels när fråga är om tillkommande skatt som enligt fördelning förfaller till betalning under november 1979 och januari 1980. Äldre bestämmelser i 56 § 2 mom. gäller dock ej i fråga om skatt som betalas efter den 18 januari 1980.

3. Äldre bestämmelser i 56 § 5 mom. gäller fortfarande i fråga om belopp som har inbetalts under år 1979 eller tidigare.

4. Äldre bestämmelser i 75 § gäller fortfarande i stället för de nya bestämmelserna i 75 och 75 a §§ såvitt gäller skatt för vilken skatteavdrag skulle ha verkställts före lagens ikraftträdande i denna del.

2 Förslag till

Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)

Härigenom föreskrivs i fråga om taxeringslagen (1956: 623)¹
dels att 129 § 6 mom. skall upphöra att gälla,
dels att 2 § 1 mom., 16 § 4 mom., 35 och 36 §§, 43 § 1 och 2 mom.,
68 och 72 a §§, 129 § 1 och 5 mom., 130 §, 174 § 4 mom. samt 184, 185
och 189 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

*1 mom.*² I denna lag förstås med
inkomsttaxering: taxering till kommunal inkomstskatt och till statlig
inkomstskatt;

förmögenhetstaxering: taxering till statlig förmögenhetsskatt;

allmän fastighetstaxering: sådan taxering av fastighet, som enligt 12 §
kommunalskattelagen skall verkställas vart femte år; samt

särskild fastighetstaxering: sådan taxering av fastighet, som skall
verkställas de år, då allmän fastighetstaxering icke äger rum.

Inkomsttaxering och förmögenhetstaxering samt särskild fastighets-
taxering innefattas under benämningen *årlig taxering*.

Till den årliga taxeringen hän-
föres varje beslut som skall antecknas i taxeringslängd enligt vad därom föreskrivits.

Till den årliga taxeringen hän-
förs också vad som enligt 68 §
skall antecknas i skattelängden i
fråga om annat än inkomsttaxe-
ring eller förmögenhetstaxering.

16 §

4 m o m.³ För varje person som
kan antagas bli taxerad upprä-
ttar länsstyrelsen särskild handling
(taxeringsa v i) enligt fast-
ställt formulär.

4 m o m. I de fall som före-
skrivs av regeringen eller myndig-
het som regeringen bestämmer
upprättar länsstyrelsen eller lokal
skattemyndighet för skattskyldig
särskild handling (taxerings-
a v i) enligt fastställt formulär.

35 §⁴

Självdokumentation, som avgives
utan anmaning, skall, jämte tillhö-
rande handlingar, avlämnas till
länsstyrelse eller till lokal skatte-
myndighet eller ock till ordföran-

Självdokumentation, som skall av-
ges utan anmaning, och därtill hö-
rande handlingar, skall lämnas till
länsstyrelse eller lokal skattemyndig-
het.

¹ Lagen omtryckt 1971: 399. Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 773.

² Senaste lydelse 1974: 773.

³ Senaste lydelse 1977: 118.

⁴ Senaste lydelse 1972: 83.

Nuvarande lydelse

den i vederbörande taxeringsnämnd.

Har på föranstaltande av eller i samråd med länsstyrelsen i kommun vidtagits särskild anordning för mottagande av deklARATIONER, må deklARATION till ledning för taxering inom länet i enlighet därmed avlämnas.

Föreslagen lydelse

Har i kommun för mottagande av deklARATIONER vidtagits särskild anordning, som har godkänts av länsstyrelsen, får deklARATION lämnas i enlighet därmed.

36 §⁵

Deklarationsskyldig, från vilken självdeklARATION icke inkommit inom föreskriven tid, må anmanas att avgiva självdeklARATION.

Är avlämnad självdeklARATION icke så upprättad, som i denna lag föreskrives, må den deklARATIONSSKYLDIGE anmanas att inkomma med felande uppgift eller, där deklARATIONEN är i väsentliga avseenden bristfällig, med ny, på behörigt sätt upprättad deklARATION.

Innan anmaning utföras, bör den deklARATIONSSKYLDIGE, om detta kan ske utan olägenhet, på lämpligt sätt erinras om deklARATIONSSKYLDIGHETEN. Sådan erinran erfordras ej om den deklARATIONSSKYLDIGE före den dag då han rätteligen skulle ha lämnat deklARATION tillställt förtryckt deklARATIONSBANKETT eller särskild skrivelse om deklARATIONSSKYLDIGHETEN.

Deklarationsskyldig, från vilken självdeklARATION icke har inkommit inom föreskriven tid, får anmanas att avge självdeklARATION.

Är avlämnad självdeklARATION icke så upprättad, som i denna lag föreskrivs, får den deklARATIONSSKYLDIGE anmanas att inkomma med felande uppgift eller, där deklARATIONEN är i väsentliga avseenden bristfällig, med ny, på behörigt sätt upprättad deklARATION.

43 §

1 m o m.⁶ Envar, som utbetkommit utdelning å aktier i svenskt aktiebolag, på vilket 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975: 1385) eller lagen (1970: 596) om förenklad aktiehantering icke är tillämplig, så ock envar, som här i riket utbetkommit

a) utdelning å andelar i svensk ekonomisk förening, svensk aktie-

1 m o m. Envar, som har utbetkommit utdelning på aktier i svenskt aktiebolag, på vilket 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975: 1385) eller lagen (1970: 596) om förenklad aktiehantering icke är tillämplig, så ock envar, som här i riket har utbetkommit

a) utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening, svensk aktie-

⁵ Senaste lydelse 1974: 997.

⁶ Senaste lydelse 1975: 1382.

Nuvarande lydelse

fond, för vilken register ej föres enligt 31 § aktiefondslagen (1974: 931), eller från utländsk juridisk person eller

b) ränta, vilken erlagts mot avlämnande av kupong eller kvitto, å obligation, förlagsbevis eller annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning,

är skyldig att till ledning för egen taxering vid mottagandet av utdelningen eller räntan *avgiva* särskild uppgift härom. *Lyftes* beloppet för annans räkning, och överlämnas ej därvid en av denne avgiven vederbörlig uppgift, skall uppgift i stället *avgivas* av den, som lyfter beloppet, och därvid *uppgivas* namn och hemvist å den, för vars räkning beloppet *lyftes*. Utbekommer någon utdelning eller ränta mot kupong, som han förvärvat utan det värdepapper kupongen tillhör, skall *jämväl uppgivas* namn och hemvist å den, från vilken kupongen förvärvats.

Uppgift avfattas enligt fastställt formulär och avlämnas till den, som utbetalar utdelning eller ränta. Denne skall tillse att uppgift avlämnas, innan betalning sker.

Förslagen lydelse

fond, för vilken register ej föres enligt 31 § aktiefondslagen (1974: 931), eller från utländsk juridisk person eller

b) ränta, vilken *har* erlagts mot avlämnande av kupong eller kvitto *och icke har betalats ut genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag (värdepapperscentralen), på* obligation, förlagsbevis eller annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning,

är skyldig att till ledning för egen taxering vid mottagandet av utdelningen eller räntan *avgä* särskild uppgift härom. *Lyfts* beloppet för annans räkning, och överlämnas ej därvid en av denne avgiven vederbörlig uppgift, skall uppgift i stället *avges* av den, som lyfter beloppet, och därvid *uppges* namn och hemvist *på* den, för vars räkning beloppet *lyfts*. Utbekommer någon utdelning eller ränta mot kupong, som han *har* förvärvat utan det värdepapper kupongen tillhör, skall *också uppges* namn och hemvist *på* den, från vilken kupongen *har* förvärvats.

Den som begär registrering hos värdepapperscentralen av värdepapper som avses i första stycket b) skall samtidigt lämna uppgift om namn och hemvist på den, för vilkens räkning räntan skall lyftas. Ändras förhållande om vilket sådan uppgift har lämnats, skall den som har lämnat uppgiften utan dröjsmål anmäla detta skriftligen till värdepapperscentralen. Bank eller fondkommissionär, som är auktoriserad som förvaltare av aktier enligt lagen om förenklad aktiehantering, är skyldig att lämna sådan uppgift efter anmodan från värdepapperscentralen. Sådan anmodan får ej göras senare än fem år efter utbetalningen av räntan.

Nuvarande lydelse

2 m o m.⁷ Med uppgifter, som avgivits enligt 1 mom. och röra utdelning på svenska aktier eller andelar i svensk aktiefond, skall förfaras enligt kupongskattelagen.

Övriga enligt 1 mom. avgivna uppgifter, som *avse* utdelning, *skola* för varje år senast den 31 januari nästföljande år av den som mottagit uppgifterna avlämnas i enahanda ordning som gäller för avlämnande av kontrolluppgifter, *varom* i 37 § 1 mom. punkterna 1—4 *förmäles*. Har i något fall utbetalning av utdelning skett utan att uppgiftsskyldighet vederbörligen fullgjorts, skall vid uppgifternas avlämnande lämnas upplysning härom.

Enligt 1 mom. avgivna uppgifter, som *avse* ränta, *skola* avlämnas i den omfattning och ordning *riksskatteverket* bestämmer. *Hava* avlämnade uppgifter *icke* inom fem år infordrats, *må* de förstöras.

Föreslagen lydelse

2 m o m. Med uppgifter, som *har* avgivits enligt 1 mom. och *rör* utdelning på svenska aktier eller andelar i svensk aktiefond, skall förfaras enligt kupongskattelagen.

Övriga enligt 1 mom. avgivna uppgifter, som *avser* utdelning, *skall* för varje år senast den 31 januari nästföljande år av den som *har* mottagit uppgifterna avlämnas i enahanda ordning som gäller för avlämnande av kontrolluppgifter, *som avses* i 37 § 1 mom. punkterna 1—4. Har i något fall utbetalning av utdelning skett utan att uppgiftsskyldighet vederbörligen *har* fullgjorts, skall vid uppgifternas avlämnande lämnas upplysning härom.

Enligt 1 mom. avgivna uppgifter, som *avser* ränta, *skall* avlämnas i den omfattning och ordning *som föreskrivs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer*. *Har* avlämnade uppgifter *icke* inom fem år infordrats *får* de förstöras.

Värdepapperscentralen skall lämna uppgift angående utbetalning av ränta på sådan förskrivning, som anges i 1 mom. första stycket b), i den omfattning och ordning som föreskrivs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. Uppgift angående sådan utbetalning skall bevaras av värdepapperscentralen under fem år.

68 §⁸

Följande taxeringslängder skola föras, nämligen i n k o m s t l ä n g d och f ö r m ö g e n h e t s l ä n g d, vari av taxeringsnämnd beslutade taxeringar skola införas med angivande av taxeringens belopp och den skattskyldiges namn.

Av taxeringsnämnd beslutade taxeringar skall för varje skattskyldig införas i skattelängd.

⁷ Senaste lydelse 1974: 997.

⁸ Lydelse enligt prop. 1978/79: 111 bilaga 7.

Nuvarande lydelse

I *inkomstlängden* antecknas särskilt

dels i avseende å statlig inkomstskatt inkomst av olika förvärvskällor med angivande tillika i fråga om skattskyldiga som avses i 9 § 3 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt huruvida inkomsten utgör A-inkomst eller B-inkomst, medgivet avdrag för underskott å förvärvskälla, sammanräknad nettoinkomst (summan av inkomsterna av olika förvärvskällor, minskad med avdrag för underskott), medgivna allmänna avdrag som *icke avse* underskott å förvärvskälla, taxerad och beskattningsbar inkomst,

dels beskattningsbar inkomst enligt 2 § lagen (1958: 295) om sjömansskatt och enligt 1 § 2 mom. nämnda lag skattepliktig dagpenning samt det antal perioder om trettio dagar för vilka den skattskyldige uppburit sådan inkomst under beskattningsåret, samt sjömansskattenämndens beslut om jämkning enligt 12 § 4 mom. lagen (1958: 295) om sjömansskatt,

dels i avseende å kommunal inkomstskatt taxerad och beskattningsbar inkomst,

dels beslut i övrigt, som avser förutsättning för avdrag enligt 48 § 2 och 3 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) eller för skattereduktion enligt 2 § 4 och 5 mom. uppbördslagen (1953: 272),

dels beslut, som avser förutsättning för sparskattereduktion enligt 2 § lagen (1978: 423) om skattelättnader för vissa sparformer,

dels ock uppgift om de värden å skogsmark och växande skog, varå skogsvårdsavgift skall beräknas.

Föreslagen lydelse

I *skattelängden* antecknas särskilt

dels i avseende på statlig inkomstskatt inkomst av olika förvärvskällor med angivande tillika i fråga om skattskyldiga som avses i 9 § 3 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt huruvida inkomsten utgör A-inkomst eller B-inkomst, medgivet avdrag för underskott i förvärvskälla, sammanräknad nettoinkomst (summan av inkomsterna av olika förvärvskällor, minskad med avdrag för underskott), medgivna allmänna avdrag som *inte avser* underskott i förvärvskälla, taxerad och beskattningsbar inkomst,

dels beskattningsbar inkomst enligt 2 § lagen (1958: 295) om sjömansskatt och enligt 1 § 2 mom. nämnda lag skattepliktig dagpenning samt det antal perioder om trettio dagar för vilka den skattskyldige *har* uppburit sådan inkomst under beskattningsåret, samt sjömansskattenämndens beslut om jämkning enligt 12 § 4 mom. lagen om sjömansskatt,

dels i avseende på kommunal inkomstskatt taxerad och beskattningsbar inkomst,

dels beslut om avräkning av utländsk skatt eller tillämpning av progressionsbestämmelser enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning,

dels uppgift om de värden på skogsmark och växande skog, varpå skogsvårdsavgift skall beräknas,

dels skattepliktig och beskattningsbar förmögenhet, om skatt skall utgå enligt 11 § lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt.

Nuvarande lydelse

Uppgår den enligt lagen om statlig inkomstskatt beräknade taxerade inkomsten till minst 6 000 kronor för ensamstående och till sammanlagt minst 6 000 kronor för makar, som varit gifta vid ingången av beskattningsåret och under detta år levt tillsammans, skall den beräknade taxerade inkomsten införas, även om beskattningsbar inkomst icke uppkommer.

I förmögenhetslängden antecknas den till statlig förmögenhetsskatt skattepliktiga och beskattningsbara förmögenheten.

Närmare föreskrifter om taxeringslängds upprättande meddelas av regeringen.

Taxeringslängd underskrives av lokal skattemyndighet eller annan längdförare. Taxeringslängd skall därefter anses innefatta taxeringsnämndens beslut.

Föreslagen lydelse

Uppgår den enligt lagen om statlig inkomstskatt beräknade taxerade inkomsten till minst 6 000 kronor för ensamstående och till sammanlagt minst 6 000 kronor för makar, som *har* varit gifta vid ingången av beskattningsåret och under detta år *har* levt tillsammans, skall den beräknade taxerade inkomsten införas, även om beskattningsbar inkomst icke uppkommer.

Skattelängden skall underskrivas av lokal skattemyndighet. Den skall därefter såvitt gäller den årliga taxeringen med undantag av särskild fastighetstaxering anses innefatta taxeringsnämndens beslut.

72 a §⁹

Har taxering för inkomst eller förmögenhet som beslutats av taxeringsnämnd icke införts i *taxeringslängd* inom föreskriven tid eller har sådan taxering införts för annan än den taxeringen avsett eller eljest uppenbarligen införts felaktigt i *taxeringslängd*, *må den myndighet som ombesörjt längdföringen* besluta om rättelse av *taxeringslängden* i denna del. Har beskattningsbar inkomst enligt 2 § lagen (1958: 295) om sjömansskatt eller enligt 1 § 2 mom. nämnda lag skattepliktig dagpenning eller det antal perioder om trettio dagar för vilka skattskyldig uppburit sådan inkomst ändrats, skall myndigheten vidtaga härav betingad rättelse av längden.

Har taxering för inkomst eller förmögenhet som *har* beslutats av taxeringsnämnd icke införts i *skattelängd* inom föreskriven tid eller har sådan taxering införts för annan än den taxeringen avsett eller eljest uppenbarligen införts felaktigt i *sådan längd*, *får länsstyrelsen eller den lokala skattemyndigheten* besluta om rättelse av *längden* i denna del. Har beskattningsbar inkomst enligt 2 § lagen (1958: 295) om sjömansskatt eller enligt 1 § 2 mom. nämnda lag skattepliktig dagpenning eller det antal perioder om trettio dagar för vilka skattskyldig uppburit sådan inkomst ändrats, skall myndigheten vidtaga härav betingad rättelse av längden.

⁹ Senaste lydelse 1974: 773.

Nuvarande lydelse

Har taxering av fysisk person eller dödsbo för inkomst eller förmögenhet som beslutats av taxeringsnämnd blivit oriktig till följd av

1) uppenbar felräkning eller uppenbart felaktig överföring av belopp i deklaration,

2) uppenbar felaktighet i fråga om uppgift till ledning för påförande av skogsvårdsavgift eller om fastighets taxeringsvärde eller avdrag som *medgives* skattskyldig utan särskild utredning,

3) uppenbar felaktighet i fråga om allmänt avdrag, vars rätta belopp framgår av debitering, eller avdrag för premier och andra avgifter, som avses i 46 § 2 mom. första stycket 3) kommunalskattelagen, eller motsvarande avdrag enligt 4 § 1 mom. andra stycket lagen om statlig inkomstskatt eller avdrag enligt 46 § 3 mom. kommunalskattelagen eller 4 § 2 mom. lagen om statlig inkomstskatt eller i fråga om grundavdrag eller uppenbar felaktighet till den skattskyldiges nackdel i fråga om sådana förutsättningar för skattereduktion eller särskild skattereduktion som enligt 68 § skall antecknas i *inkomstlängd*,

4) uppenbar felaktighet, varigenom A-inkomst enligt 9 § 3 mom. lagen om statlig inkomstskatt betecknats som B-inkomst,

5) uppenbarligen för lågt avdrag enligt 50 § 2 mom. kommunalskattelagen eller motsvarande avdrag enligt lagen om statlig inkomstskatt i fall då den skattskyldiges inkomst eller, vad angår makar som båda taxerats, de skattskyldigas inkomster helt eller delvis utgjorts av folkpension,

må den myndighet som har att ombesörja längdföring av taxeringen, om ej särskilda skäl föran-

Föreslagen lydelse

Har taxering av fysisk person eller dödsbo för inkomst eller förmögenhet som *har* beslutats av taxeringsnämnd blivit oriktig till följd av

2) uppenbar felaktighet i fråga om uppgift till ledning för påförande av skogsvårdsavgift eller om fastighets taxeringsvärde eller avdrag som *medges* skattskyldig utan särskild utredning,

3) uppenbar felaktighet i fråga om allmänt avdrag, vars rätta belopp framgår av debitering, eller avdrag för premier och andra avgifter, som avses i 46 § 2 mom. första stycket 3) kommunalskattelagen (1928: 370), eller motsvarande avdrag enligt 4 § 1 mom. andra stycket lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt eller avdrag enligt 46 § 3 mom. kommunalskattelagen eller 4 § 2 mom. lagen om statlig inkomstskatt eller i fråga om grundavdrag eller uppenbar felaktighet till den skattskyldiges nackdel i fråga om sådana förutsättningar för skattereduktion eller särskild skattereduktion som enligt 68 § skall antecknas i *skattelängd*,

4) uppenbar felaktighet, varigenom A-inkomst enligt 9 § 3 mom. lagen om statlig inkomstskatt *har* betecknats som B-inkomst,

5) uppenbarligen för lågt avdrag enligt 50 § 2 mom. kommunalskattelagen eller motsvarande avdrag enligt lagen om statlig inkomstskatt i fall då den skattskyldiges inkomst eller, vad angår makar som båda *har* taxerats, de skattskyldigas inkomster helt eller delvis *har* utgjorts av folkpension, *får länsstyrelsen eller den lokala skattemyndigheten, om ej särskilda skäl föranleder att skatterätten*

Nuvarande lydelse

leda att skatterätten bör avgöra frågan, besluta om rättelse i denna del.

Föreligger felaktighet av angivna slag får myndigheten även besluta om därav föranledd ändring av den skattskyldiges eller makens taxering i ovan angivna hänseenden.

Efter utgången av mars månad året efter taxeringsåret *må* rättelse enligt denna paragraf beslutas endast om anmärkning i fråga om felaktighet av den art som denna paragraf avser dessförinnan gjorts hos den som har att besluta om rättelsen.

Innan rättelse *beslutats* skall, om det behövs, yttrande inhämtas från taxeringsnämndens ordförande. Innebär ifrågasatt åtgärd enligt andra eller tredje stycket höjning av taxering, skall den skattskyldige beredas tillfälle yttra sig innan rättelse sker, om hinder härför ej möter.

Beslutas rättelse eller vägras rättelse som den skattskyldige yrkat, skall, om detta ej är uppenbart överflödigt, beslutet inom två veckor tillställas den skattskyldige i den ordning som i 69 § 4 mom. *andra stycket föreskrives* i fråga om underrättelse beträffande taxeringsnämnds beslut.

Talan mot beslut i fråga om rättelse enligt denna paragraf *må* ej föras särskilt. Talan mot taxeringen *må* även i den del beslutet avser föras hos skatterätten i den ordning som *föreskrives* i 74, 76, 100 och 101 §§.

Närmare föreskrifter om förfarandet vid rättelse enligt denna paragraf meddelas av regeringen.

Förslagen lydelse

bör avgöra frågan, besluta om rättelse i denna del.

Efter utgången av mars månad året efter taxeringsåret *får* rättelse enligt denna paragraf beslutas endast om anmärkning i fråga om felaktighet av den art som denna paragraf avser dessförinnan *har* gjorts hos den som har att besluta om rättelsen.

Innan rättelse *beslutas* skall, om det behövs, yttrande inhämtas från taxeringsnämndens ordförande. Innebär ifrågasatt åtgärd enligt andra eller tredje stycket höjning av taxering, skall den skattskyldige beredas tillfälle yttra sig innan rättelse sker, om hinder härför ej möter.

Beslutas rättelse eller vägras rättelse som den skattskyldige *har* yrkat, skall, om detta ej är uppenbart överflödigt, beslutet inom två veckor tillställas den skattskyldige i den ordning som i 69 § 4 mom. *föreskrivs* i fråga om underrättelse beträffande taxeringsnämnds beslut.

Talan mot beslut i fråga om rättelse enligt denna paragraf *får* ej föras särskilt. Talan mot taxeringen *får* även i den del beslutet avser föras hos skatterätten i den ordning som *föreskrivs* i 74, 76, 100 och 101 §§.

129 §

1 m o m. Av statsmedel *bestridas*:

1) ersättning åt ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna,

1 m o m. Av statsmedel *betas*:

1) ersättning åt ordförandena i taxeringsnämnderna,

Nuvarande lydelse

2) bidrag till kostnader, som kommun åtagit sig för särskilda anstalter för taxeringsarbetet genom tillhandahållande av tjänstemän enligt 16 § 2 mom. eller annorledes, därest dessa anstalter finnas äga särskilt värde för det allmänna, samt

3) kostnader för taxeringen, vilka omfattas i 3, 5 och 6 mom. här nedan.

5 m o m.¹⁰ De personer, som jämlikt 60 § inkallats av länsstyrelsen för meddelande av upplysningar eller för överläggningar rörande taxeringsarbetet,

de ordförande och andra ledamöter i taxeringsnämnd, som inställt sig efter kallelse jämlikt 17 § tredje stycket, samt

de ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig vid instruktionssammanträde, som anordnats genom länsstyrelsens försorg,

äga att för inställelsen åtnjuta ersättning av statsmedel enligt bestämmelser som meddelas av regeringen.

Ersättning efter ovannämnda grunder tillkommer jämväl sakkunnig, som biträtt i taxeringsfrågor.

6 m o m. Ersättning till förste konsulent inom lappväsendet för inställelse vid sammanträde med taxeringsnämnd enligt 61 § 3 mom. utgår enligt allmänna resereglementet.

Föreslagen lydelse

2) bidrag till kostnader, som kommun har åtagit sig för särskilda åtgärder för taxeringsarbetet genom tillhandahållande av tjänstemän enligt 13 § eller på annat sätt, om dessa åtgärder bedöms ha särskilt värde för det allmänna, samt

3) utgifter för taxeringen, som anges i 3 och 5 mom.

5 m o m. De ordförande och andra ledamöter i taxeringsnämnd, som har inställt sig efter kallelse av skattechefen eller länsstyrelsen för att lämna upplysningar eller för överläggningar rörande taxeringsarbetet har rätt att för inställelsen få ersättning av statsmedel enligt bestämmelser som meddelas av regeringen.

130 §

Av kommun valda ledamöter i taxeringsnämnd äga, därest sådant beslutas av kommunen, att av dess medel åtnjuta arvode, traktamente och resekostnadsersättning efter de grunder, som i kommunallagen

Kommunfullmäktige får besluta att av kommunens medel till de kommunvalda ledamöterna i taxeringsnämnd skall utgå arvode, traktamente och resekostnadsersättning enligt de grunder, som en-

¹⁰ Senaste lydelse 1974: 773.

Nuvarande lydelse

stadgas angående sådan gottgörelse till ledamöter i kommunala nämnder. Ersättning efter enahanda grunder må av kommunens medel utgå jämväl till ordningsman i lappby för inställelse vid sammanträde enligt 61 § 3 mom.

De av landstingskommunens förvaltningsutskott valda ledamöter i särskild taxeringsnämnd äga, därest sådant beslutas av landstinget, för sin inställelse vid nämndens sammanträden åtnjuta arvode, traktamente och resekostnadsersättning av landstingskommunens medel efter de för landstingsmän stadgade grunder.

Föreslagen lydelse

ligt kommunallagen (1977: 179) gäller för ersättning till ledamöter i kommunala nämnder. Landstinget har motsvarande rätt i fråga om de landstingsvalda ledamöterna.

174 §

4 mom.¹¹ Särskild fastighetstaxeringsnämnd består av ordförande samt ytterligare lägst fyra och högst åtta ledamöter.

Ordförande och ytterligare en ledamot förordnas av länsstyrelsen i samband med förordnande om särskilda fastighetstaxeringsdistrikt.

Övriga ledamöter väljas av kommunfullmäktige. Länsstyrelsen bestämmer antalet ledamöter med hänsyn till det särskilda fastighetstaxeringsdistriktets omfattning. Består särskilt fastighetstaxeringsdistrikt av mer än en kommun, bestämmer länsstyrelsen hur många ledamöter som skola väljas inom de olika kommunerna.

Val av ledamöter i särskild fastighetstaxeringsnämnd jämte suppleanter, en för varje ledamot, skall förrättas senast den 31 december året näst före taxeringsåret. Den som därvid fört ordet har att underrätta länsstyrelsen, ordföranden i den särskilda fastighetstaxeringsnämnden och de valda om utgången av valet.

De bestämmelser, som enligt 13 § gälla i fråga om ledamöter och suppleanter i lokal taxeringsnämnd, skola gälla även beträffande ledamöter och suppleanter i särskild fastighetstaxeringsnämnd.

Bestämmelserna i 133 § 3 mom. äga motsvarande tillämpning på särskild fastighetstaxeringsnämnd.

Övriga ledamöter väljs av kommunfullmäktige. Länsstyrelsen bestämmer antalet ledamöter med hänsyn till det särskilda fastighetstaxeringsdistriktets omfattning. Består särskilt fastighetstaxeringsdistrikt av mer än en kommun, bestämmer länsstyrelsen hur många ledamöter som skall väljas inom de olika kommunerna.

De bestämmelser, som enligt 8 och 9 §§ gäller i fråga om ledamöter och suppleanter i lokal taxeringsnämnd, skall gälla även beträffande ledamöter och suppleanter i särskild fastighetstaxeringsnämnd.

Bestämmelserna i 133 § 3 mom. tillämpas i fråga om särskild fastighetstaxeringsnämnd.

¹¹ Senaste lydelse 1973: 1106.

Nuvarande lydelse

Bestämmelserna i det följande om taxeringsnämnd eller ordförande i taxeringsnämnd *gälla* även särskild fastighetstaxeringsnämnd eller ordförande i sådan fastighetstaxeringsnämnd, om ej annat *föreskrives*.

Föreslagen lydelse

Bestämmelserna i det följande om taxeringsnämnd eller ordförande i taxeringsnämnd *gäller* även särskild fastighetstaxeringsnämnd eller ordförande i sådan fastighetstaxeringsnämnd, om ej annat *föreskrivs*.

184 §¹²

Bestämmelserna i 7 §, 16 § 3 mom. samt 17 och 59 §§ äga motsvarande tillämpning vid särskild fastighetstaxering.

Samtliga ledamöter i taxeringsnämnden *må* delta i granskningen av särskilda fastighetsdeklARATIONER samt uppgifter och andra handlingar som ingivits till ledning för den särskilda fastighetstaxeringen.

För avgivande av yttrande i besvärsmål, som är anhängigt i fastighetstaxeringsrätten, *må* ordföranden rådgöra med ledamot i taxeringsnämnden. Ordföranden *må* för ändamålet även kalla ledamöterna till sammanträde utan hinder av att nämndens arbete i övrigt är avslutat.

Samtliga ledamöter i taxeringsnämnden *får* delta i granskningen av särskilda fastighetsdeklARATIONER samt uppgifter och andra handlingar som *har* ingivits till ledning för den särskilda fastighetstaxeringen.

För avgivande av yttrande i besvärsmål, som är anhängigt i fastighetstaxeringsrätten, *får* ordföranden rådgöra med ledamot i taxeringsnämnden. Ordföranden *får* för ändamålet även kalla ledamöterna till sammanträde utan hinder av att nämndens arbete i övrigt är avslutat.

185 §¹³

Bestämmelserna i 61 §, 1, 4 och 5 mom. 62 och 64 §§ samt 151 § fjärde—sjunde styckena *gälla i tillämpliga delar* särskild fastighetstaxering.

Beslut om taxering *må* icke fattas av taxeringsnämnd såvida icke ordföranden och minst två eller, i taxeringsnämnd vars distrikt omfattar mer än en kommun, minst tre andra ledamöter *äro tillstädes*. Den omständigheten att ledamot av nämnden har att avträda vid behandling av viss taxering, utgör dock ej hinder mot att beslut fattas om denna taxering.

Bestämmelserna i 14 §, 61 § 1, 2 och 4 mom., 62 och 64 §§ samt 151 § fjärde—sjunde styckena *tillämpas i fråga om* särskild fastighetstaxering.

Beslut om taxering *får* icke fattas av taxeringsnämnd såvida icke ordföranden och minst två eller, i taxeringsnämnd vars distrikt omfattar mer än en kommun, minst tre andra ledamöter *är närvarande*. Den omständigheten att ledamot av nämnden har att avträda vid behandling av viss taxering, utgör dock ej hinder mot att beslut fattas om denna taxering.

¹² Senaste lydelse 1973: 1106.

¹³ Senaste lydelse 1973: 1106.

Nuvarande lydelse

Annat nämndens beslut än som avses i andra stycket *må* fattas av ordföranden ensam.

Föreslagen lydelse

Annat nämndens beslut än som avses i andra stycket *får* fattas av ordföranden ensam.

189 §¹⁴

Den lokala skattemyndigheten skall så snart det kan ske sända underrättelse på blankett enligt fastställt formulär till den som var ägare av fastighet vid ingången av taxeringsåret samt den som därefter blivit ägare och som hos myndigheten anmält att han önskar erhålla sådan underrättelse, om ny taxering skett eller ny taxering *icke* skett i det fall särskild fastighetsdeklaration avgivits eller framställning om ny taxering gjorts.

Vidare skall den lokala skattemyndigheten så snart det kan ske sända underrättelse till sökande som begärt fördelning av taxeringsvärdet enligt 8 § 3 mom. sista stycket kommunalskattelagen (1928: 370).

I underrättelsen skall lämnas upplysning om innehållet i taxeringsnämndens beslut samt, i förekommande fall, de enligt 10 § kommunalskattelagen (1928: 370) redovisade delvärden som bestämts. Underrättelsen skall vidare innehålla upplysning om vad som skall iakttas vid anförande av besvär över taxeringsnämndens beslut samt om skiljaktig mening, reservation eller särskild mening som antecknats i protokoll eller annan handling.

I övrigt *äga* bestämmelserna i 69 § 4 mom. *andra stycket motsvarande tillämpning* beträffande underrättelse som nu sagts.

Den lokala skattemyndigheten skall så snart det kan ske sända underrättelse på blankett enligt fastställt formulär till den som var ägare av fastighet vid ingången av taxeringsåret samt den som därefter *har* blivit ägare och som hos myndigheten *har* anmält att han önskar erhålla sådan underrättelse, om ny taxering *har* skett eller ny taxering *inte har* skett i det fall särskild fastighetsdeklaration *har* avgivits eller framställning om ny taxering *har* gjorts.

Vidare skall den lokala skattemyndigheten så snart det kan ske sända underrättelse till sökande som *har* begärt fördelning av taxeringsvärdet enligt 8 § 3 mom. sista stycket kommunalskattelagen (1928: 370).

I underrättelsen skall lämnas upplysning om innehållet i taxeringsnämndens beslut samt, i förekommande fall, de enligt 10 § kommunalskattelagen redovisade delvärden som *har* bestämts. Underrättelsen skall vidare innehålla upplysning om vad som skall iakttas vid anförande av besvär över taxeringsnämndens beslut samt om skiljaktig mening, reservation eller särskild mening som *har* antecknats i protokoll eller annan handling.

I övrigt *tillämpas* bestämmelserna i 69 § 4 mom. beträffande underrättelse som nu *har* sagts.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling. I samband med ikraftträdandet skall följande iakttas.

¹⁴ Senaste lydelse 1973: 1106.

1. Äldre bestämmelser i 72 a § gäller fortfarande i fråga om rättelse i taxeringslängd.

2. Till dess taxeringsnämnd erhåller erforderligt biträde av tjänsteman hos länsstyrelse eller lokal skattemyndighet får länsstyrelsen medge att ordföranden anlitar skrivbiträde. I sådant fall gäller äldre bestämmelser om skrivbiträde i sin lydelse före den 1 januari 1979.

3. Förekommer i annan författning än taxeringslagen ordet "taxeringslängd", "inkomstlängd" eller "förmögenhetslängd" i olika böjningsformer, skall detta efter ikraftträdandet av denna lag avse "skattelängd" i motsvarande form när fråga är om uppgifter enligt taxeringen år 1979 eller senare.

3 Förslag till

Lag om ändring i kungörelsen (1969: 5) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning

Härigenom föreskrivs att 6 och 7 §§ kungörelsen (1969: 5) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Inbetalas icke innehållen skatt inom föreskriven tid, skall inom tid som gäller för inbetalningen skriftligt meddelande lämnas till länsstyrelsen i Örebro län om storleken av den innehållna skatt som sålunda bort inbetalas.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 58 § uppbördslagen i fall som avses i 5 och 6 §§ beräknas restavgift från utgången av den för inbetalning eller meddelande föreskrivna tiden och tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den månad under vilken inbetalningen skulle ha skett.

Föreslagen lydelse

6 §

Inbetalas icke innehållen skatt inom föreskriven tid, skall inom tid som gäller för inbetalningen skriftligt meddelande lämnas till länsstyrelsen i Örebro län om storleken av den innehållna skatt som sålunda hade bort inbetalas. *Vid underlåtenhet att lämna meddelande inom föreskriven tid påförs förseningsavgift enligt 54 § 3 mom. uppbördslagen (1953: 272).*

7 §

Vid tillämpning av bestämmelserna i 58 § uppbördslagen (1953: 272) i fall som avses i 5 § beräknas restavgift från utgången av den för inbetalning föreskrivna tiden och tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den månad under vilken inbetalningen skulle ha skett.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om meddelande om skatt som har innehållits före lagens ikraftträdande.

¹ Kungörelsen omtryckt 1971: 780.

4 Förslag till

Lag om ändring i förordningen (1927: 321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar

Härigenom föreskrivs att 9 § förordningen (1927: 321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Uppgift till ledning för egen taxering (deklaration) till utskiftningskatt skall i enlighet med av riksskatteverket fastställt formulär innehålla upplysning angående såväl vad i bolaget tillskjutits som vad därifrån utskiftats.

Deklaration för taxering enligt 6 § andra stycket skall, efter anmaning av ordförande i taxeringsnämnd eller kronans ombud hos prövningsnämnd, avgivas inom den tid och i den ordning, som i anmaningen angives.

Deklaration för taxering till utskiftningskatt i andra fall än i andra stycket sagts skall inom den tid och i den ordning, som för bolagsdeklaration för statlig inkomstskatt finnes stadgad, utan anmaning avlämnas under det år, då taxeringen skall äga rum.

Vid upplösning av bolag genom fusion skall deklaration avgivas av det bolag, som genom fusionen upplöses. Har vid fusion medgivits, att utskiftningskatteskulden må av moderbolaget övertagas, skall deklarationen innehålla uppgifter för beräkning av det belopp varmed moderbolagets tillskjutna belopp skall minskas.

I övrigt skola de uti gällande taxeringslag rörande taxering till statlig inkomstskatt givna bestämmelser i tillämpliga delar lända till efterrättelse även med avseende å taxering till utskiftningskatt.

Över riksskatteverkets beslut i ärende, som avses i 1 § 2 mom. andra stycket, må klagan icke föras.

Föreslagen lydelse

9 §²

Uppgift till ledning för egen taxering (deklaration) till utskiftningskatt skall i enlighet med formulär, som fastställs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, innehålla upplysning angående såväl vad i bolaget tillskjutits som vad därifrån utskiftats.

Deklaration för taxering enligt 6 § andra stycket skall lämnas efter anmaning. Härvid gäller bestämmelserna i 51 § första stycket taxeringslagen (1956: 623) om anmaning att lämna självdeklaration.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Förordningen omtryckt 1950: 587. Senaste lydelse av förordningens rubrik 1950:587.

² Senaste lydelse 1953: 108.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1979-03-01

Närvarande: statsministern Ullsten, ordförande, och statsråden Sven Romanus, Mundebo, Wikström, Friggebo, Wirtén, Huss, Rodhe, Wahlberg, Hansson, Enlund, Lindahl, Winther, De Geer, Blix, Cars, Gabriel Romanus, Tham, Bondestam

Föredragande: statsrådet Mundebo

Proposition om ändring i uppbördsförfarandet enligt uppbördslagen (1953: 272), m. m.

1 Inledning

Regeringen uppdrog i januari 1973 åt statskontoret och riksskatteverket (RSV) att gemensamt utreda vissa frågor rörande taxeringen i första instans. Utredningsarbetet har bedrivits i ett för ämbetsverken gemensamt projekt. RS-projektet, som jag i fortsättningen kommer att kalla utredningen. De förslag från utredningen som tidigare har redovisats för riksdagen har framför allt gällt taxeringsorganisationen och taxeringsnämndernas verksamhet. Bland de reformer som dessa förslag har utmynnat i vill jag särskilt nämna det ändrade förfarandet för deklarationsgranskningen. Från att tidigare i stor utsträckning ha utförts som fritidsuppdrag skall granskning och föredragning inför taxeringsnämnd successivt helt övertas av tjänstemän vid länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna. I samband därmed förlängs taxeringsperioden betydligt. Beslut om ändrad taxeringsorganisation m. m. fattades i princip år 1975 (prop. 1975: 87, SkU 1975: 31, rskr 1975: 229) medan de mer detaljerade bestämmelserna, som förutsattes för reformerna, beslutades år 1978 (prop. 1977/78: 181, SkU 1977/78: 55, rskr 1977/78: 362). Taxeringsperioden förlängs i enlighet härmed från den 30 juni till den 30 november. De närmaste åren avslutas den dock den 31 oktober

Enligt riksdagens principbeslut år 1975 förutsattes att utredningen successivt skulle redovisa förslag i sådana frågor som hade samband med en ändrad taxeringsorganisation och det nya ADB-system inom folkbokföring och beskattning för vilket riktlinjer samtidigt drogs upp (prop. 1975: 57, SkU 1975: 32, rskr 1975: 230). Så har också skett. De förslag angående taxeringsorganisationen m. m. som jag redovisade i prop. 1977/78: 181

grundade sig sålunda på av utredningen i tur och ordning framlagda delrapporter (1976:1, 1977:1 och 1977:3). Utredningen har numera i två delrapporter (1977:4:1 och 1977:4:2) också utarbetat förslag på uppbördsområdet.

Utredningens förslag bygger i huvudsaklig del på de möjligheter till rationalisering och förenkling som har öppnats genom det nya ADB-systemet. Jag tänker härvid särskilt på utredningens förslag till enhetliga regler för arbetsgivarnas betalning och redovisning av innehållen skatt och därmed sammanhängande bestämmelser om uppskov och förseningsavgift m. m. En sådan anknytning till ADB-systemet har utredningens förslag också i vad det gäller krediteringen av innehållen skatt och ordningen för de skattskyldigas inbetalning av preliminär B-skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt. Av de övriga delarna av rapporterna som jag avser att behandla i det följande vill jag också särskilt nämna utredningens förslag att i restlängderna över obetald B-skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt inte skall tas med skattebelopp som omfattas av anstånd vid längdernas upprättande och förslaget att uppgifterna i nuvarande inkomstlängd, förmögenhetslängd och debiteringslängd skall sammanföras i en gemensam handling, kallad skattelängd.

Rapporterna har remissbehandlats. Förteckning över remissinstanserna bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga*. För remissinstansernas uppfattning kommer jag att redogöra i anslutning till de olika frågorna.

I detta sammanhang vill jag också ta upp frågan om fastställelse i vissa fall av arbetsgivares ansvarighet för anställdas skatt.

Jag vill slutligen framhålla att jag avser att inom den närmaste tiden återkomma med förslag i vissa uppbördsfrågor till vilka jag inte är beredd att ta slutlig ställning i nu förevarande sammanhang. Som framgår av det följande gäller detta bl. a. utredningens förslag att skattskyldig, som har försummat att betala skatt inom föreskriven tid, skall få tillfälle att fullgöra sin skyldighet inom viss tid för att därmed slippa bli införd i restlängd. De rutiner som krävs för detta förfarande kan inte tillämpas förrän tidigast år 1981. Det bör därför vara möjligt att i god tid dessförinnan göra de ytterligare överväganden som enligt min mening behövs innan slutlig ställning tas till ett sådant påminnelseförfarande och därmed sammanhängande restavgiftsfrågor. Samma bedömning kan göras i fråga om utredningens förslag till anstånds- och förseningsavgiftsbestämmelser beträffande kontrolluppgifterna. Som jag framhöll i prop. 1977/78:181 sammanhänger behovet av sådana bestämmelser med kontrolluppgifternas användning som underlag för kreditering av innehållen preliminär A-skatt. För detta ändamål beräknas kontrolluppgifterna dock inte kunna användas förrän år 1981.

2 Tid för inbetalning av skatt, m. m.

Enligt nuvarande bestämmelser skall skatt betalas under uppbördstermin. Uppbördsterminerna är sex till antalet och infaller fr. o. m. den 6 t. o. m. den 13 i månaderna mars, maj, juli, september, november och januari. Särskilda föreskrifter finns för bl. a. det fall att uppbördstermin börjar på söndag eller helgdag.

Bestämmelsen att skatt skall betalas under uppbördstermin gäller i fråga om preliminär B-skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt. Under uppbördstermin skall enligt 53 § också erläggas skattebelopp, som arbetsgivare med bara en arbetstagare har innehållit genom skatteavdrag för betalning av preliminär A-skatt eller kvarstående skatt. Arbetsgivare som har minst två arbetstagare och har tilldelats särskilt redovisningsnummer får betala innehållen skatt senast den 18 i den månad under vilken uppbördstermin infaller. Denna förlängning av inbetalningstiden gäller också arbetsgivarens egen preliminära och kvarstående skatt.

Utredningen anser att det inte finns någon anledning att ha olika betalningstider för skatteinbetalningen. Enligt utredningens mening bör en gemensam sista tidpunkt gälla för inbetalning och redovisning av såväl debiterade skatter som av arbetsgivare innehållna skattebelopp. Utredningen anser att en sådan ordning är rättvisare än den nuvarande och att den gör det möjligt att utforma ett enklare och mer enhetligt regelsystem.

Utredningen har som senaste betalningsdag i uppbördsmånad övervägt den 13, 16 och 18. Med hänsyn till ränteffekterna för arbetsgivarna har utredningen ansett sig böra välja den 18 i uppbördsmånad. Sådan månad skall fortfarande vara de månader under vilka nuvarande uppbördsterminer infaller. Enligt utredningens förslag skall vidare den 18 i uppbördsmånad i UBL betecknas "sista inbetalningsdag för skatt".

Remissinstanserna har allmänt ställt sig positiva till förslaget. Några remissinstanser erinrar dock om att den nya semesterlagen (1977:480) innebär att arbetstagarna får minst fyra veckors sammanhängande ledighet under juni–augusti. Detta anses kunna medföra svårigheter i fråga om redovisningen av juliuppbörden. En lösning som anses böra övervägas är att införa någon form av å contobetalning under juli. Slutredovisning skulle sedan ske senast den 18 september. Enligt ett annat förslag skulle juliuppbörden flyttas till augusti.

Jag ansluter mig också för egen del till utredningens förslag att den 18 skall vara sista dag för inbetalning och redovisning av skatt enligt UBL. En för alla betalningsskyldiga gemensam sista inbetalningsdag ger större rättvisa än nuvarande ordning. Det är också uppenbart att sloandet av uppbördsterminer ger möjlighet till betydande förenklingar i uppbördssystemet. Vad angår uppbörden under juli är jag medveten om att denna typiska semester månad kan medföra besvärligheter i redovisningsarbetet för vissa arbetsgivare. Det skulle emellertid medföra stora praktiska olägenheter att

införa en särskild betalningsordning för en av redovisningsperioderna. Jag är därför inte beredd att nu frångå den sedan länge gällande ordningen. Jag föreslår därför att bestämmelser i enlighet med utredningens förslag tas in i 24, 26, 28 och 31 §§ UBL. Jag anser det dock inte påkallat att i UBL definiera den 18 som "sista inbetalningsdag för skatt". Förslaget medför att nuvarande bestämmelser i 23 § UBL kan utgå.

Genom att begreppet uppbördstermin slopas och ersätts av uppbörds-månad med den 18 som sista inbetalningsdag krävs vissa ytterligare ändringar i de nyss nämnda paragraferna. I enlighet med utredningens förslag bör sålunda i 24 § 2 mom. anges att preliminär A-skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall betalas i den uppbörds-månad, som infaller närmast efter utgången av den månad under vilken skatteavdraget verkställdes. På motsvarande sätt bör i 26 § tas in föreskrift om att preliminär B-skatt skall fördelas med lika belopp på de sex uppbörds-månaderna. Utredningen har påpekat att det kan behövas en spärregel för att förhindra att B-skatt förfaller till betalning i omedelbar anslutning till debiteringen. Utredningen föreslår därför att B-skatt, som debiteras under uppbörds-året, skall betalas under var och en av de uppbörds-månader som återstår efter utgången av den månad, då skatten debiteras. Beträffande 26 § förordar utredningen vidare att det belopp till vilket B-skatt minst skall uppgå för att sådan skatt skall påföras höjs från nuvarande 300 kr. till 600 kr. Jag biträder utredningens förslag också på dessa punkter och föreslår att 24 § 2 mom. och 26 § ändras i enlighet härmed. Utbytet av uppbördstermin mot uppbörds-månad förutsätter också ändring av 39, 42, 43, 47, 48, 50 och 69 §§ UBL. Genom att uppbördsterminer slopas och den 18 i uppbörds-månad blir en för all skatt gemensam sista inbetalningsdag kan bestämmelsen i 56 § 1 mom. utgå. I 2 § 2 mom. bör vidare tas in bestämmelse om vad som skall förstås med uppbörds-månad.

Kvarstående skatt förfaller enligt nuvarande bestämmelser i 28 § UBL till betalning under uppbördsterminen i mars året efter taxeringsåret om skatten uppgår till högst 200 kr. I annat fall förfaller den till betalning under uppbördsterminerna i mars och maj. Tillkommande skatt skall enligt 31 § erläggas under uppbördstermin eller två på varandra följande uppbördsterminer. I fråga om 28 och 31 §§ föreslår utredningen, bortsett från vissa redaktionella jämkningar, bara de ändringar som betingas av att betalningen anknyts till uppbörds-månad i stället för uppbördstermin. Jag kan ansluta mig till utredningens förslag men föreslår några mindre redaktionella avvikelser.

Enligt nuvarande bestämmelser i 54 § UBL kan skattskyldig och sådan arbetsgivare, som skall redovisa innehållen skatt under uppbördstermin, göra inbetalning senast den 18 i uppbörds-månaden mot erläggande av en särskild avgift. Förutsättning är att skatten betalas på postanstalt med skatteinvisning. Avgiften utgår i vissa beloppsintervaller. Högsta avgift är 100 kr. Någon avgift utgår dock inte på skatt som betalas av skattskyldig som uppbär pension enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

Utredningen framhåller att de här nämnda bestämmelserna kan utgå i och med att den 18 i uppbörds månad blir gemensam sista inbetalningsdag för all skatt. Utredningen föreslår att i 54 § i stället tas in bestämmelser om uppbördsdeklaration. Jag biträder utredningens förslag. Frågorna om uppbördsdeklaration tar jag upp i ett annat avsnitt.

Som framgår av ett följande avsnitt skall arbetsgivare enligt utredningens förslag betala de anställdas skatter genom insättning på skattepostgiro-konto hos länsstyrelsen. Utredningen har dock inte föreslagit några uttryckliga bestämmelser om vilken länsstyrelse som avses i det särskilda fallet. Det ligger enligt min mening i sakens natur att skatten regelmässigt bör betalas till länsstyrelsen i det län där arbetsgivaren är registrerad för inbetalning och redovisning av skatt. På samma sätt som gäller i fråga om arbetsgivares redovisning av kontrolluppgift bör vidare föreskrivas att arbetsgivare, som inte är registrerad, skall betala skatten till länsstyrelsen i det län där han är bosatt. Jag föreslår att bestämmelser av denna innebörd tas in i 52 § UBL. I denna paragraf bör också ges bestämmelse som motsvarar föreskrifterna i nuvarande 53 § 1 mom. UBL, att gireringskort skall ha kommit in till postanstalt senast den 18 för att betalning skall anses ha skett i rätt tid. En sådan regel passar dock mindre väl i fråga om de betalningsrutiner som tillämpas av de myndigheter som använder det statliga kassabokföringssystemet, det s. k. S-systemet. För dessa myndigheter bör gälla att betalning skall anses erlagd den dag då uppdrag att betala skatten sänds till redovisningscentral i systemet. Jag föreslår att 52 § också förses med bestämmelse härom.

Utredningen föreslår vidare att länsstyrelsen när särskilda skäl föreligger skall kunna medge arbetsgivare att betala skatt inom viss tid efter den 18. Denna möjlighet anses påkallad främst med tanke på de förseningar som inte kan undvikas när fel uppkommer i arbetsgivarens maskinella redovisningssystem. Jag tillstyrker förslaget. Bestämmelsen bör lämpligen tas in i ett 2 mom. till 53 § UBL.

3 Sättet för arbetsgivares inbetalning och redovisning av innehållen preliminär skatt

3.1 Inledning

Gällande bestämmelser

Arbetsgivares inbetalning av preliminär skatt, som har innehållits genom skatteavdrag på arbetstagares lön, tillgår f. n. på olika sätt beroende på om arbetsgivaren är registrerad eller inte. Arbetsgivare skall vara registrerad om han har minst två arbetstagare. Även annan arbetsgivare skall registreras om den lokala skattemyndigheten förordnar att han skall redovisa skatt i samma ordning som arbetsgivare med två eller flera arbetstagare. Regi-

streringen består i att länsstyrelsen tilldelar arbetsgivaren särskilt redovisningsnummer och upprättar registerkort som tillställs den lokala skattemyndigheten.

Arbetsgivare som inte är registrerad (ca 195 000) skall betala innehållen skatt med skatteanvisning. Inbetalning skall göras på postanstalt eller hos bank. Om arbetsgivaren har postgirokonto, kan skattebeloppet gireras till postgirokontorets skatteavdelning. Är det belopp som betalas in mindre än det som har innehållits skall inbetalning göras till centrala skattekontot (pg 300).

Postanstalt och bank skall insätta inbetalda skattebelopp inom viss föreskriven tid på vederbörande länsstyrelses skattepostgirokonto. Även skatteanvisningarna skall sändas till länsstyrelsen. Skattebelopp, som har girerats till postgirokontorets skatteavdelning, skall likaså inom viss tid insättas på det skattepostgirokonto som RSV har bestämt. Skatteanvisningarna skall därvid sändas till den länsstyrelse som innehar skattepostgirokontot.

Registrerad arbetsgivare (ca 100 000) skall betala det sammanlagda innehållna skattebeloppet till skattepostgirokontot för länsstyrelsen i det län där han är registrerad. Inbetalning kan göras med inbetalningskort eller genom girering. Arbetsgivaren skall också översända de skatteanvisningar som betalningen gäller. Om skatteanvisning saknas för arbetstagare skall på denne belöpande skattebelopp i stället betalas till centrala skattekontot. Till detta konto skall betalning ske också i vissa andra fall.

Arbetsgivare med minst 50 arbetstagare kan få tillstånd av länsstyrelsen att använda s. k. summarisk redovisning. Denna innebär att arbetsgivaren betalar skattebeloppen för de första fem uppbördstillfällena utan att sända in skatteanvisningarna. Arbetsgivaren skall i stället vid varje redovisning lämna länsstyrelsen uppgift om summan av den preliminära skatt som har innehållits. I anslutning till sjätte uppbördsterminen i januari skall redovisning lämnas med skatteanvisning. Därvid skall en skatteanvisning lämnas för varje arbetstagare med uppgift om innehållen skatt. Registrerad arbetsgivare kan under vissa förutsättningar använda särskild förteckning eller magnetband i stället för skatteanvisningar. Summarisk redovisning får efter anmälan också tillämpas av statlig och kommunal myndighet, skogsvärdsstyrelse och hushållningssällskap med stadgar, som har fastställts av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. Antalet arbetsgivare som använder summarisk redovisning är f. n. ca 2 300.

Utredningens förslag

Som har framgått av det förut sagda verkställer postanstalter och banker skatteuppbörd och utgör särskilda redovisningsställen. Utredningen föreslår att detta system frångås och att postanstalter och banker i stället skall fungera enbart som förmedlingsorgan för inbetalning av skatt. Samtliga arbetsgivare bör enligt utredningens mening alltid betala de anställdas skatter till resp. länsstyrelse. Länsstyrelsema skall därvid tilldelas olika post-

girokonton, nämligen ett allmänt skattepostgirokonto, ett särskilt skattepostgirokonto och ett postgirokonto kallat bevakningskonto. Arbetsgivares inbetalning av innehållen skatt skall göras till länsstyrelses särskilda skattepostgirokonto.

Inbetalning skall enligt utredningens förslag göras med särskilt inbetalningskort på vilket utrymme finns för redovisning av innehållna skattebelopp, antal anställda m. m. Denna del av inbetalningskortet benämner utredningen uppbörsdeklaration. Utredningens förslag innebär vidare i princip att arbetsgivare med minst två arbetstagare liksom hittills under uppbörsdåren skall lämna redovisning för varje arbetstagare om innehållen preliminär A-skatt på skatteanvisning, förteckning eller magnetband. Arbetsgivare med endast en arbetstagare, dvs. arbetsgivare som f. n. inte är registrerad, skall lämna uppgift om dennes namn och personnummer samt innehållen skatt i särskild specifikation till uppbörsdeklarationen. Utrymme härför finns också på inbetalningskortet. Redovisning av skatteavdrag för kvarstående skatt skall arbetsgivarna lämna på de inbetalningskort som enligt utredningens förslag skall fogas vid arbetstagarnas debetsedlar på slutlig skatt. Redovisning skall också kunna ske med förteckning eller magnetband.

Utredningen anser att arbetsgivarna bör ha valfrihet när det gäller den specificerade redovisningen av preliminär A-skatt. Utredningen föreslår därför samtidigt att arbetsgivare som så önskar skall kunna underlåta att lämna sådan redovisning efter anmälan till länsstyrelsen. När särskilda skäl föreligger till det får länsstyrelsen ålägga arbetsgivaren att lämna specificerad redovisning. Målsättningen bör dock enligt utredningens mening på sikt vara att specifikation i fråga om innehållen A-skatt skall ges enbart på de kontrolluppgifter som arbetsgivare har att lämna enligt 37 § TL. Redan i inledningsskedet skall enbart denna ordning för specifikation användas av de myndigheter m. m. som enligt nuvarande bestämmelser får tillämpa summarisk redovisning efter anmälan.

Inbetalda skattebelopp skall av postgirot redovisas på magnetband. Därvid skall uppgift lämnas om bl. a. inbetalningsdag. Inbetalningskortet skall successivt levereras till resp. länsstyrelse. Beloppen skall fortlöpande föras över till statsverkets checkräkning.

Utredningens förslag angående arbetsgivares inbetalning och redovisning av innehållen preliminär skatt skall ses mot bakgrund av att utredningen också föreslår att arbetsgivarnas redovisning av innehållen A-skatt på kontrolluppgifterna skall ligga till grund för att kreditera arbetstagarna skattebeloppen. Den specificerade redovisning som arbetsgivarna enligt utredningens förslag i viss utsträckning kommer att lämna i samband med inbetalningen skall således inte vara underlag för själva krediteringen. Den skall i stället användas i samband med den maskinella avstämning som skall göras mellan uppbörsdeklarationerna och kontrolluppgifterna. Härvid kommer registreringen i arbetsgivarregistren till användning. Sådant

register skall uppta samtliga arbetsgivare i länet. Vid kontrollen skall avstämning bl. a. göras mellan likvid, redovisat belopp enligt uppbördsdeklaration och tillgänglig specificerad redovisning.

Som jag har nämnt förut anser utredningen att målsättningen bör vara att specifikation skall lämnas enbart på kontrolluppgift. Att utredningen ändå föreslår att arbetsgivare skall ha möjlighet att lämna specifikation har flera skäl. Under utredningens gång har sålunda från länsstyrelsehåll gjorts gällande att en generell avveckling av den specificerade redovisningen i varje uppbördsmanad skulle medföra risk för svårbemästrade problem i samband med krediteringen efter årets slut. Sådana problem sades framför allt kunna uppstå i storstadsområdena. Vid överläggningar har vidare vissa arbetsgivarorganisationer uttalat att det inte kan uteslutas att ett slopande av den löpande specificerade redovisningen av många mindre arbetsgivare skulle upplevas som en osäkrare redovisningsform.

Det bör nämnas att utredningen också har övervägt en lösning enligt vilken arbetsgivare skulle kunna lämna specificerad redovisning på en förtryckt lista. Gången skulle därvid vara följande. En lista trycks före varje uppbördstillfälle med identitetsuppgifter om arbetsgivaren och arbetstägarna samt uppgift om tabell och kolumn för arbetstagares preliminära skatt. På listan skall vidare finnas en kolumn för manuellt ifyllande av innehållen preliminär skatt och en kolumn för ackumulerad preliminär skatt för inkomståret. Listan som avser uppbörden i mars och maj skall dessutom innehålla uppgift om eventuell kvarstående skatt samt en kolumn för manuellt ifyllande av innehållen kvarstående skatt och en kolumn för ackumulerad kvarstående skatt. Lista tillställs arbetsgivaren i god tid före varje uppbördstillfälle. De uppgifter som arbetsgivaren lämnar på listan registreras och ackumuleras specificerat på arbetstagare i arbetsgivarregistret.

Utredningen anser att det s. k. listalternativet från arbetsgivarsynpunkt kan ha vissa fördelar framför ett system med skatteanvisningar i de fall specificerad redovisning skall lämnas. Genom att uppgifter om tabell och kolumn för skatteavdrag finns på listan skulle alternativet bl. a. ha den fördelen att arbetsgivaren inte behövde fordra in debetsedlar från arbetstägarna. Utredningen finner det emellertid mindre välbetänkt att införa en sådan ny redovisningsform innan större klarhet har vunnits beträffande den framtida omfattningen av specificerad redovisning. Man bör vidare enligt utredningens mening avvakta pågående utredning om redovisningsformer m. m. på avgiftsområdet innan beslut fattas om att ersätta skatteanvisningar med förtryckt lista. Utredningen avvisar därför alternativet.

Remissyttrandena

Utredningens förslag att arbetstägarna skall krediteras innehållen preliminär A-skatt på grundval av arbetsgivarnas redovisning på kontrolluppgifterna har allmänt mottagits positivt av remissinstanserna. Bland de loka-

la skattemyndigheterna råder också stor enighet om att den specificerade redovisningen under löpande år bör kunna undvaras. Många länsstyrelser är däremot inte beredda att tillstyrka utredningens förslag att arbetsgivare som så önskar skall kunna underlåta att vid betalningen lämna specificerad redovisning. Av yttrandena att döma synes en specificerad redovisning i samband med betalningen dock inte tillmätas större betydelse för kontrollen av att skatteavdrag och inbetalning sker i föreskriven ordning. För denna kontroll synes det väsentliga anses vara att jämförelse kan göras mellan en arbetsgivares inbetalningar för skilda redovisningsperioder. Värdet av att inbetalningen kombineras med en specificerad redovisning bedöms uppenbarligen främst ligga i att man därmed får bättre möjligheter att klarlägga förhållandena om det uppstår misstämning mellan å ena sidan inbetalda skattebelopp och å den andra vad som på kontrolluppgifter anges som innehållet genom skatteavdrag. Många länsstyrelser anser som sagt detta så värdefullt att man enligt deras mening inte helt bör släppa kravet på specificerad redovisning vid en övergång till kreditering på grundval av kontrolluppgifter. I flera yttranden sägs därvid att förutsättning för att en arbetsgivare inte skall behöva lämna specificerad redovisning vid inbetalning bör vara att länsstyrelsen har lämnat tillstånd. Det bör också nämnas att vissa arbetsgivarorganisationer har uttalat att möjlighet till specificerad redovisning i samband med inbetalningen av skatten bör finnas särskilt med tanke på att många småföretagare torde se det som värdefullt att kunna redovisa på sådant sätt.

3.2 Kontrolluppgifterna som underlag för krediteringen – årsredovisning och specificerad redovisning

Frågan vilken ordning som bör gälla för arbetsgivares betalning och redovisning av innehållen preliminär skatt är ytterst en fråga om vilket underlag som behövs dels för att få erforderlig kontroll över att skatteavdrag och inbetalning verkställs enligt gällande bestämmelser dels för att skattebeloppen skall kunna krediteras arbetstagarna på rätt sätt. Härtill kommer att förfarandet bör vara enkelt och rationellt även från arbetsgivarnas synpunkt.

Tillämpningen av nuvarande redovisningsmetod innebär att individuell kreditering kan ske för ca 3,5 milj. arbetstagare först i samband med sjätte uppördstillfället. För övriga arbetstagare – ca 1,7 milj. om man bortser från de personer som erhåller ersättning från RFV – kan kreditering verkställas successivt i anslutning till arbetsgivarnas uppördsredovisning. För den förstnämnda gruppen svarar å andra sidan bara ca 2 300 arbetsgivare medan de arbetsgivare som lämnar specificerad redovisning vid varje uppördstillfälle uppgår till nästan 300 000.

Uppgifterna på skatteanvisningarna eller däremot svarande uppgifter på förteckningar eller magnetband utgör f. n. grunden för den individuella

krediteringen och detta oberoende av om anvisningarna eller uppgifterna redovisas fortlöpande under uppbördsåret eller först i samband med sjätte uppbörden.

Enligt det förfarande som kommer att tillämpas fr. o. m. år 1979 skall arbetsgivarnas redovisning på kontrolluppgifterna av lönebelopp m. m. registreras för maskinell kontroll och avstämning mot deklARATIONERNA. Som utredningen har framhållit ligger det då nära till hands att ta tillvara denna registrering också på så sätt att arbetsgivarnas uppgifter om innehållen preliminär A-skatt läggs till grund för skattebeloppens kreditering på arbetstagarna. En sådan ordning för krediteringen skulle enligt min mening innebära en rationalisering och förenkling i skatteadministrationen.

För att ett förfarande med kontrolluppgifterna som underlag för krediteringen av preliminär A-skatt skall bli verkligt rationellt förutsätts dock att ett relativt stort antal arbetsgivare helt befrias från skyldighet att lämna specificerad redovisning i samband med inbetalningen. Det ligger i sakens natur att det därvid främst är av betydelse att uppgiftslämnandet begränsas för arbetsgivare med många arbetstagare. En allmän förutsättning för att den specificerade redovisningen skall kunna begränsas till arbetsgivarnas uppgiftslämnande på kontrolluppgifterna är självfallet att arbetsgivarna på lämpligt sätt informeras om en sådan ny funktion hos kontrolluppgiften och betydelsen av att angivna skattebelopp stämmer överens med vad som har innehållits genom skatteavdrag.

Man kan enligt min mening utgå från att de arbetsgivare, som i dag tillämpar summarisk redovisning och alltså lämnar specificerade uppgifter först vid sjätte uppbörden, utan några olägenheter för skatteredovisningen kan befrias från denna specificerade redovisning genom att kreditering i stället verkställs på grundval av kontrolluppgifterna. Om detta förhållande synes också enighet råda bland remissinstanserna. För att en sådan ordning, som jag vill kalla årsredovisning, skall få önskvärd effekt krävs dock att den kan gälla för flera arbetsgivare och arbetstagare än som omfattas av nuvarande summariska redovisningsmetod.

Nästa fråga är då i vilken mån en ordning med årsredovisning kan utsträckas att gälla för en vidare grupp av arbetsgivare. Jag vill härvid först slå fast att sådan arbetsgivare, som regelmässigt bara har en arbetstagare, enligt min mening bör lämna uppgift också om arbetstagares namn och personnummer på inbetalningskortet. Detta innebär att specificerad redovisning under alla omständigheter i samband med inbetalningen bör lämnas av ca 195 000 arbetsgivare beträffande minst samma antal arbetstagare. En specificerad redovisning i dessa fall anser jag motiverad av flera skäl. Bland dessa mindre arbetsgivare ingår sålunda många utan ordnad lönebokföring och det bör vara ett gott stöd att en fullständig redovisning lämnas löpande. Därmed uppnås också den fördelen att arbetstagaren kan krediteras skatten med stöd av inbetalningskortet om arbetsgivaren skulle brista i sin uppgiftsskyldighet i fråga om kontrolluppgift. Kreditering av

den innehållna skatten skall dock regelmässigt ske på grundval av arbetsgivarnas kontrolluppgifter.

Som jag har nämnt förut föreslår utredningen att arbetsgivare inte skall behöva lämna specificerad redovisning vid inbetalningen om han har anmält till länsstyrelsen att han inte avser att använda sig av denna redovisningsform. När särskilda skäl föreligger skall dock länsstyrelsen kunna ålägga arbetsgivare att ändå lämna specificerad redovisning. Möjligheten att efter anmälan bara ha årsredovisning föreligger enligt utredningens förslag oberoende av hur många arbetstagare arbetsgivaren har och gäller alltså också arbetsgivare med endast en arbetstagare.

Förslaget skall ses mot bakgrund av att utredningen har ansett sig böra åstadkomma en ordning som medför att inte alla arbetsgivare redan från början kommer att tillämpa årsredovisning. Utredningen har genom sitt förslag velat beakta att specificerad redovisning i samband med inbetalningen enligt många remissinstansers uppfattning i viss utsträckning kan behövas särskilt för avstämning mot kontrolluppgifterna. Målet bör dock enligt utredningens mening på sikt vara att alla arbetsgivare skall lämna specifikation enbart på kontrolluppgift.

Jag delar utredningens uppfattning att det finns skäl att i ett inledningskede inte ansluta alla arbetsgivare till ett system med enbart årsredovisning. Man bör först få vissa erfarenheter av hur ett förfarande med kreditering av preliminär A-skatt på grundval av kontrolluppgifterna fungerar i praktiken. Den ordning som utredningen föreslår skulle säkerligen medföra en begränsning av antalet arbetsgivare med årsredovisning. Hur långt ett krav på anmälan skulle begränsa detta antal kan dock inte förutses med större säkerhet. Övergång till det nya krediteringsförfarandet bör emellertid enligt min mening inte ske utan att man relativt bestämt kan bedöma i vilken utsträckning de olika redovisningsmetoderna kommer att tillämpas. Jag anser mig med hänsyn härtill inte heller kunna tillstyrka en ordning enligt vilken länsstyrelsen skulle kunna meddela tillstånd till årsredovisning efter ansökan.

Tillämpningen av det nya redovisnings- och krediteringsförfarandet bör sålunda enligt min mening följa på förhand kända förutsättningar och inte göras beroende av valfrihet för arbetsgivarna att använda den ena eller andra metoden. Jag anser att den grupp arbetsgivare som bör få tillämpa årsredovisning och alltså inte skall lämna specifikation vid inbetalningen i stället bör bestämmas med utgångspunkt i antalet arbetstagare.

Enligt vad jag har sagt förut bör specificerad redovisning vid inbetalning av innehållen preliminär A-skatt först och främst lämnas av arbetsgivare som regelmässigt bara har en arbetstagare. Arbetstagarens namn och personnummer och innehållet skattebelopp skall därvid anges på inbetalningskortet. Denna redovisningsmetod bör enligt min mening med fördel kunna tillämpas också av arbetsgivare med ett något större antal arbetstagare.

Jag anser att man i ett inledningskede lämpligen bör göra en sådan av-

vägning att ungefär hälften av de ca 100 000 arbetsgivare som har fler än en arbetstagare bara skall tillämpa årsredovisning. Ett sådant resultat når man om årsredovisning skall användas av arbetsgivare med minst fem arbetstagare. Metoden skulle därmed vidare komma att omfatta ca 4,8 milj. arbetsanställningar. Den innebär å andra sidan att antalet arbetsgivare som skall lämna specificerad redovisning i samband med inbetalningen totalt kommer att uppgå till ca 250 000. Dessa arbetsgivare representerar dock bara ca 340 000 arbetsanställningar. Den angivna avvägningen synes lämplig även med tanke på att många mindre arbetsgivare enligt vad vissa arbetsgivarorganisationer har uttalat, kan anse det fördelaktigt att lämna specificerad redovisning också vid inbetalningen.

Jag förordar att frågan löses i enlighet med vad jag har sagt nu. Jag föreslår sålunda att skyldighet att lämna uppgift vid inbetalningen om arbetstagens namn och personnummer och för arbetstagen innehållen preliminär skatt skall föreligga endast för arbetsgivare som regelmässigt har högst fyra arbetstagare. Annan arbetsgivare skall dock kunna åläggas att lämna dessa uppgifter vid inbetalningen om länsstyrelse finner att han inte fullgör sin avdrags- eller redovisningsskyldighet på ett tillfredsställande sätt. Mot länsstyrelsens beslut bör talan inte få föras. Om arbetsgivare åsidosätter skyldighet att lämna specificerad redovisning bör vidare länsstyrelse eller lokal skattemyndighet kunna förelägga honom vite.

Uppgifterna om namn m. m. skall som jag har sagt förut anges på inbetalningskortet. Om arbetsgivare med fler arbetstagare än det finns utrymme för på kortet åläggs att lämna specificerad redovisning får uppgifterna i stället lämnas på särskild förteckning. Jag förutsätter att arbetsgivarna genom RSV får anvisningar om hur en sådan förteckning enklast kan upprättas. Jag förutsätter också att länsstyrelsen upplyser varje registrerad arbetsgivare om till vilken redovisningskategori han hör enligt länsstyrelsens bedömning.

Utredningen har med sin lösning ansett sig böra behålla skatteanvisningarna som underlag för specificerad redovisning i samband med inbetalningen. Många remissinstanser har framhållit att ordningen med skatteanvisningar är opraktisk och föråldrad. I stället förordas att redovisning får lämnas på i huvudsak det sätt som utredningen har skisserat i sina överväganden om en förtryckt lista.

Enligt mitt förslag kommer specificerad redovisning att bara undantagsvis behöva lämnas på annat underlag än inbetalningskortet. Nuvarande system med skatteanvisningar för betalning av A-skatt kan och bör därför avskaffas. I de fall arbetsgivare åläggs att lämna specificerad redovisning och inbetalningskortet inte ger utrymme för samtliga arbetstagnamn m. m. bör arbetsgivaren enligt vad jag har sagt förut lämna uppgifterna om namn, personnummer och skattebelopp på en förteckning. Uppgiftsskyldigheten är så begränsad och enkel att den enligt min mening lätt kan fullgöras utan att arbetsgivaren tillställs någon förtryckt förteckning.

Som jag förut har nämnt skall kreditering av preliminär A-skatt ske på grundval av kontrolluppgifterna också i de fall specificerad redovisning lämnas i samband med inbetalningen. Denna redovisning skall vid behov användas för kontroll och som underlag för avstämning. Det ankommer på RSV att meddela anvisningar om på vilket sätt och i vilken utsträckning de specificerade uppgifterna lämpligen bör registreras maskinellt.

De av mig föreslagna bestämmelserna om specificerad redovisning, vitesföreläggande och besvär har tagits in i 55 § 1 mom. samt 83 och 86 §§ UBL. Mitt förslag medför vidare att nuvarande bestämmelse i bl. a. 33 § UBL. om skatteanvisningar till debetsedel på preliminär A-skatt kan slopas. Till frågan om skatteanvisningarnas slopande vid betalning av debiterad skatt återkommer jag i det följande.

3.3 Uppbördsdeklaration

Jag skall härefter ta upp vissa frågor som gäller utredningens förslag om inbetalningskort och det utrymme på kortet, som utredningen benämner uppbördsdeklaration.

Som jag har redovisat tidigare förordar jag att nuvarande uppbördsterminer slopas och att all skatt enligt UBL skall betalas senast den 18 i de uppbörds månader under vilka nuvarande uppbördsterminer infaller. Inom samma tid bör i enlighet med utredningens förslag uppbördsdeklaration lämnas. Enligt vad jag har nämnt i avsnittet om tid för inbetalning av skatt m. m. bör föreskrift härom liksom övriga bestämmelser om uppbördsdeklaration anges i 54 § UBL.

Utredningen föreslår att uppbördsdeklaration skall avges på heder och samvete och innehålla sedvanliga identitetsuppgifter om arbetsgivaren, summan av verkställda skatteavdrag under redovisningsperioden och, i förekommande fall, uppgift om samtidigt inbetald förseningsavgift eller restavgift. Vidare skall antal arbetstagare anges för vilka skatteavdrag har verkställts. Om arbetsgivaren bedömer att han inte kommer att ha någon anställd under kommande redovisningsperiod skall han också ange detta. Med den utgångspunkt utredningen har haft för sitt förslag föreligger också skyldighet för arbetsgivaren att uppge om han har att lämna specificerad redovisning.

Bland remissinstansemålen är det förslaget att antalet anställda skall anges som har tilldragit sig intresse. Flera remissinstanser ifrågasätter sålunda värdet av denna uppgift och anser att det från kontrollsynpunkt är av större vikt att upplysning lämnas om redovisningsperiodens lönesumma. Lönesummans betydelse för statistiska beräkningar av olika slag framhålls av RRV, SCB och konjunkturinstitutet.

Jag är inte heller för egen del övertygad om att uppgift angående antal anställda från kontrollsynpunkt har sådant värde att den bör väljas före upplysning om lönesumma. Anledning att kräva båda slagen av uppgifter

finns inte enligt min mening. Upplysning om lönesumma skulle obestriddligen vara av stort intresse även med tanke på samhällsekonomiska, statsfinansiella och regionalpolitiska behov. Jag föreslår därför att uppgift i stället skall lämnas om summan av de löner på vilka skatteavdrag har beräknats under redovisningsperioden. Jag är medveten om att det för viss statistisk beräkning skulle kunna vara till än större fördel med uppgift om periodens totala lönesumma. Uppgift om dellönesumma är dock enligt min mening mest lämplig från kontrollsynpunkt. Frågan om annat lönesummebegrepp torde vidare böra anstå till dess klarhet har vunnits om vilket underlag som kan komma att gälla för beräkningen av arbetsgivaravgifterna. Jag är därför inte nu beredd att förorda krav på totallönesumma. Med hänsyn till att specificerad redovisning enligt vad jag har föreslagit i princip bara skall lämnas av arbetsgivare med högst fyra anställda behöver något krav inte ställas på uppgift, om sådan redovisning skall lämnas eller inte. I uppbördsdeklaration bör inte heller krävas uppgift om eventuellt erlagd restavgift. Utrymme härför bör lämnas på annan plats på inbetalningskortet.

Mitt förslag innebär sammanfattningsvis att i uppbördsdeklaration skall lämnas uppgift om arbetsgivarens namn och personnummer eller organisationsnummer, redovisningsperiod, lönesumma på vilken A-skatt har beräknats samt summan av innehållen preliminär resp. kvarstående skatt. Utrymme bör också finnas för markering i det fall arbetsgivaren räknar med att inte ha någon anställd under nästa redovisningsperiod. Genom en sådan markering kan undvikas att anmaning om uppbördsdeklaration sänds ut för period under vilken lön inte har betalats.

Utredningens förslag innebär i övrigt att den som inte är deklarationsskyldig skall lämna uppbördsdeklaration efter anmaning av länsstyrelsen eller lokal skattemyndighet. Om deklarationsskyldig inte deklarerar eller om uppbördsdeklaration är ofullständig skall deklarationsskyldig vidare kunna anmanas att fullgöra vad som brister. Därvid skall vite kunna föreläggas. Jag tillstyrker utredningens förslag också på dessa punkter. Bestämmelserna om anmaning bör tas in i 54 § UBL. För att vite skall kunna föreläggas förutsätts tillägg till 83 § UBL.

Jag har i andra sammanhang framhållit betydelsen av att man vid utformningen av uppgiftskrav beaktar vilka lättnader som kan nås för företagen genom samordning av uppgiftsinhämtandet. De uppgifter om lönesumma som skall anges i uppbördsdeklaration bör enligt min mening också kunna användas i SCB:s statistikproduktion. Enligt vad jag har erfarit bör SCB:s behov av att inhämta lönesummeuppgifter på andra vägar därigenom inte oväsenligt minska. Som jag har uttalat i prop. 1978/79:100 (bil. 10 s. 41) förutsätter jag att SCB undersöker hur lönesummestatistiken bör utformas för att uppgifterna i uppbördsdeklarationerna skall kunna användas på ett rationellt sätt.

Jag vill till sist också framhålla att systemet med uppbördsdeklarationer

och kontrolluppgifterna som underlag för krediteringen är flexibelt. Det kan sålunda enligt min bedömning väl anpassas till den samordning som kan bli aktuell om beräkningen av arbetsgivaravgifterna knyts till lönesummor som redovisas i uppbördssystemet. En sådan samordning skulle innebära att de särskilda arbetsgivaruppgifterna slopades.

3.4 Förseningsavgift m. m.

Utredningen har också lagt fram förslag till bestämmelser om förseningsavgift för det fall att arbetsgivare inte fullgör skyldighet att lämna uppbördsdeklaration. Innan jag tar ställning till detta förslag skall jag först säga några ord om nuvarande ordning.

Om arbetsgivare, som skall betala preliminär skatt med skatteanvisning eller vid girering sända in skatteanvisning till länsstyrelsen, helt eller delvis underlåter att fullgöra sin betalningsskyldighet, skall han underrätta länsstyrelsen om vilket skattebelopp som rätteligen hade bort betalas in. Underrättelsen skall regelmässigt lämnas inom tid som gäller för inbetalningen.

Arbetsgivare, som tillämnar s. k. summarisk redovisning och alltså lämnar specifikation för varje arbetstagare först i samband med sjätte uppbördsterminen, skall varje uppbördstermin meddela länsstyrelsen hur mycket preliminär skatt som han har att betala. Arbetsgivare, som inte lämnar dessa underrättelser i föreskriven tid, påförs restavgift enligt 58 § 1 mom. fjärde stycket UBL. Avgiften utgår med 2 % av det skattebelopp för vilket uppgift inte har lämnats, dock med minst 10 kr.

Utredningen framhåller att nuvarande avgift i första hand har tillkommit för att säkra att preliminär skatt krediteras arbetstagarna rätt. Uppbördsdeklarationen får, framhåller utredningen, inte samma betydelse för kreditering av preliminär skatt som arbetsgivarnas uppgiftslämnande i nuvarande förfarande. En avgift, som beräknades efter 2 % på belopp som inte har uppgetts i rätt tid, skulle därför enligt utredningens mening vara alltför kraftig vid jämförelse med de förseningsavgifter som gäller i fråga om exempelvis mervärdeskattedeklaration och allmän självdeklaration. Enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt påförs skattskyldig förseningsavgift med 100 kr. om han inte lämnar deklaration inom föreskriven tid. Har den skattskyldige anmanats att lämna deklaration men inte fullgjort sin skyldighet inom tid som har angetts i anmaningen utgår avgiften med 200 kr. Så är också fallet om den skattskyldige har underlåtit att deklarera även för minst en av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. Avgift med 200 kr. skall likaså erläggas av skattskyldig som skall deklarera endast efter anmaning men inte lämnar deklaration inom den i anmaningen angivna tiden. Vid dröjsmål med avlämnande av allmän självdeklaration utgår förseningsavgiften – såvitt gäller annan skattskyldig än aktiebolag – med viss procent av den beskattningsbara inkomsten och eventuell skatteplik-

tig förmögenhet, dock inte med mer än 300 kr. För aktiebolag är förseningsavgiften 500 kr. Om skattskyldig trots anmaning har underlåtit att deklarerat inom föreskriven tid bestäms avgiften till dubbelt belopp, dvs. till högst 600 resp. 1 000 kr. För en förseningsavgift, som är lägre än den nuvarande tvåprocentiga avgiften, finner utredningen också det förhållandet tala att förseningsavgift i allmänhet kommer att utgå i förening med restavgift på grund av att även skatteinbetalningen försummas.

Utredningen anser att mycket talar för att förseningsavgiften utformas efter mönster av mervärdeskattelagens bestämmelser och föreslår att sådan avgift skall utgå med 100 kr. om deklaration inte lämnas inom föreskriven tid. Förseningsavgift skall enligt utredningens förslag utgå också om arbetsgivare, som har verkställt skatteavdrag, har anmanats att lämna uppbördsdeklaration men underlåtit att fullgöra sin skyldighet inom i anmaningen angiven tid.

Förslaget att förseningsavgift skall utgå, om uppbördsdeklaration inte lämnas har i princip tillstyrkts av remissinstanserna. Många anser dock att 100 kr. är ett för lågt belopp för att önskad effekt skall uppnås. För egen del får jag anföra följande.

I likhet med utredningen och remissinstanserna anser jag att de sanktioner som f. n. skyddar källskattesystemet bör kompletteras med en administrativ påföljd i form av förseningsavgift. Avgiften bör ges en sådan utformning att den endast för mer allvarliga fall av överträdelse från arbetsgivares sida behöver kompletteras med straffansvar enligt skattebrottslagen (1971: 69). Jag syftar här på straffbestämmelserna i 7–9 §§ nämnda lag. Enligt dessa kan en arbetsgivare som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet underlåter att avge uppbördsdeklaration eller lämnar sådan deklaration med oriktig uppgift straffas med fängelse eller böter under förutsättning att han därigenom föranleder fara för att innehållen skatt eller avgift med orätt belopp påförs den uppgiftsskyldige eller tillgodoräknas annan. Av förarbetena till skattebrottslagen framgår att det skall vara fråga om en s. k. konkret fara (prop. 1971: 10 s. 259). Det måste alltså i det särskilda fallet ha förelegat en verklig risk för att uppbördsmyndigheten skulle komma att bli vilseledd genom arbetsgivarens åtgärder eller passivitet. Enligt utredningens mening kan fara för felaktig kreditering uppkomma först i samband med att specificerad redovisning skall lämnas på kontrollavgift. Jag anser i motsats till utredningen att en sådan fara i regel föreligger så snart som kontrollerande myndighet inte kan påföra arbetsgivaren eller kreditera arbetstagaren med rätta belopp med ledning av tillgängligt primärmaterial. Den omständigheten att myndigheten i efterhand genom skriftväxling med den uppgiftsskyldige eller källskatterevision hos denne kan få fram uppgifter som medger en korrekt debitering eller kreditering medför således inte att fara i skattebrottslagens mening inte skulle föreligga och att straffansvar enligt 7–9 §§ därför skulle vara uteslutet.

I och för sig utgör de nuvarande straffbestämmelserna i skattebrottsla-

gen ett verksamt medel mot arbetsgivare som underlåter att fullgöra sina uppgiftsskyldigheter i fråga om anställdas skatteavdrag. De ändringar som föreslås beträffande arbetsgivares redovisning och betalning medför ingen ändring i förevarande hänseende. Däremot är såsom tidigare har antytts tiden nu mogen för att komplettera straffbestämmelserna med någon form av administrativ sanktion som på ett klarare sätt än den nuvarande restavgiften markerar det allvarliga i att inte fullgöra sina uppgiftsskyldigheter gentemot det allmänna i nu aktuella avseenden.

En förseningsavgift har enligt min mening betydelse inte minst som ett påtryckningsmedel för att förmå arbetsgivare att lämna uppbördsdeklaration även om han inte helt eller delvis betalar den innehållna skatten i rätt tid. Jag ansluter mig till utredningens förslag att förseningsavgift alltid skall utgå som en fast avgift efter i huvudsak samma regler som gäller i fråga om förseningsavgift enligt mervärdeskattelagen. Jag anser dock i likhet med vissa remissinstanser att en förseningsavgift på 100 kr. i fråga om uppbördsdeklaration synes låg. Jag föreslår att avgiften bestäms till 300 kr. Om uppbördsdeklaration inte lämnas inom tid som har angetts i anmaning bör avgift utgå med 600 kr. Ärende angående förseningsavgift bör i princip handläggas i samma ordning som tillämpas i fråga om restavgift. Krav på förseningsavgift bör utfärdas av länsstyrelsen eller lokal skattemyndighet. Länsstyrelsen bör vidare kunna helt efterge förseningsavgift när särskilda skäl föreligger. Närmare föreskrifter härom bör utfärdas av RSV. Riktlinjerna för dessa bör vara att befrielse skall kunna medges när sådana omständigheter föreligger som förutsatts för befrielse från förseningsavgift enligt TL.

Utredningen har föreslagit att bestämmelserna om förseningsavgift förs in i 58 § 2 mom. UBL och att föreskrifterna i detta moment om restavgiftsbefrielse flyttas till ett nytt 5 mom. Bestämmelserna om förseningsavgift vid underlåtenhet att lämna uppbördsdeklaration bör dock enligt min mening sammanföras med övriga av mig föreslagna bestämmelser i 54 § om uppbördsdeklaration. Jag föreslår därför att de tas in i ett 3 mom. till denna paragraf. Förslaget om förseningsavgift kräver slutligen ett tillägg till bestämmelserna om indrivning i 59 § UBL.

3.5 Redovisningsnivå

Enligt nuvarande ordning skall länsstyrelsen tilldela varje arbetsgivare med minst två arbetstagare ett redovisningsnummer som skall anges när innehållen skatt betalas till länsstyrelsen eller det centrala skattekotot. Bestämmelser härom finns i 77 § uppbörds-kungörelsen (1967: 626; UK).

Många arbetsgivare har emellertid f. n. sin redovisning uppdelad på flera redovisningsnummer. Att förhållandena har utvecklats på detta sätt beror i stort sett på att arbetsgivare med flera verksamhetsställen eller speciella lönerutiner för olika personalgrupper ansetts böra få ansluta redovisningen till dessa ställen eller rutiner.

Utredningen anser att arbetsgivarnas redovisning i fortsättningen så långt möjligt bör följa enhetliga rutiner. Dessa bör enligt utredningens mening innebära att redovisning görs på företagsnivå med användande av arbetsgivarens person- eller organisationsnummer som identitetsbeteckning. Med en sådan enhetlig redovisningsnivå får man, uttalar utredningen, enklare rutiner för underhåll av bestånd och innehåll i arbetsgivarregistren. Därmed följer också bl. a. säkrare och smidigare avstämning mellan uppbördsredovisning och kontrolluppgifter. När särskilda skäl föreligger bör dock länsstyrelsen kunna medge att arbetsgivaren fördelar redovisningen på lämpligt sätt. Tillstånd bör också i särskilt fall kunna ges till redovisning på koncernnivå. Utredningen föreslår vidare att redovisning på annan nivå än företagsnivå skall lämnas under särskilt registreringsnummer.

Utredningens förslag har i princip mottagits positivt av remissinstanserna. I flera remissyttranden ges dock uttryck för uppfattningen att inte alltför stora krav bör ställas på att redovisning skall ske på företagsnivå. En övergång till sådan redovisning sägs kunna medföra svårigheter för vissa arbetsgivare. Vidare framhålls att ett företag som bedriver verksamheter av vitt skilda slag eller har verksamhet inom skilda regioner kan ha anledning att dela upp bokföring och löneutbetalning på verksamhetsgrenar eller regioner. I sådana fall bör redovisning få ske på annan nivå än företagsnivå. Den synpunkten framförs också att ett företag, som skapar rutiner för redovisning på lägre nivå än företagsnivå, i princip bör kunna få tillstånd att redovisa där företaget har sin avlöningsbokföring.

För egen del får jag anföra följande. F. n. låter länsstyrelserna varje arbetsgivare i stort sett själv bestämma om han skall lämna redovisning för innehållen skatt under ett för hela företaget gällande redovisningsnummer eller göra en fördelning under särskilda redovisningsnummer för exempelvis olika verksamheter eller regioner.

Om man inför ett system med kontrolluppgifterna som underlag för kreditering bör arbetsgivarens redovisning ske så att uppgifterna i uppbördsdeklaration och kontrolluppgift kan stämmas av mot varandra på ett rationellt och tillförlitligt sätt. Härför förutsätts att redovisningen av skatt och kontrolluppgifter sker på en och samma nivå. Detta har också betonats av utredningen. Delas skatteredovisningen upp på olika verksamheter, regioner eller rutiner för löneutbetalning bör sålunda mot denna redovisning svarande kontrolluppgifter särskiljas och lämnas under samma redovisningsnummer.

Jag delar utredningens uppfattning att arbetsgivarna i princip bör vara skyldiga att redovisa innehållen skatt på företagsnivå. En sådan ordning innebär i praktiken att redovisning varje uppbörds månad lämnas i en uppbördsdeklaration för företaget som helhet. Man får härmed överensstämmelse med den ordning som nu tillämpas vid arbetsgivarnas redovisning av kontrolluppgifter och arbetsgivaruppgifter. Dessa redovisas på företagsnivå. Det ligger i öppen dag att en sådan överensstämmelse är önskvärd med

tanke på registerföring och möjligheterna att göra kontrollerande jämförelser mellan arbetsgivarnas redovisning av skatt och avgifter.

Man får å andra sidan inte bortse från att många arbetsgivare har särskilda bokförings- och löneutbetalningsrutiner för olika verksamheter m. m. Det kan då medföra olägenheter att inte få ansluta till dessa rutiner också när det gäller att betala och redovisa skatt, som har innehållits på arbetstagarernas löner. En uppdelning av redovisningen på särskild verksamhet eller region kan för övrigt i vissa fall underlätta källskattekontrollen och alltså vara till fördel för myndigheterna.

Jag ansluter mig därför till utredningens förslag att länsstyrelsen skall kunna ge tillstånd till redovisning av innehållen skatt på annan nivå än företagsnivå. Vid länsstyrelsens prövning bör självfallet beaktas vad det skulle innebära för arbetsgivaren att ändra sina egna rutiner eller vidta annan åtgärd så att en redovisning för företaget som helhet blev möjlig. Länsstyrelsen bör vidare kunna förena ett tillstånd med villkoret att kontrolluppgifterna fördelas på samma sätt som skatteredovisningen och ges in under samma redovisningsnummer som skatten.

Som jag har nämnt förut kan en uppdelning av redovisningen i vissa fall vara önskvärd för att underlätta källskattekontrollen. Länsstyrelse bör därför när särskilda skäl föreligger kunna ålägga arbetsgivare att lämna särskild redovisning för viss verksamhet eller region av arbetsgivarens verksamhetsområde. Vid övervägandet av sådant beslut bör naturligtvis också beaktas hur arbetsgivarens möjligheter till särskild redovisning påverkas av hans interna rutiner.

Utredningen har inte lagt fram något förslag till lagtext i anslutning till sina överväganden i frågorna om uppdelning av skatteredovisningen. Jag föreslår att bestämmelser av den innebörd som jag har förordat här tas in i 53 § 1 mom. UBL. I detta moment bör också införas uttrycklig föreskrift om att arbetsgivare på inbetalningskortet skall ange namn och postadress.

I detta sammanhang bör också avgöras vilken länsstyrelse som skall pröva fråga om redovisning på annan nivå än företagsnivå. Vid den centrala registreringen i skattesystemet knyts varje arbetsgivare till viss kommun. Denna är för fysisk person bosättningskommunen och för juridisk person normalt den kommun där styrelse eller förvaltning har sitt säte. Arbetsgivaren blir i överensstämmelse härmed vid den regionala registreringen upptagen under sitt person- eller organisationsnummer hos länsstyrelsen i det län där han har sådan kommunanknytning. Man har således att välja mellan sådan länsstyrelse eller den länsstyrelse till vilken redovisning skall lämnas om beslut om särskild redovisning meddelas. I vissa fall kan det givetvis bli fråga om en och samma länsstyrelse.

Med tanke på att fråga om uppdelning av redovisningen bör prövas med särskild hänsyn till möjligheterna att utöva källskattekontroll föreslår jag att beslutanderätten ges till den länsstyrelse som skall ta emot den särskilda redovisningen. Jag förutsätter självfallet att annan berörd länsstyrelse läm-

nas tillfälle att yttra sig innan beslut meddelas. Också denna bestämmelse bör ha sin plats i 53 § 1 mom. UBL.

4 Inbetalning av debiterade skatter, m. m.

Med debiterade skatter avser jag här preliminär B-skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt. B-skatt och tillkommande skatt skall betalas av den skattskyldige själv. F. n. skall inbetalning göras med användande av skatteanvisning. Också kvarstående skatt skall betalas med skatteanvisning. Arbetstagare betalar kvarstående skatt genom att arbetsgivaren verkställer skatteavdrag under inkomstårets fyra första månader. Arbetsgivare som redovisar innehållen A-skatt till länsstyrelsens skattepostgirokonto får i samband därmed också betala honom själv påförd preliminär eller kvarstående skatt.

Utredningen framhåller att en grundförutsättning för att en skatteinbetalning skall kunna registreras på ett rationellt sätt hos postanstalter och bankkontor är att själva inbetalningshandlingen fyller vissa krav på form och innehåll. Skatteanvisningarna svarar enligt utredningens mening inte mot de krav som måste ställas på handlingen. Utredningen föreslår därför att debiterad skatt skall betalas med särskilt inbetalningskort som medger optisk inläsning eller registrering hos post och bank av förkodade uppgifter. Korten som skall fogas vid debetsedlarna på slutlig skatt, preliminär B-skatt och tillkommande skatt skall vidare förtryckas med identitetsuppgifter för den skattskyldige, kod för typ av skatteinbetalning, belopp och ett antal andra numeriska uppgifter. Inbetalda belopp skall av post och banker regelmässigt redovisas till RSV:s centrala datoranläggning på magnetband eller liknande. Redovisningen anses kunna ske senast den 25 i resp. uppbördsmanad. Eftersom skatteinbetalningarna skall göras med postgiroinbetalningskort bör enligt utredningens mening postens och bankens normala kvittens vara tillräcklig som bevis om när skatten har betalats.

Utredningens förslag har inte föranlett några erinringar från remissinstansernas sida. Jag bortser härvid från de önskemål om att betalning av skatt skall kunna ske också genom bank som har framförts av arbetsgivarnas och bankernas företrädare. Härtill återkommer jag i det följande. Jag anser att förslaget innebär en rationell lösning, som är till fördel för alla berörda parter. Jag föreslår därför att bestämmelser ges i överensstämmelse med utredningens förslag. I enlighet härmed bör föreskrifterna om skatteanvisningar i 33 § UBL ersättas med bestämmelser om inbetalningskort. Vidare bör i UBL anges att debiterad skatt skall erläggas genom insättning på skattepostgirokonto hos den länsstyrelse till vilken skatten skall betalas enligt uppgift på debetsedel. Denna bestämmelse bör lämpligen placeras i 52 § UBL, som enligt vad jag har föreslagit förut också kommer att innehålla föreskrift om arbetsgivares skatteinbetalning. På motsvarande sätt som

jag har förordat beträffande arbetsgivares uppgiftsskyldighet bör i 53 § 1 mom. UBL också föreskrivas att skattskyldig på inbetalningshandlingen skall ange namn och postadress, person- eller organisationsnummer, skattens beteckning och det år skatten avser.

Jag vill i detta sammanhang också föreslå några mindre ändringar i 37 och 38 § UBL. De betingas i enlighet med utredningens påpekande främst av att framställning om debetsedel inte bör vara bunden till viss lokal skattemyndighet. Slopan det av skatteanvisningar kräver också en följdändring.

Kvarstående skatt som innehålls av arbetsgivare genom skatteavdrag skall enligt utredningens förslag betalas i samband med redovisningen av innehållen A-skatt. Arbetsgivaren skall vidare alltid specificera innehållen kvarstående skatt med arbetstagarens inbetalningshandling, på särskild förteckning eller på magnetband. Förutsättning för att förteckning skall få användas är liksom f. n. att länsstyrelsen har lämnat sitt godkännande. Magnetband får användas efter RSV:s medgivande. Jag tillstyrker utredningens förslag också i denna del och föreslår att i bestämmelserna tas in ett 2 mom. till 55 § UBL. Mot länsstyrelsens eller RSV:s beslut angående rätt att använda förteckning eller magnetband bör enligt min mening talan inte få föras. Jag föreslår därför att 86 § UBL kompletteras med bestämmelser härom.

Det ändrade inbetalnings- och redovisningsförfarandet beträffande kvarstående skatt medför att bestämmelsen i 42 § andra stycket om inbetalning när verkställt skatteavdrag inte täcker den debiterade skatten kan utgå. I stället bör såsom utredningen har föreslagit i 43 § 1 mom. tas in föreskrift om att arbetsgivaren i sådant fall skall upplysa arbetstagaren om hur stort belopp som fattas.

Jag skall i detta sammanhang också föreslå en förenkling i fråga om arbetsgivares skyldighet att lämna arbetstagare uppgift om gjorda skatteavdrag. Enligt nuvarande bestämmelser gäller i korthet följande.

En arbetsgivare skall enligt 43 § 1 mom. UBL vid varje avlöningstillfälle genom kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna arbetstagaren uppgift om hur mycket som har innehållits genom skatteavdrag. Särskild uppgift behöver dock inte lämnas om arbetstagaren har kvitterat sin lön på avlöningslista på vilken avdraget har angetts. Arbetsgivaren skall vidare efter utgången av den sista uppbördstermin under vilken skatt skall betalas enligt arbetstagarens debetsedel lämna denne skriftlig uppgift om summan av gjorda skatteavdrag och den tid av inkomståret som avdragen avser. Sådan uppgift skall också den arbetstagare ha som slutar sin anställning före uppbördsterminens utgång.

Bestämmelserna innebär att en arbetsgivare skall lämna uppgift om avdrag för kvarstående resp. preliminär A-skatt dels i samband med att lön betalas ut dels efter utgången av den sista uppbördstermin under vilken avdragen skatt skall betalas eller, om arbetstagaren har slutat sin anställning

dessförinnan, vid anställningens upphörande. Uppgift om avdragen preliminär skatt skall arbetsgivaren dessutom enligt 37 § TL lämna efter inkomstarets slut på arbetstagarens kontrolluppgift.

Erfarenheterna har visat att detta dubblerade uppgiftslämnande enligt UBL med ett undantag inte fyller något verkligt behov. Utöver den uppgift som arbetstagare får vid varje avlöningstillfälle behövs enligt min mening bara särskild uppgift angående skatteavdrag för kvarstående skatt när arbetstagare har slutat sin anställning under tid då avdrag för sådan skatt skall göras. Arbetstagaren bör då för en ny arbetsgivare kunna visa upp intyg om hur mycket som har dragits av för kvarstående skatt. Jag föreslår att bestämmelserna i 43 § 1 mom. UBL ändras i enlighet härmed.

Den som själv vill göra fyllnadsinbetalning av preliminär skatt kan f. n. göra detta med ett inbetalningskort som tillhandahålls på postanstalterna. Ett sådant kort bifogas också broschyren "Dags att deklarerar". Inbetalningen görs till centrala skattekontot. Ett sådant konto skall enligt utredningens förslag finnas också i fortsättningen. Kontot kan behövas för skattskyldig om han är osäker om till vilken länsstyrelse betalning bör ske. Frågan om detta konto bör enligt min mening prövas sedan erfarenheter har vunnits av det nya uppbördsförfarandet och kontots användning. Jag föreslår att bestämmelserna om kontot tas in i 52 § UBL. Därmed kan bestämmelserna i 56 § 2-4 mom. om centrala skattekontot utgå. I anslutning härtill bör enligt min mening bestämmelsen i paragrafens 5 mom. ges en något annan lydelse än f. n. Enligt nuvarande lydelse skall statsverket tillgodoräknas belopp, som har betalats till centrala skattekontot men inte kunnat tillgodoföras skattskyldig inom viss angiven tid på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter. Jag föreslår att bestämmelsen ändras så att den också kommer att gälla belopp som har betalats till länsstyrelsens skattepostgirokonto. Samtidigt bör 57 § formuleras om med hänsyn till det ändrade inbetalningsförfarandet.

Utredningen påpekar att nuvarande ordning medför avstämnings- och identifieringsproblem i fråga om de skattebelopp som betalas till centrala skattekontot. För att minska dessa olägenheter föreslår utredningen att vid blanketten för inkomstdeklaration skall fogas ett inbetalningskort med resp. länsstyrelses allmänna skattepostgirokonto förtryckt. Jag biträder förslaget. Eftersom fyllnadsbetalningarna till mycket stor del görs efter inkomstarets utgång bör den föreslagna ordningen enligt min bedömning bidra till en väsentlig förenkling av krediteringsförfarandet. Som torde ha framgått av vad jag har sagt förut ansluter jag mig också till utredningens förslag att fyllnadsbetalning liksom betalning som den skattskyldige själv gör av kvarstående eller tillkommande skatt skall betalas till resp. länsstyrelses allmänna skattepostgirokonto.

Enligt nuvarande bestämmelse i 53 § 1 mom. fjärde stycket UBL kan skattskyldig som så önskar med skatteanvisning betala in mer B-skatt än som har debiterats. Om den skattskyldige underlåter att erlägga senare un-

der uppbördsåret förfallande B-skatt skall överskjutande skattebelopp avräknas som betalning för denna skatt. Utredningen framhåller att några särskilda bestämmelser om fyllnadsbetalning inte behövs i fortsättningen eftersom både debiterad och inte debiterad B-skatt skall betalas på ett och samma sätt till länsstyrelsens skattepostgirokonto. Bestämmelsen bör därför enligt utredningens mening behållas bara till den del som den utgör förskrift om att för mycket erlagd B-skatt skall avräknas på B-skatt som förfaller till betalning senare under uppbördsåret men inte betalas. Utredningen föreslår att denna förskrift samtidigt flyttas till 56 § 1 mom. Jag biträder utredningens förslag. Eftersom nuvarande bestämmelse i 56 § 1-4 mom. skall utgå enligt vad jag har föreslagit tidigare, bör dock avräkningsbestämmelsen och bestämmelsen i nuvarande 5 mom. sammanföras till två stycken och momentindelningen slopas.

Jag vill avslutningsvis påpeka att förslagen om en gemensam betalningsdag, skatteanvisningarnas slopande, särskild uppbördsdeklaration och årsredovisning medför att nuvarande bestämmelser i 23, 54 och 55 §§ kan utgå.

5 Bankernas medverkan i skatteuppbörden, m. m.

Uppbörd av skatt skall f. n. enligt 52 § UBL verkställas genom postverket och de penninginrättningar med vilka regeringen har träffat avtal därom. Det avtal som har ingåtts mot bakgrund av denna bestämmelse innebär att arbetsgivare med bara en arbetstagare och skattskyldig kan betala innehållen resp. debiterad skatt hos bank på samma sätt som på postanstalt med användande av skatteanvisning som betalningshandling. Bankerna deltar däremot inte i uppbörden på så sätt att skattebelopp kan gireras till något skattebankgirokonto. Girering kan enligt 53 § 1 mom. bara ske från eget postgirokonto till postgirokontorets skatteavdelning eller särskilt skattepostgirokonto hos resp. länsstyrelse. Överföring genom bank från eget bankkonto för betalning av skatt förutsätter att banken åtar sig arbetsgivarens eller den skattskyldiges uppdrag att ombesörja inbetalning på föreskrivet sätt.

De bestämmelser som jag i överensstämmelse med utredningens förslag har förordat tidigare innebär att betalning av skatt skall ske med särskilt inbetalningskort till länsstyrelses skattepostgirokonto. Därvid skall arbetsgivaren och den skattskyldige självfallet liksom f. n. också kunna girera skattebeloppet från eget postgirokonto. För att betalning skall anses ha skett i rätt tid förutsätts därvid att gireringshandlingarna har avlämnats för postbefordran till postgirot senast den 18 i resp. uppbörds månad.

Vad gäller bankernas medverkan i skatteuppbörden har utredningen ansett sig böra göra skillnad mellan arbetsgivares och skattskyldigs inbetalning.

Vid sina överväganden om ordningen för arbetsgivarnas inbetalning framhåller utredningen inledningsvis att det från arbetsgivarhåll i olika sammanhang har uttalats att det skulle vara till fördel om innehållen skatt också kunde betalas på bankkontor och med användande av bankgiro. Utredningen anser emellertid att frågan om bankernas medverkan i uppbörden av innehållen skatt bör utredas i särskild ordning. Utredningen crinrar härvid också om att RSV och statskontoret har anmält denna fråga till regeringen i skrivelse den 2 september 1977.

Utredningen har med hänsyn till det sagda i fråga om arbetsgivarnas inbetalning ansett sig böra föreslå en ordning som svarar mot vad som f. n. gäller beträffande arbetsgivare med två eller fler arbetstagare. Alla arbetsgivare skall sålunda enligt utredningens förslag betala innehållen skatt på postkontor eller genom girering från eget postgirokonto. För att inbetalning skall kunna ske hos bank förutsätts liksom hittills att banken åtar sig arbetsgivarens uppdrag att ombesörja betalning på föreskrivet sätt.

Utredningen har ansett att också sättet för skattskyldigs inbetalning i princip bör överensstämma med vad som nu gäller. Utredningen föreslår i enlighet härmed att skattskyldig skall kunna använda det särskilda inbetalningskortet på både post- och bankkontor för insättning på länsstyrelses skattepostgirokonto. Skattskyldig som vill betala skatt genom överföring från eget bankgiroanslutet konto måste liksom arbetsgivare också i fortsättningen lämna gireringsuppdraget till banken i sådan tid att det kan behandlas senast den 18 i resp. uppbördsmånad.

För egen del får jag anföra följande.

Det nya uppbördssystemet bör enligt min mening så långt möjligt vara utformat så att en arbetsgivare eller skattskyldig vid inbetalning av skatt kan använda det betalningssätt som han finner mest lämpligt. Genom att skatteanvisningarna slopas och ett särskilt inbetalningskort tillskapas öppnas också möjlighet att låta arbetsgivare och skattskyldig få en sådan valfrihet. Enligt utredningens förslag är det emellertid bara skattskyldig som kan använda både post- och bankkontor för skatteinbetalning. Jag bortser härvid från arbetsgivarens möjlighet att låta bank ombesörja inbetalningen som ett uppdrag. Jag anser att en arbetsgivare också bör kunna välja mellan post och bank vid inbetalning av innehållen skatt. En förutsättning här för bör dock vara att arbetsgivarens inbetalning i likhet med den skattskyldiges kan bokföras på länsstyrelsens konton av postgirot senast följande dag. Enligt vad jag har inhämtat kan bankerna och postgirot samordna sina bokföringsrutiner på sådant sätt att detta blir möjligt.

Jag föreslår därför att den ordning som enligt utredningens förslag skall gälla för skattskyldigs betalning av skatt också får tillämpas av arbetsgivare vid inbetalning av innehållen skatt. Bestämmelserna härom bör tas in i 52 § UBL.

Av min tidigare redogörelse framgår att arbetsgivare och skattskyldig kan fullgöra sin betalningsskyldighet i rätt tid genom att översända hand-

lingar för girering från eget postgirokonto till postgirot senast den 18. Det girerade beloppet kan då bokföras på länsstyrelsens konto vid samma tidpunkt som de belopp som betalades den 18 på post- eller bankkontor. En motsvarande överföring från eget bankgiroanslutet konto genom postbefordran till kontoförande bankkontor skulle förutsätta att gireringshandlingarna översändes till vederbörande bank redan den 17.

Frågan vilka möjligheter som finns att i olika avseenden jämställa bank- och postgirosystemen och att låta betalningar till och från statsverket göras över både bank- och postgiro utreds f. n. av utredningen (Fi 1970: 70) rörande förhållandet mellan bankgiro och postgiro. Utredningen skall enligt sina direktiv också ta ställning till bankgirots funktion i samband med skatteuppbörden. Frågan hur uppbörden av innehållna skattebelopp och debiterade skatter bör inordnas i bankgirosystemet bör därför enligt min mening anstå till dess utredningen har slutfört sitt arbete.

Den ändrade ordningen förutsätter att nytt avtal träffas med bankerna. I avtalet bör bl. a. regleras i vilken tid och ordning som bankerna skall redovisa inbetald skatt och hur ersättningen för bankernas medverkan skall beräknas. Överenskommelse bör också träffas med postverket om vissa frågor som gäller verkets medverkan i uppbörden och ersättning härför.

Jag vill i detta sammanhang också behandla en fråga som Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag (VPC) har tagit upp i skrivelse den 16 oktober 1978 till budgetdepartementet. Frågan gäller TL:s bestämmelser om uppgiftsskyldighet beträffande ränta på obligation m. m. Dessa bestämmelser är i korthet följande.

Den som uppbar ränta på obligation, förlagsbevis eller annan förskrivning, som är avsedd för den allmänna rörelsen, är enligt 43 § 1 mom. TL skyldig att lämna uppgift härom. Uppgiften skall avfattas enligt fastställt formulär och lämnas till den som betalar ut räntan. Utbetalaren skall å sin sida se till att uppgift lämnas innan räntan betalas ut. Lämnade uppgifter skall enligt 2 mom. förvaras av utbetalaren och avlämnas i den omfattning och ordning som RSV bestämmer. Om uppgift inte har fordrats in inom fem år får den förstöras. Chef för taxeringsenhet och vissa andra tjänstemän får enligt 5 mom. ta del av uppgifterna för taxeringskontroll. Den som förvarar uppgifterna är därvid skyldig att lämna det biträde som behövs för kontrollens genomförande.

VPC avser att under år 1979 inordna utbetalning för konvertibla skuldebrev och förlagsbevis i det s. k. VPC-systemet. På längre sikt räknar VPC med att ta med också obligationer. Hanteringen av sådana värdepapper skulle därmed förenklas på samma sätt som aktiehanteringen. Enligt VPC:s mening bör den som får ränta utbetald genom systemet vara befriad från uppgiftsskyldighet enligt 43 § 1 mom. TL i överensstämmelse med vad som gäller vid aktieutdelning genom VPC-systemet.

Jag anser i likhet med VPC att det inte finns anledning att kräva uppgift enligt 43 § 1 mom. av den som får ränta på obligation eller annan liknande

värdehandling utbetald genom VPC-systemet. De uppgifter om utbetalningen som skall finnas tillgängliga under fem år för taxeringskontroll kan nämligen tillhandahållas av VPC om innehavare av nämnda värdepapper har anmält till VPC för vems räkning räntan lyfts. Det bör därför föreskrivas skyldighet att lämna dessa uppgifter till VPC vid registreringen och att anmäla eventuell ändring i registrerade förhållanden. Om sådan uppgift inte lämnas bör VPC kunna utgå från att räntan skall lyftas för egen del av den som begär registrering. Bank eller fondkommissionär, som är auktoriserad som förvaltare av aktier enligt lagen (1970:596) om förenklad aktiehantering, bör dock vara skyldig att lämna uppgift om den för vilkens räkning räntan lyfts först efter anmodan från VPC. Det bör därvid enligt min mening inte möta något hinder mot att uppgifterna med RSV:s medgivande översänds från bank eller fondkommissionär direkt till verket.

VPC:s åliggande att bevara och lämna uppgifter angående gjorda ränteutbetalningar bör stå i huvudsaklig överensstämmelse med vad som enligt 43 § 2 mom. föreskrivs beträffande den som har mottagit uppgift enligt 1 mom. vid utbetalning av ränta.

Jag föreslår att 43 § 1 och 2 mom. TL ändras och förses med tillägg i enlighet med vad jag har sagt här. I samband därmed bör också vidtas några mindre redaktionella ändringar.

6 Kontrollförfarandet

Enligt utredningens förslag skall kontrollen av att arbetsgivaren fullgör sina skyldigheter i fråga om källskatteuppbörden i betydande utsträckning grundas på ett maskinellt förfarande hos länsstyrelserna. Uppbördsdeklarationerna och influtna skattebelopp skall sålunda registreras med hjälp av ADB. Genom denna registrering kan en maskinell avstämning göras mellan gjorda inbetalningar och arbetsgivarnas uppgifter om hur mycket som har innehållits genom skatteavdrag. Maskinell jämförelse kan också göras med arbetsgivarnas redovisning för tidigare uppbörds månader. Sådana jämförelser kan exempelvis avse skillnaden i procent eller kronor mellan senast och föregående uppbörds månad redovisat belopp eller variationer i de lönesummor på vilka arbetsgivaren har verkställt skatteavdrag.

Dessa avstämningar och jämförelser initierar vid misstämning eller när fastställda jämförelsevärden uppnås en automatisk utskrift av arbetskort för uppbörds kontroll. Arbetskortet ger med andra ord impuls om att det finns skäl att vidta den ena eller andra åtgärden. Denna kan exempelvis bestå i att arbetsgivaren anmanas att betala in felande belopp eller att lämna eller komplettera en uppbörds deklARATION. Stomme till sådan anmaning skrivs automatiskt ut. Arbetskortet kan också ge anvisning om att arbetsgivarens räkenskaper bör granskas närmare för kontroll av att skatteavdrag görs och redovisas i föreskriven ordning.

Det maskinella kontrollförfarandet skall enligt utredningens förslag handhas av länsstyrelsen. Utredningen anser sig kunna utgå från att huvudparten av länsstyrelsens avstämningsarbete kommer att bestå i att rätta likvider eller tekniska fel av olika slag. De närmare undersökningar som måste göras när inbetalt belopp inte stämmer med uppgifterna i uppbördsdeklaration eller när gjorda jämförelser annars resulterar i framställning av arbetskort bör enligt utredningens mening utföras av lokal skattemyndighet i enlighet med den arbetsfördelning som redan nu råder mellan dessa myndigheter och länsstyrelserna.

Som jag har nämnt kommer bristande betalning eller underlåtenhet att lämna uppbördsdeklaration att automatiskt medföra utskrift av stomme till anmaning. Enligt utredningens förslag skall anmaningarna regelmässigt distribueras av länsstyrelsen. Vid bristande betalning skall bifogas ett inbetalningskort på vilket bl. a. anges felande skattebelopp och utgående restavgift. Erinran som arbetsgivaren eventuellt vill göra med anledning av anmaningen bör vidare enligt utredningens mening i första hand göras hos länsstyrelsen. Måste obetalt skattebelopp fastställas till betalning eller bör arbetsgivarens redovisning granskas närmare skall ärendet överlämnas till lokal skattemyndighet.

Det maskinella kontrollförfarandet hos länsstyrelserna omfattar också en avstämning av arbetsgivares totalt inbetalda och i uppbördsdeklaration redovisad skatt mot summan av den innehållna A-skatt som anges på kontrolluppgifterna. Det arbete som kan krävas för att reda ut eventuella missstämningar i samband med krediteringen bör enligt utredningens mening utföras av lokal skattemyndighet. Utredningen pekar härvid bl. a. på att detta arbete många gånger kan bli inledning till en fördjupad kontroll av arbetsgivarens sätt att sköta inbetalning och redovisning av källskatt. Brister i en arbetsgivares källskatteredovisning kan också peka på att även underlaget för andra skatter och avgifter bör kontrolleras närmare.

Bland remissinstanserna synes enighet råda om att den maskinella kontrollen bör handläggas hos länsstyrelserna. Många länsstyrelser vänder sig dock mot att utredningen inte i sitt förslag har öppnat möjlighet för länsstyrelse att fastställa skatt till betalning när arbetsgivare inte betalar det belopp som enligt uppgift i uppbördsdeklaration har innehållits genom skatteavdrag. Dessa länsstyrelser anser det naturligt att förfarandet med anmaning kombineras med en sådan möjlighet. Härigenom skulle man få en klar rationalisering och förenkling eftersom betalningsbevakning, fastställelse och framställning om indrivning kunde ske i ett sammanhang.

Flera länsstyrelser är inte heller redo att acceptera utredningens förslag att lokal skattemyndighet skall utföra det kontrollarbete som kan behövas i anslutning till avstämningen mot kontrolluppgifterna. Härvid pekas bl. a. på att länsstyrelserna enligt utredningens förslag skall ha huvudansvaret för all kreditering och att det för detta ansvar förutsätts att länsstyrelsen har kontroll över hela avstämningsarbetet.

För egen del får jag anföra följande.

Länsstyrelserna bör enligt min mening också i fortsättningen ha det övergripande ansvaret för krediteringen och kontrollen i fråga om arbetsgivarnas redovisning av innehållen skatt. Jag anser det vidare ligga i sakens natur att det är länsstyrelserna som skall svara för den del av kontrollen som kan utföras på maskinell väg. Den maskinella avstämningen mellan likvider och uppbördsdeklarationer och mot kontrolluppgifter bör sålunda ankomma på dessa myndigheter. Denna verksamhet behöver dock enligt min mening inte så skarpt avgränsas mot det kontrollarbete som skall utföras av lokal skattemyndighet att länsstyrelserna vid konstaterade missstämningar underlåter att göra de klarlägganden som på ett enkelt sätt kan nås genom en skriftlig förfrågan eller ett telefonsamtal. Närmare undersökning eller kontroll från lokal skattemyndighets sida bör påkallas först när ett klarläggande inte kan erhållas på detta sätt eller utskrivet arbetskort ger anvisning om att närmare kontroll bör vidtas i ett eller annat avseende.

Frågan i vilken utsträckning länsstyrelse bör vidta utredning eller andra åtgärder i anslutning till den maskinella kontrollen sammanhänger i viss mån med förfarandet vid fastställelse av arbetsgivares ansvarighet för innehållen skatt. F. n. gäller i detta avseende följande.

Skattebelopp som arbetsgivare har innehållit men inte inbetalt inom föreskriven tid får enligt 77 § UBL indrivnas hos arbetsgivaren i samma ordning som gäller för restförd skatt. Indrivning får dock inte ske förrän vissa åtgärder har vidtagits. Föreskrifter härom finns i UK. Lokal skattemyndighet skall sålunda upprätta en rapport av vilken framgår hur stort skattebelopp som hade bort redovisas och inbetalas. I rapporten skall också anges vilken restavgift och tilläggsavgift som utgår. Redovisning skall vidare lämnas för hur det innehållna skattebeloppet fördelar sig på arbetstagarna. Sedan rapporten har färdigställts skall arbetsgivaren beredas tillfälle att yttra sig över den. Först sedan den för yttrande bestämda tiden har gått till ända kan den lokala skattemyndigheten meddela beslut om arbetsgivarens ansvarighet och översända detta till kronofogdemyndigheten för indrivning.

Utredningen föreslår att rapport i vissa fall skall kunna upprättas i en något annan form än den här beskrivna. När frågan om fastställelse bara gäller skillnaden mellan i uppbördsdeklaration redovisad innehållen skatt och inbetalt belopp bör sålunda enligt utredningens mening rapport kunna upprättas och beslut om ansvarighet meddelas utan någon fördelning på de olika arbetstagarna.

Utredningens förslag har inte föranlett någon erinran från remissinstansernas sida. Jag anser också för egen del att det inte bör finnas något hinder mot att förfara på det av utredningen angivna sättet när fastställelsen avser arbetsgivare som inte är skyldig att lämna specificerad redovisning för varje arbetstagare. Det kan dock enligt min mening vara lämpligt att i anslutning till rapporten avfordra arbetsgivaren uppgift om de arbetstagare

för vilka skatten har innehållits. Uppgift härom kan ha värde vid avstämningsförfarandet i samband med krediteringen från kontrolluppgifterna. En tillämpning i enlighet med vad jag här har sagt förutsätter endast en mindre jämnkning i UK:s bestämmelser.

I den mån fastställelse av arbetsgivares ansvarighet på detta sätt kan ske på grundval av arbetsgivarens egna uppgifter skulle det enligt min mening kunna vara till viss fördel om beslut härom också kunde meddelas av länsstyrelsen i anslutning till det maskinella kontrollförfarandet. Jag har med andra ord viss förståelse för de remissinstanser som anser att länsstyrelserna bör ges möjlighet härtill. Frågan om en arbetsgivares ansvarighet för ett innehållet skattebelopp kan emellertid inte ses som avskild från kontrollförfarandet i övrigt. Arbetsgivaren kan vara föremål för lokal skattemyndighets kontroll i fråga om tidigare redovisningsperioder eller i annat sammanhang, som också kan avse ansvarighet för icke innehållen skatt. Det framstår då som önskvärt att myndigheten har den överblick som följer med att alla ärenden om ansvarighet handläggs i en och samma ordning. Jag anser därför att beslutanderätten i fråga om arbetsgivares ansvarighet tills vidare bör ligga kvar hos lokal skattemyndighet.

Frågan hur arbetsuppgifterna också i övrigt på uppbörsområdet slutligt bör fördelas mellan myndigheterna bör enligt min mening prövas sedan man fått tillräcklig erfarenhet av det nya uppbörsförfarandet. Av betydelse blir härvid också hur frågan om de lokala skattemyndigheternas inordnande i länsstyrelserna löses. Denna fråga utreds f. n. av fögderiutredningen (Kn 1975: 02).

Det förfarande som jag hittills har behandlat har närmast gällt den kontroll som kan utföras maskinellt i kombination med vad man skulle kunna kalla skrivbordsgranskning. Det beskrivna förfarandet är vidare inriktat på kontroll av att innehållen skatt betalas och redovisas i föreskriven tid och ordning. Härutöver krävs självfallet ofta kontrollåtgärder som för att bli effektiva förutsätter sammanträffande med arbetsgivaren och en genomgång av dennes räkenskaper och anteckningar. Ett sådant granskningsförfarande är inte minst viktigt för att kontrollera att arbetsgivare fullgör sin skyldighet att verkställa skatteavdrag.

Hur kontrollen bör organiseras och utföras har diskuterats i olika sammanhang. Bl. a kan nämnas vad RRV uttalade i en rapport av den 13 juni 1975. Verket ansåg att arbetsgivarkontrollen i huvudsak inriktades på granskning av att arbetsgivarna inbetalar och redovisar gjorda skatteavdrag. Kontrollen av att arbetsgivarna gör riktiga skatteavdrag var enligt verkets bedömning på de flesta håll ringa. Kontrollverksamheten borde därför utökas och organisatoriskt avskiljas från annan verksamhet hos de lokala skattemyndigheterna.

Frågan om hur arbetsgivarkontrollen bör bedrivas berördes också i prop. 1977/78: 181. Jag redovisade där utredningens förslag om samordning av denna kontroll med de revisioner, som skall utföras genom revi-

sionsenheterna eller i anslutning till deklarationsgranskningen. Samordningen innebär att revisionerna för inkomst- och förmögenhetstaxeringen kombineras med en kontroll av hur arbetsgivaren fullgör sina skyldigheter i fråga om skatteavdrag, mervärdeskatt, arbetsgivaravgifter m. m. Jag ställde mig i princip positiv till förslaget och föreslog i syfte att underlätta samordningen vissa ändringar i bl. a. UBL, lagen (1959: 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning och lagen (1959: 552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m. Jag framhöll dock att det inte ännu var möjligt att närmare ange i vilken utsträckning en sådan samordning kunde komma till stånd.

Utredningen har i nu föreliggande delrapport berört kontrollfrågan på nytt. Utredningen pekar därvid på att nuvarande kontrollverksamhet är alltför skrivbordsbunden och behöver kompletteras med granskning på fältet. Först genom en fältkontroll kan man få den inblick i arbetsgivarens verksamhet och räkenskaper som krävs för att bedöma om arbetsgivaren redovisar utgivna ersättningar på ett från källskattesynpunkt riktigt sätt. Utredningen framhåller vidare betydelsen av att man i samband med källskattekontrollen i möjligaste mån granskar arbetsgivarens redovisning beträffande arbetsgivaravgifter, mervärdeskatt och punktskatter.

Bland remissinstanserna råder enighet om att källskattekontrollen behöver förstärkas och i större utsträckning än hittills inriktas på kontroll av att skatteavdrag verkställs i föreskriven ordning. Härvid framhåller många länsstyrelser betydelsen av att källskattekontrollen och kontrollen av mervärdeskatt och arbetsgivaravgifter samordnas med den revisionsverksamhet för taxeringen som länsstyrelsernas revisionsenheter svarar för. Flera länsstyrelser påpekar också att en offensiv källskattekontroll förutsätter viss förstärkning av resurserna hos länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna.

Jag vill för egen del först erinra om att man enligt den nya taxeringsorganisationen avsatt stora resurser för deklarationsgranskningen. Denna skall bl. a. breddas och fördjupas genom revisioner som skall utföras av granskningspersonal hos länsstyrelser och lokala skattemyndigheter. I enlighet med prop. 1977/78: 181 har vidare öppnats möjlighet att i samband med deklarationsgranskningen företa viss kontroll av räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar utan att beslut om revision enligt TL meddelas. Förutsättning härför är bl. a. att överenskommelse om detta enklare kontrollförfarande har träffats mellan taxeringsnämndens ordförande eller föredragande i nämnden och den skattskyldige.

I målsättningen för den nya taxeringsorganisationen ingick att taxeringsrevisionerna i stor utsträckning skulle vara integrerade, dvs. också omfatta andra skatter och avgifter, såsom källskatt, mervärdeskatt och arbetsgivaravgifter. Som jag framhöll i prop. 1977/78: 181 bör en sådan samordnad kontroll främst vara lämpad för den revisionsverksamhet som bedrivs av länsstyrelsernas revisionsenheter. De revisioner som utförs av dessa enhe-

ters personal bör enligt min mening regelmässigt syfta till en allsidig kontroll och alltså avse underlagen för inkomsttaxering, källskatt, mervärdesskatt och arbetsgivaravgifter. Det är naturligtvis önskvärt att man vid de revisioner som utförs i direkt anslutning till deklarationsgranskningen i möjligaste mån samtidigt bedömer den skattskyldiges redovisning också i nyss nämnda avseenden. Huvudinriktningen på dessa revisioner måste dock av naturliga skäl vara att erhålla det klarläggande som behövs för åsättande av en riktig taxering i första instans.

Det är å andra sidan uppenbart att den kontroll av källskatt, mervärdesskatt och arbetsgivaravgifter som behöver företas i form av revision eller annars vid besök hos företagaren inte kan byggas enbart på en samordning med taxeringsrevisioner eller annan granskning för taxeringen. Härutöver krävs en fältkontroll i direkt anslutning till lokal skattemyndighets befattning med de olika skatterna och avgifterna. Lokal skattemyndighet bör sålunda företa revisioner i fråga om källskatt till vilka impulser fås genom det maskinella avstämningsförfarandet eller på annat sätt, t. ex. genom påpekande från tjänsteman som har granskat arbetsgivarens självdeklaration eller deklaration för mervärdeskatt. Lokal skattemyndighet bör också i förekommande fall mer ingående kontrollera att arbetsgivaravgift redovisas på rätt sätt.

Som jag har sagt förut är det inte ännu möjligt att mer bestämt ange i vilken utsträckning taxeringsrevisioner eller annan granskning i samband med taxeringsarbetet också kan tillgodose behovet av kontroll beträffande källskatt m. m. Erfarenheter behöver först vinnas av den nya taxeringsorganisationen. RSV bedriver vidare f. n. ett utvecklingsarbete för att klarlägga hur de olika skatterna och avgifterna bör ses i förhållande till varandra med tanke på möjligheterna att åstadkomma en lämplig fördelning och avvägning av kontrollinsatserna. Det är självfallet önskvärt att ett sådant klarläggande och, med hänsyn därtill, en bedömning av kontrollförfarandet sker så snart det blir möjligt. Jag avser att återkomma till dessa frågor i ett senare sammanhang.

7 Redovisning av skatteavdrag på artistersättning

Utredningen tar i sin rapport också upp några frågor som rör bestämmelserna i kungörelsen (1969: 5) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning (Ask). Bestämmelserna, som har utfärdats med stöd av 3 § 3 mom. andra stycket UBL, reglerar de fall då ersättning som utges för artistisk verksamhet inte utgör den skattskyldiges huvudsakliga inkomst av tjänst. Skatteavdrag skall då verkställas med 40 % av det utbetalda beloppet efter avdrag för särskilt beräknad reseersättning. Innehållen skatt skall av uppdragsgivaren betalas inom 14 dagar till artistskattekontot hos länsstyrelsen i Örebro län.

De förslag som utredningen lägger fram gäller tiden för inbetalning av innehållna skattebelopp och tillämpning av bestämmelserna vid engagement som avses vara kortare tid än en vecka. Förslagen har inte föranlett några uttalanden från remissinstansernas sida. Jag är inte för egen del beredd att nu ta ställning till dessa frågor, som enligt vad jag under hand har meddelats kommer att övervägas ytterligare inom RS-projektet. Jag vill därför i nu förevarande sammanhang bara föreslå några ändringar som betingas av mina förslag i tidigare avsnitt. Bestämmelserna är av sådan karaktär att de bör meddelas i form av lag.

Om innehållen skatt inte betalas i föreskriven tid är uppdragsgivaren enligt 6 § Ask skyldig att lämna länsstyrelsen skriftligt meddelande om storleken av den innehållna skatt som hade bort betalas in. Meddelandet skall lämnas inom den tid som gäller för inbetalningen. Vid underlåtenhet att fullgöra denna skyldighet utgår restavgift med två procent av det skattebelopp för vilket uppgift inte har lämnats. Restavgiften utgår enligt hänvisning i 7 § Ask till bestämmelserna om restavgift i 58 § UBL.

Enligt den ordning som enligt mitt förslag skall gälla för inbetalning av innehållen skatt kommer arbetsgivare vid försumlighet att lämna föreskrivna uppgifter inte att påföras någon restavgift. Vid underlåtenhet att lämna uppbördsdeklaration i rätt tid skall i stället utgå förseningsavgift. Nuvarande bestämmelse i UBL om restavgift efter två procent slopas därför. De skäl som jag har angett för mitt förslag om förseningsavgift vid försummad redovisning enligt UBL talar enligt min mening för att också underlåtenhet att lämna meddelande enligt Ask bör förenas med skyldighet att utge sådan avgift i stället för restavgift. Jag föreslår därför att 6 § Ask förses med hänvisning till bestämmelserna om förseningsavgift i 54 § 3 mom. UBL. Samtidigt bör hänvisningen till 58 § UBL i 7 § Ask utgå till den del den avser den två-procentiga restavgiften.

8 Skatteavdrag på pension m. m.

Enligt 10 § andra stycket d) UBL skall avdrag för preliminär A-skatt inte verkställas på sådan pension, livränta eller från försäkringsanstalt utgående annan skattepliktig ersättning, som uppgår till högst 3 000 kr. för år. Från denna bestämmelse görs dock vissa undantag. Bl. a. undantas pension och vårdbidrag som utgår på grund av lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

RSV har i skrivelse till regeringen den 25 april 1978 lagt fram förslag till höjning av beloppsgränsen. Verket redovisar härvid inledningsvis synpunkter som har framförts i frågan av Svenska försäkringsbolags riksförbund. Förbundet har sålunda framhållit att nuvarande beloppsgräns har gällt sedan år 1962 och numera är för låg för att ge den lindring i försäkringsbolagens källskattearbete som den var avsedd att medföra. Den mest

betungande delen av detta arbete sägs bestå i den årliga kontrollen av huruvida mottagarna betalar A-skatt eller B-skatt och, i det förra fallet, huruvida utbetalt belopp utgör mottagarens huvudsakliga inkomst av tjänst eller inte. Enligt förbundets mening bör beloppsgränsen nu höjas så att den motsvarar det basbelopp enligt lagen om allmän försäkring som gäller vid beskattningsårets ingång.

RSV delar förbundets uppfattning att nuvarande beloppsgräns genom penningvärdesförändringen har kommit att bli för låg. En höjning till basbeloppet anser verket dock vara alltför stor. Den skulle i många fall kunna leda till kvarstående skatt. En tänkbar lösning kunde enligt verkets mening vara att knyta beloppsgränsen till basenheten enligt lagen (1977: 1071) om basenhet enligt 10 § 1 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt. Denna basenhet är vid 1979 års taxering 5 000 kr. och vid 1980 års taxering 5 400 kr. Verket anser det dock av praktiska skäl bättre att välja en fast beloppsgräns och förordar att den sätts vid 6 000 kr.

Den fråga om beloppsgräns för vilken jag har redovisat här bör enligt min mening avgöras i nu förevarande sammanhang.

Jag ser riksförbundets önskemål om en höjning av beloppsgränsen som berättigat. Jag delar å andra sidan RSV:s uppfattning att en höjning till basbeloppet skulle vara alltför stor. Detta belopp var för december 12 600 kr. Det är uppenbart att riskerna för att kvarstående skatt skall uppkomma ökar betydligt om inkomster av denna storlek undantas från skatteavdrag. Jag anser att RSV:s förslag innebär en rimlig avvägning. Beloppsgränsen bör dock med fördel kunna anknytas till basbeloppet. Med hänsyn till det nyss sagda bör den bestämmas till hälften av basbeloppet för december månad året före det år ersättningen utges. Jag föreslår att 10 § UBL ändras i enlighet härmed.

9 Anstånd

Utredningen föreslår vissa ändringar i UBL:s bestämmelser om anstånd. Dessa förslag innebär med ett undantag inte någon avvikelse från nu gällande grunder för meddelande av anstånd. De begränsas huvudsakligen till vad utredningen har ansett påkallat på grund av att skatt i fortsättningen inte skall erläggas under uppbördstermin utan betalas senast den 18 i uppbördsmånad. För att få ett enkelt system för myndigheternas bevakning av meddelade anstånd föreslår utredningen vidare att anståndstiderna alltid skall löpa till den 18 i uppbördsmånad. Detta förslag avspeglas också i de ändringar som utredningen föreslår i anståndsbestämmelserna.

Remissinstanserna har i sak inte haft något att erinra mot utredningens lagtextförslag. Jag kan också i stort sett ansluta mig till det. Ändringarna bör dock enligt min mening kunna förenklas genom att de i större utsträckning ansluts till nuvarande lagtext än som har skett i utredningens förslag.

Jag delar utredningens uppfattning att det från bevakningssynpunkt skulle vara till fördel att regelmässigt låta anstånd löpa ut den 18 i uppbörds månad. En sådan ordning behöver dock enligt min mening inte påverka utformningen av UBL:s anståndsbestämmelser. Dessa bör liksom hittills ange vissa tidsramar. Närmare anvisningar om förfarandet bör utfärdas av RSV. Mitt förslag i här berörda avseenden till lagtextändringar i 48 § 1 och 2 mom., 49 § 3 mom. och 50 § torde inte kräva någon ytterligare kommentar. Beträffande förslaget till 49 § 3 mom. vill jag dock framhålla följande.

Skattskyldig, som har anfört besvär över taxering eller exempelvis gjort ansökan angående skatteberäkning för ackumulerad inkomst, kan enligt 49 § beviljas anstånd i avvaktan på beslut med anledning av besvären eller ansökningen. Enligt 49 § 3 mom. får anståndet meddelas att gälla längst intill dess två månader har förflutit från dagen för beslutet. Utredningen har föreslagit att bestämmelsen ändras så, att anstånd kan medges till den 18 i den uppbörds månad som infaller närmast efter det att två månader har förflutit från dagen för beslutet. Jag anser emellertid som jag förut har nämnt att bevakningsförfarandet inte bör påverka anståndsbestämmelserna. Anståndstiden bör också i fortsättningen avse visst antal månader efter beslutsdagen. Nuvarande tidsintervall om två månader har i praktiken visat sig vara för kort med tanke på att den skattskyldige bör få rimlig tid på sig för betalning sedan han har fått kännedom om beslutet. Jag föreslår att anstånd enligt 3 mom. skall kunna meddelas att gälla till dess tre månader har förflutit från beslutsdagen.

Utredningen har slutligen föreslagit att beslutanderätten i några anståndsfrågor skall flyttas från länsstyrelsen till lokal skattemyndighet.

F. n. gäller enligt 49 § 2 mom. UBL att fråga om anstånd med betalning av skatt på grund av ansökan om skatteberäkning för ackumulerad inkomst eller om befrielse från erläggande av skatt, som har påförts avliden eller hans dödsbo, skall prövas av länsstyrelsen. Utredningen föreslår att beslutanderätten i fråga om anstånd i samband med yrkande om särskild skatteberäkning skall fördelas mellan lokal skattemyndighet och länsstyrelse enligt bestämmelserna i 49 § 1 och 2 mom. angående anstånd vid besvär eller framställning om rättelse av taxering, som har blivit oriktig på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende. Beträffande anstånden i samband med ansökan om dödsbobefrielse föreslår utredningen att beslutanderätten helt läggs på lokal skattemyndighet.

Bakgrunden till utredningens förslag är att ärendena om ackumulerad inkomst och dödsbobefrielse av utredningen i en tidigare rapport (Delrapport 1976: 1) har föreslagits överflyttade från länskatte rätt till taxeringsnämnd. Enligt det förslag som jag lade fram i prop. 1977/78: 181 och som antogs av riksdagen (rskr 1977/78: 362) kan emellertid ansökan om särskild skatteberäkning göras hos såväl taxeringsnämnd som länskatte rätt. Jag lade vidare inte fram något förslag om överflyttning av ärendena om dödsbobefrielse till taxeringsnämnd. Som jag framhöll i propositionen anser jag

det inte lämpligt att belasta taxeringsnämnderna med dessa ärenden i samband med övergången till den nya taxeringsorganisationen. Det finns därför enligt min mening inte anledning att nu ändra gällande ordning enligt vilken det ankommer på länsstyrelsen att besluta i dessa anståndsfrågor.

Jag har inledningsvis antytt att utredningen också har lagt fram ett förslag som innebär utvidgning av skattskyldigs möjligheter att erhålla anstånd med inbetalning av skatt. Utredningens förslag avser fall då skattskyldig har blivit beskattad för en och samma inkomst eller förmögenhet både här i landet och i främmande stat med vilken avtal för undvikande av dubbelbeskattning har ingåtts. Utredningen föreslår att skattskyldig som gör gällande att han har beskattats i strid med avtalet skall kunna beviljas anstånd med skatt, kvarskatteavgift eller ränta till belopp som betingas av vad han har betalt i skatt till den andra staten. För att anstånd skall kunna meddelas förutsätts enligt utredningens förslag – förutom att den utländska skatten har betalats helt eller delvis – att den skattskyldige i föreskriven ordning gjort framställning om att åtgärder vidtas för undvikande av dubbelbeskattning. Fråga om anstånd skall prövas av regeringen eller den myndighet som regeringen har förordnat att handlägga ärenden enligt dubbelbeskattningsavtal. Utredningen föreslår att bestämmelserna tas in i ett nytt 2 a mom. till 49 § UBL.

Utredningens förslag står i huvudsaklig överensstämmelse med vad RSV har förordat i skrivelse den 7 juli 1977 till budgetdepartementet. För egen del får jag anföra följande.

Ärende som har samband med tillämpningen av dubbelbeskattningsavtal handläggs av regeringen eller, efter regeringens förordnande, RSV. Det är enligt min mening rimligt att regeringen och RSV får möjlighet att meddela anstånd med erläggande av skatt, restavgift eller ränta i samband med att fråga om tillämpningen av ett dubbelbeskattningsavtal övervägs. Anstånd bör kunna lämnas också i vissa andra fall än de fall av dubbelt skatteuttag som har beskrivits av utredningen. Jag tänker härvid närmast på den situationen då skattskyldig har beskattats i Sverige för viss inkomst eller förmögenhet men sannolika skäl talar för att med en riktig avtalstillämpning svensk skatt icke skulle ha utgått. Förutsättning för anstånd bör vara att den skattskyldige i anslutning till sin ansökan om prövning av avtalets tillämpning i förekommande fall visar att den utländska skatten har betalats helt eller delvis och att regeringen eller RSV anser att tillämpningen av avtalet bör prövas närmare. Med hänsyn till dessa beskattningsärendens speciella karaktär bör anståndsbestämmelserna kunna begränsas till föreskrift om att regeringen eller RSV får medge skattskyldig anstånd med inbetalning av skatt, kvarskatteavgift eller ränta när fråga om tillämpningen av dubbelbeskattningsavtal tas upp till prövning. Jag föreslår att sådana bestämmelser tas in i ett nytt 2 a mom. till 49 § UBL. Mot RSV:s beslut i fråga om anstånd bör talan ej få föras. Föreskrift härom bör ges i 86 § 2 mom. UBL.

Jag vill avslutningsvis nämna att flera remissinstanser har uttalat önskemål om att lokal skattemyndighet skall kunna meddela skattskyldig anstånd vid taxeringsbesvär med mindre bundenhet till taxeringsintendents ställningstagande än som f. n. är fallet enligt 49 § 1 mom. 2) TL. Förslag till ändring i sådan riktning har lagts fram av RSV i skrivelse den 28 juni 1978 till regeringen. Detta förslag avser jag att ta ställning till i ett senare sammanhang.

10 Restlängd m. m.

Enligt gällande ordning skall länsstyrelsen upprätta restlängd över debiterad skatt (preliminär B-skatt, tillkommande skatt och kvarstående skatt) som inte har betalats i rätt tid. Ett exemplar skall överlämnas till kronofogdemyndigheten senast inom två månader efter uppbördsterminen. I längden tas i princip med varje skattebelopp som är obetalt vid uppbördsterminens utgång. Vid längdens upprättande är det dock möjligt att undanta belopp som har erlagts för sent men innan längden är färdigställd. I praktiken restförs därför inte belopp som betalas senast vid utgången av månaden efter uppbördsmånaden. På beloppet beräknas däremot restavgift i vanlig ordning.

Utredningen framhåller att nuvarande ordning medför att man i restlängden också tar med belopp som skattskyldig på grund av anstånd enligt 48 eller 49 § UBL inte behöver betala förrän vid en senare tidpunkt efter längdens upprättande. Utredningen anser denna ordning otillfredsställande och pekar därvid särskilt på att upplysningar lämnas ur längden till inkasosbyråer, kreditinstitut m. fl.

Utredningen föreslår att skattebelopp som omfattas av anstånd vid restlängdens upprättande inte skall tas med i denna. Införing i restlängd skall ske först om den skattskyldige försummar att betala skattebeloppet vid anståndstidens utgång. Enligt utredningens förslag skall vidare såvitt gäller anstånd enligt 48 § lokal skattemyndighet, och inte som f. n. kronofogdemyndighet, inför varje uppbördstillfälle bevaka de anstånd som då löper ut. Belopp som betalas senast vid anståndstidens utgång skall registreras i vanlig ordning i centrala skatteregistret. Om betalning inte erläggs i rätt tid skall en betalningspåminnelse skickas till den skattskyldige. Denne får därmed någon ytterligare tid på sig för att betala och undvika att bli införd i restlängd. Beträffande anstånden enligt 49 § UBL föreslår utredningen att dessa direkt registreras i centrala skatteregistret via terminal. Både bevaknings- och påminnelseförfarandet kan därmed ske maskinellt hos länsstyrelsen i fråga om dessa anstånd. Utredningen framhåller att den i det fortsatta utredningsarbetet kommer att undersöka möjligheterna att också behandla anstånden enligt 48 § UBL maskinellt.

Flertalet av de remissinstanser som har yttrat sig i denna fråga ställer sig

positiva till förslaget att skattebelopp, som omfattas av anstånd, skall undantas vid restlängdens upprättande. Datainspektionen framhåller att förslaget innebär stora fördelar från integritetsskyddssynpunkt och flera remissinstanser vill understryka angelägenheten av att förslaget genomförs. Utredningens förslag om hur bevakningen bör tillgå tillstyrks också allmänt. Några remissinstanser anser dock att även anstånden enligt 48 § redan från början bör bevakas maskinellt. För egen del får jag anföra följande.

F. n. finns inte några närmare bestämmelser i lag om vilka belopp som skall föras in i restlängd. I 57 § andra stycket UBL sägs bara att länsstyrelsen skall anteckna inbetald skat för varje skattskyldig och upprätta restlängd i den ordning som regeringen bestämmer. Frågan har inte heller reglerats närmare i UK. Föreskrift finns endast om att länsstyrelsen efter varje uppbördstermin skall registrera inbetald skatt, upprätta restlängd i två exemplar och skriva ut de indrivningshandlingar som RSV har bestämt (51 § UK). Hur belopp som omfattas av anstånd bör registreras är därför med nuvarande lagstiftning en fråga av administrativ art.

Restlängden är närmast avsedd att utgöra en förteckning över obetalda skatter som skall ligga till grund för indrivningen. Att belopp, som omfattas av anstånd och alltså inte är aktuella för indrivning ändå tas med i restlängden får bl. a. ses mot bakgrund av att en sådan ordning i ett tidigare tekniskt mindre utvecklat registreringsförfarande torde ha framstått som mest praktisk. Underlaget för restlängden begränsades därigenom till uppgifter om obetalda belopp vid uppbördsterminens utgång och bevakningen av anstånden kunde förläggas till indrivningsmyndigheterna. Med ett ADB-förfarande följer emellertid helt andra möjligheter att beakta anstånden vid restlängdens upprättande och att samtidigt ordna bevakningen och den s. k. kvittningen på ett rationellt sätt. Genom kvittning kan skattebelopp, som skall återbetalas tas i anspråk för betalning av restförd skatt. Kvittning får ske även om anstånd har meddelats. Enligt anvisningar, som har utfärdats av RSV skall dock kvittning regelmässigt inte ske när obetalt skattebelopp omfattas av anstånd enligt 49 § UBL.

Jag delar utredningens och remissinstansernas uppfattning att man så långt möjligt bör undvika att i restlängden införa skattebelopp som på grund av anstånd skall betalas först efter den tidpunkt som längden avser. I restlängd bör enligt min mening i princip bara tas med belopp i fråga om vilka betalningsförsummelser föreligger vid längdens upprättande.

Enligt vad utredningen har uttalat bör det ändrade förfarandet tillämpas fr. o. m. uppbördsåret 1980/81, dvs. första gången i fråga om restlängden för mars 1980. Jag har emellertid under hand underrättats om att uppläggnings- och registrerings- och bevakningsförfarandet kan kräva något längre tid än som från början beräknades.

En viss förskjutning kan bl. a. behövas för ytterligare överväganden om ordningen vid bevakning och kvittning beträffande skattebelopp som omfattas av anstånd enligt 48 § UBL.

Enligt vad jag har sagt förut bör närmare föreskrifter om restlängdens upprättande och förfarande i fråga om registrering och bevakning av anstånd även i fortsättningen kunna meddelas i administrativ ordning. Jag föreslår att frågan löses så att det nu i princip slås fast att restlängd skall upprättas i enlighet med vad jag förut har uttalat. Den nya ordningen bör tillämpas så snart de tekniska förutsättningarna föreligger. Det bör ankomma på RSV att göra anmälan härom till regeringen.

Nuvarande bestämmelser om kvittning i 51 § och 68 § 4 mom. UBL gäller bara restförd skatt. Eftersom skattebelopp, som omfattas av anstånd, f. n. förs in i restlängd, blir kvittningsförfarandet tillämpligt också i fråga om sådana skattebelopp. Så blir däremot inte fallet när den av mig förordade ordningen har genomförts. Jag föreslår att bestämmelserna redan nu ändras så att kvittning i dessa fall blir möjlig med det ändrade restlängdsförfarandet. Jag förutsätter att kvittningsbestämmelserna också i fortsättningen tillämpas i överensstämmelse med de anvisningar som RSV redan tidigare har utfärdat. Förslag till ändring av 51 § och 68 § 4 mom. har utarbetats i enlighet med det sagda. Därvid har också gjorts vissa redaktionella jämkningar.

Utredningen har också lagt fram ett annat förslag i fråga om restlängden. Enligt förslaget skall restlängdens upprättande föregås av ett påminnelseförfarande. Den skattskyldige skall erinras om sin betalningsförsummelse och ges tillfälle att betala skattebeloppet inom viss tid för att därmed undvika att bli införd i längden. Om den skattskyldige har erinringar mot påminnelsen har han möjlighet att framföra dessa till länsstyrelsen eller lokal skattemyndighet. En sådan erinran kan exempelvis gälla upplysning om att arbetsgivaren verkställt avdrag för den kvarstående skatten och att den skattskyldige alltså har fullgjort sin betalningsskyldighet i rätt tid. Påminnelseförfarandet skall vidare enligt utredningens förslag kombineras med en på särskilt sätt beräknad restavgift. Enligt vad jag har erfarit under hand skulle föreslagna rutiner kunna tillämpas tidigast år 1981.

Utredningens förslag har blivit föremål för starkt delade meningar hos remissinstanserna och jag är inte beredd att nu ta slutlig ställning till förslaget. Till frågan om ett påminnelseförfarande och restavgiftens utformning på uppbördsområdet återkommer jag därför i ett senare sammanhang.

Det förslag till betalningsförfarande som jag har lagt fram i fråga om skattskyldigs och arbetsgivares inbetalning av skatt förutsätter dock redan nu vissa mindre jämkningar i UBL:s restavgiftsbestämmelser. I 58 § 1 mom. UBL bör sålunda anges att restavgift utgår om skattskyldig eller arbetsgivare underlåter att betala skatt i tid och ordning som föreskrivs i UBL. Nuvarande bestämmelser i momentets tredje och fjärde stycken bör vidare utgå. Det ändrade betalningsförfarandet kräver också en följdändring i 77 §. Jag förutsätter slutligen att de skattskyldiga genom RSV:s försorg informeras om att skatt, som inte har betalats i rätt tid, kan erläggas i vanlig ordning till länsstyrelsen fram till tiden för restlängdens upprättande

och att restföring därmed undviks. De skattskyldiga bör också upplysas om att utgående restavgift bör betalas samtidigt med att skattebeloppet erläggs.

11 Särskild taxering för beräkning av preliminär B-skatt, m. m.

Jag skall i detta avsnitt ta upp en del frågor som huvudsakligen är av rent teknisk natur och endast i begränsad utsträckning har föranlett uttalanden från remissinstanserna.

Enligt 13 § första stycket UBL skall vid beräkning av preliminär B-skatt hänsyn tas till preliminär A-skatt som den skattskyldige har att erlägga för vissa inkomster. Exempel på sådana inkomster är ersättning för artistisk verksamhet och sjukpenning enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring. Utredningen framhåller att det i flertalet fall torde vara omöjligt att förut säga hur stor A-skatt som kommer att utgå. Utredningen föreslår därför föreskrift om att bestämmelsen skall tillämpas "då så kan skc." Jag biträder förslaget.

Preliminär B-skatt skall regelmässigt utgå med belopp som svarar mot den slutliga skatt, som har påförts den skattskyldige året före det inkomstår under vilket skatten skall betalas. B-skatt skall dock i vissa fall beräknas med ledning av särskild taxering till statlig och kommunal inkomstskatt och förmögenhetsskatt. Till grund för taxeringen skall i allmänhet ligga en preliminär självdeklaration från den skattskyldige.

Särskild taxering skall enligt 13 § andra stycket UBL ske när skattskyldig vid taxeringen året före inkomståret inte har erhållit slutlig skatt i den kommun där B-skatt skall debiteras men kan antas bli taxerad där året efter inkomståret.

Enligt 13 § tredje stycket skall B-skatt beräknas enligt särskild taxering om det med sannolikhet kan antas att för inkomståret taxerad inkomst kommer att avvika från den taxerade inkomsten året före inkomståret med minst en femtedel av denna inkomst. Avvikelsen skall dock vara minst 600 kr. B-skatt får beräknas på grundval av särskild taxering också när särskilda omständigheter ger anledning till det. Sådan omständighet kan föreligga vid nedsatt skatteförmåga eller mer betydande skillnad mellan annars utgående preliminär skatt och påräknelig slutlig skatt.

Utredningen påpekar att bestämmelsen i andra stycket om särskild taxering reglerar två situationer. Den ena är den när skattskyldig har flyttat från en kommun till en annan. När så är fallet har särskild taxering ansetts befogad med hänsyn till att en flyttning ofta är förenad med ändring i den skattskyldiges inkomstförhållanden. Bestämmelsen om särskild taxering skall här ses också mot bakgrund av att lokal skattemyndighet i inflyttningkommunen tidigare inte hade kännedom om senast påförda slutliga skatt. Numera får den lokala skattemyndigheten uppgift härom. Den andra

situationen är den när skattskyldig inte över huvud taget har blivit påförd slutlig skatt året före inkomståret.

Utredningen anser att B-skatt bör beräknas enligt särskild taxering när större ändring av B-skatten är påkallad. Bestämmelsen i 13 § andra stycket bör därför enligt utredningens mening begränsas till fall när skattskyldig inte över huvud taget har blivit påförd någon slutlig skatt året före inkomståret. Utredningen påpekar att en sådan utformning av stadgandet i förening med föreskrifterna om avgivande av preliminär självdeklaration i 17 § medför att B-skatt kommer att beräknas med ledning av särskild taxering när detta är påkallat. Med tanke på att skattskyldigs taxering kan bli så låg att någon skatt inte utgår föreslår utredningen att andra stycket också ändras så att hänsyn skall tas till – i stället för taxeringen – den slutliga skatt som kan antas bli påförd.

Beträffande 13 § tredje stycket föreslår utredningen ändring i två avseenden. Utredningen erinrar härvid om att utredningen i tidigare delrapport 1976: 1 har föreslagit att all taxering skall ske i den skattskyldiges hemortskommun. Bestämmelserna i tredje stycket bör därför enligt utredningens mening ändras så att därav framgår att beräkningen av B-skatt skall ske med hänsyn till den skattskyldiges samtliga taxeringar. Utredningen har vidare funnit att nuvarande belopp om 600 kr. är för litet för att fylla någon nämnvärd funktion vid tillämpningen av femtedelsregeln. Utredningen föreslår att beloppet höjs till 1 000 kr.

Utredningens förslag har allmänt godtagits av remissinstanserna. Från några håll har dock påpekats att femtedelsregeln i kombination med utredningens förslag att B-skatt under 600 kr. inte skall påföras leder till att en inkomstgräns på 1 000 kr. inte kommer att fylla någon funktion. Beloppsgränsen anses i stället böra sättas vid 3 000 kr.

För egen del får jag anföra följande. Jag anser i likhet med utredningen att man nu med fördel kan ändra 13 § andra stycket så att debitering av B-skatt normalt kan ske på grundval av slutlig skatt som har påförts året före inkomståret i annan kommun än inflyttningkommunen. Jag ansluter mig också till utredningens förslag att frågan om särskild taxering skall göras beroende av huruvida slutlig skatt kan antas komma att påföras. Det är enligt min mening likaså befogat med en beloppshöjning. Som vissa remissinstanser har påpekat bör dock beloppet vara större än 1 000 kr. Jag föreslår att nuvarande beloppsgräns på 600 kr. höjs till 2 000 kr.

Jag är däremot inte nu beredd att föreslå ändring i 13 § tredje stycket för att i enlighet med utredningens förslag utmärka att skattskyldigs samlade taxering skall ligga till grund vid beräkningen av B-skatt. En sådan ändring sammanhänger med utredningens tidigare förslag att taxeringsnämnden i hemortskommunen skall verkställa taxering av den skattskyldiges förvärvskällor i annan kommun. Till denna fråga ämnar jag inte ta ställning nu utan återkommer härtill i ett senare sammanhang.

Jag föreslår att 13 § ändras i enlighet med vad jag har sagt. Också vissa redaktionella ändringar bör vidtas.

Som jag har nämnt tidigare grundas särskild taxering för beräkning av preliminär B-skatt i allmänhet på en preliminär självdeklaration från den skattskyldige. Bestämmelse om skyldighet att utan anmaning lämna deklARATION finns i 17 §. Förutsättningarna för att sådan skyldighet skall föreligga svarar i stort sett mot vad som enligt 13 § förutsätts för att B-skatt skall beräknas enligt särskild taxering.

Utredningen föreslår att bestämmelserna i 17 § ändras i överensstämmelse med vad utredningen har förordat i fråga om 13 § andra och tredje styckena. Jag biträder förslaget. Beloppsgränsen bör dock i likhet med vad jag har förordat i fråga om 13 § sättas vid 2 000 kr.

På debetsedlarna för preliminär skatt anges efter vilka grunder som avdrag i enlighet med lokal skattemyndighets beslut skall verkställas för preliminär A-skatt resp. med hur stort belopp preliminär B-skatt skall betalas. Dessa grunder eller belopp kan dock ändras av lokal skattemyndighet om det kan antas att bättre överensstämmelse därigenom erhålls mellan den preliminära och den slutliga skatten. Beslut om sådan justering – s. k. jämkning – skall enligt 45 § 1 mom. UBL meddelas bl. a. när skattskyldig gör sannolikt eller det annars framstår som troligt för myndigheten att den preliminära skatten kommer att avvika från den slutliga skatten på grund av ändring i inkomst eller vissa avdrag eller av annan anledning. Jämkning av preliminär A-skatt bör dock bara vidtas om skatt därigenom kommer att tas ut med minst en femtedel högre eller lägre belopp än som annars skulle vara fallet. Om ändringen i den preliminära skatten understiger 25 kr. skall jämkning inte ske. En spärregel finns också beträffande preliminär B-skatt. Sådan skatt bör sålunda jämkas endast när påräknelig inkomst över- eller understiger den tidigare antagna inkomsten med minst en femtedel, dock med minst 600 kr.

Utredningen anser att de här återgivna bestämmelserna bör ändras på vissa punkter. Utredningen påpekar att 25-kronorsregeln vid jämkning av preliminär A-skatt inte fyller någon funktion och därför kan utgå. Enligt utredningens mening bör vidare beloppsgränsen vid jämkning av preliminär B-skatt höjas från 600 till 1 000 kr. i överensstämmelse med vad utredningen har föreslagit i fråga om beloppsgränserna i 13 och 17 §§ UBL. Utredningen förordar också att femtedelsregeln vid jämkning av preliminär B-skatt bör ställas i relation till påräknelig taxerad inkomst i stället för som f. n. påräknelig inkomst.

Jag har tidigare föreslagit att de beloppsgränser som enligt 13 och 17 §§ gäller i fråga om preliminär taxering och preliminär självdeklaration för B-skatt skall höjas från 600 till 2 000 kr. Samma beloppsgräns bör enligt min mening tillämpas vid jämkning av sådan skatt. Jag anser vidare i likhet med utredningen att den nämnda 25-kronorsregeln kan slopas. Jag biträder också utredningens förslag att femtedelsregeln vid jämkning av B-skatt skall ställas i förhållande till påräknelig taxerad inkomst. En sådan bestämmelse torde överensstämma med tillämpningen av nuvarande föreskrift. Jag före-

slår att 45 § 1 mom. ändras i enlighet med vad jag har sagt här. I anslutning härtill bör också några mindre ändringar av redaktionell natur göras. Förslaget medför att anvisningarna i punkt 4 till 45 § kan utgå.

Utredningen har även lagt fram förslag till viss ändring av 45 § 2 mom. UBL. Här om får jag anföra följande.

Enligt detta stadgande kan lokal skattemyndighet i samband med jämkning besluta om återbetalning av för mycket inbetald preliminär skatt. Förutsättning härför är att den inbetalda preliminära skatten beräknas överskjuta motsvarande slutliga skatt med minst en femtedel av denna skatt, dock minst 100 kr. När särskilda omständigheter föreligger kan dock återbetalning av för mycket erlagd skatt ske även om här angivna villkor inte är uppfyllt.

Utredningen föreslår att den angivna beloppsgränsen på 100 kr. med hänsyn till förändringarna i penningvärdet höjs till 500 kr. Förslaget har från remissinstansernas sida föranlett synpunkter i olika riktningar.

Sälunda framhålls att förtidsåterbetalningarna tenderar att öka och att förfarandet är arbetskraftskrävande. Förfarandet bör därför i varje fall avvägas så att återbetalning normalt inte sker före den 15 juni under taxeringsåret. En remissinstans anser att man bör inrikta sig på att så småningom helt slöpa möjligheten till förtida återbetalning. I avvaktan härpå bör reglerna skärpas avsevärt. Ett par remissinstanser förordar att beloppet höjs till minst 1 000 kr. Den åsikten framförs också att en höjning till 1 000 kr. inte skulle begränsa antalet återbetalningar på något betydande sätt. Beloppsgränsen bör i stället sättas vid 3 000 kr. Några remissinstanser föreslår att femtedelsregeln kompletteras med bestämmelse som medger såväl jämkning som återbetalning när skatten nedsätts med minst 3 000 kr.

För egen del får jag anföra följande. Den normala ordningen för återbetalning av för mycket erlagd preliminär skatt bör enligt min mening vara att överskjutande belopp betalas ut i samband med att debetsedlarna på slutlig skatt översänds till de skattskyldiga. Jag vill erinra om att den skattskyldige därvid tillgodoräknas ränta. Frågan i vilken mån man bör frångå denna ordning och öppna möjlighet till tidigare återbetalning blir närmast beroende av vilka hänsyn man anser sig böra ha att ta till å ena sidan de skattskyldiga och å den andra önskemålet om att uppbördssystemet fungerar på ett så enkelt och rationellt sätt som möjligt.

Jag anser att den avvägning mellan dessa båda intressen som ligger i nuvarande bestämmelser i stort sett framstår som tillfredsställande. Jag tänker härvid inte minst på att återbetalning kan medges utan hinder av femtedelsregeln när särskilda omständigheter föreligger. Sådana omständigheter kan vara nedsatt skatteförmåga, sjukdom, arbetslöshet eller utflyttning ur riket. Det bör också nämnas att RSV i anvisningar (Du 1971: 15) har uttalat att återbetalning bör ske när skatten nedsätts med minst 3 000 kr. Jag föreslår därför att nuvarande bestämmelse behålls med undantag för den justering av beloppsgränsen till 500 kr. som utredningen har förordat.

12 Skattelängd m. m.

Enligt de riktlinjer för taxeringsorganisationen i första instans som riksdagen antog på förslag i prop. 1975: 87 (SkU 1975: 31, rskr 1975: 299) godkändes i princip att uppgifter om taxeringen och debiteringen redovisas i en och samma längd. Förslag till en sådan samordning av inkomst- och debiteringslängderna lade utredningen fram i sin delrapport 1977: 1. Detta förslag bygger på de synpunkter angående längdföringen som redovisades i en tidigare delrapport 1976: 1. Utredningens förslag har inte förut behandlats av mig. Som jag framhöll i prop. 1977/78: 181 angående ny taxeringsorganisation m. m. avsåg jag att återkomma till förslaget i ett senare sammanhang. Utredningen har numera kompletterat sitt förslag i föreliggande delrapport 1977: 4: 2. Jag vill därför nu för egen del ta ställning till denna fråga. Jag anser mig därvid först böra kort redogöra för nuvarande förfarande.

Enligt gällande ordning skall av taxeringsnämnd beslutade taxeringar föras in i inkomstlängd resp. förmögenhetslängd. Sådan längd benämns i 68 § TL också taxeringslängd. I paragrafen ges relativt utförliga bestämmelser om vad som skall antecknas i inkomstlängden. I fråga om förmögenhetslängden föreskrivs att anteckning skall göras om den till statlig förmögenhetsskatt skattepliktiga och beskattningsbara förmögenheten. Närmare föreskrifter om längdernas upprättande meddelas av regeringen. Sådana föreskrifter har tagits in i taxeringskungörelsen (1957: 513; TK).

Taxeringslängd skall enligt 68 § TL skrivas under av lokal skattemyndighet eller annan längdförare. Längden består enligt föreskrifterna i TK av tre delar, A, B och C-del. Längdföringen, och därmed underskrivandet av dessa delar, är i allmänhet så fördelad att lokal skattemyndighet svarar för längdföringen av A-delen (fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser) medan länsstyrelsen svarar för längdföringen av B- och C-del (aktiebolag, ekonomiska föreningar m. fl.). I många län svarar dock lokal skattemyndighet i residensstaden också för B- och C-delarna.

Sedan längden har skrivits under skall den anses innefatta taxeringsnämndens beslut (68 § sista stycket TL). Undertecknandet sker regelmässigt senast den 10 augusti taxeringsåret.

De debiteringar av skatt m. m. som lokal skattemyndighet skall verkställa på grundval av taxeringarna redovisas i en debiteringslängd, som undertecknas av myndigheten senast den 5 december taxeringsåret. De närmare föreskrifterna om debiteringslängd finns i UK.

Utredningen framhåller inledningsvis att den beslutade förlängningen av taxeringsperioden medför att uppgifter om taxeringar, debiteringar och pensionsgrundande inkomst (PGI) blir tillgängliga samtidigt för längdföring efter taxeringsperiodens utgång. Denna omständighet och det förhållandet att de båda längderna har delvis samma innehåll talar enligt utredningens mening för att uppgifterna sammanförs i en längd, benämnd skattelängd.

Förfarandet kommer enligt utredningens redogörelse för förslaget att bli i stort sett följande.

Debetsedlar på slutlig skatt och skattelängd framställs med ADB på grundval av registrerade uppgifter i det centrala skatterregistret. Debetsedlarna framställs först eftersom de skall vara de skattskyldiga tillhanda senast den 15 december taxeringsåret. Framställningen sker successivt med början i november. Sedan debetsedlarna har färdigställts trycks skattelängderna för de olika fögderierna. De lokala skattemyndigheterna tillhandahålls längderna under andra hälften av december månad taxeringsåret, dock senast den 31 december. Längderna skall underskrivas av lokal skattemyndighet och därmed anses innefatta taxeringsnämnds beslut om taxering och lokal skattemyndighets beslut om debitering och PGI. Också förmögenhetslängden skall underskrivas av lokal skattemyndighet. Skattelängden trycks i huvudskrift och två avskrifter. Huvudskriften behålls av lokal skattemyndighet. Avskrifterna översänds under första hälften av januari året efter taxeringsåret till länsstyrelserna och kommunstyrelserna.

Utredningen har utarbetat förslag till de lagändringar, som enligt utredningens mening förutsätts. De av utredningen föreslagna ändringarna gäller bl. a. 2 § 1 mom. samt 68 och 72 a §§ TL.

Vad först angår 2 § 1 mom. och 68 § TL gäller f. n. enligt det förstnämnda stadgandet att till den årliga taxeringen skall hänföras varje beslut som skall antecknas i taxeringslängd enligt vad som har föreskrivits därom. Utredningen föreslår ingen ändring i sak av 2 § 1 mom. men förordar att bestämmelsen utformas med utgångspunkt i att de taxeringsnämndsbeslut som skall antecknas i skattelängd eller förmögenhetslängd anges i 68 § TL. Denna paragraf bör enligt utredningens mening i överensstämmelse härmed förse med tillägg om att i skattelängd också skall särskilt antecknas beslut om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst samt beslut enligt dubbelbeskattningsavtal om avräkning av utländsk skatt eller tillämpning av progressionsbestämmelser. Den ändring som utredningen på grund av det ändrade förfarandet vid längdframställningen föreslår beträffande 72 a § TL är av redaktionell natur.

Utredningen har slutligen föreslagit ett tillägg till lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst. F. n. skall PGI införas i debiteringslängd. Bestämmelse härom finns i 17 § UK. Utredningen föreslår att den nämnda lagen i en ny 7 a § förse med bestämmelse om att lokal skattemyndighets beslut beträffande PGI skall antecknas i skattelängd och att den undertecknade längden skall anses innefatta myndighetens beslut.

Utredningens förslag synes allmänt ha accepterats av remissinstanserna. I några fall har dock gjorts påpekanden till vilka jag återkommer. För egen del får jag anföra följande.

Taxeringsperioden har enligt riksdagens beslut förlängts till den 30 november. Till dess regeringen förordnar annat skall dock taxeringsperioden

avslutas den 31 oktober. Förlängningen medför att man efter taxeringsperiodens slut inte får tid att framställa taxeringslängder innan debetsedlarna på slutlig skatt framställs. När taxeringslängden kan tryckas är det också tid för att trycka debiteringslängden. Det ligger då också enligt min mening nära till hands att söka samordna de båda längderna. En sådan samordning innebär en uppenbar rationalisering och kan företas utan olägenheter för kommuner eller andra användare. Jag föreslår därför att den genomförs fr. o. m. 1979 års taxering.

Fram till år 1978 fick förmögenhetslängd enligt föreskrift i lagen (1937: 249) om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar, m. m. inte utan den skattskyldiges samtycke utlämnas till annan tidigare än 20 år efter längdens datum. Denna bestämmelse är numera slopad och något hinder mot att låta förmögenhetslängden ingå i samordningen finns därför inte längre. Enligt vad jag har inhämtat under hand fortgår utredningsarbetet inom RS-projektet med en sådan lösning som mål. Jag föreslår att samordningen också skall omfatta förmögenhetslängden. Jag biträder vidare utredningens förslag att den nya längden skall benämnas skattelängd.

Ett sammanförande av uppgifterna i inkomstlängden, förmögenhetslängden och debiteringslängden till en skattelängd är i stort sett en framställningsteknisk fråga. Från lagteknisk synpunkt kunde det därför synas enklast att i princip behålla nuvarande bestämmelser om dessa längder och införa föreskrift om att de skall upprättas i en gemensam handling. En lösning, som innebär att beteckningarna på dessa längder slopas, synes emellertid inte förutsätta några större ändringar i TL eller andra författningar. Frågan kan till viss del lösas genom att i övergångsbestämmelserna till lagändringen i TL tas in föreskrift om att ordet taxeringslängd, inkomstlängd eller förmögenhetslängd, när det förekommer i olika böjningsformer i annan författning, skall avse skattelängd i motsvarande form. Jag förordar därför att en sammanslagning av längderna författningstekniskt löses enligt den sist angivna linjen.

Jag föreslår i likhet med utredningen att bestämmelserna i TL utformas med utgångspunkt i att 68 § skall uppta alla sådana taxeringsnämndsbeslut som skall antecknas i skattelängden. I denna paragraf bör därför såsom utredningen har föreslagit nu tas med taxeringsnämnds beslut enligt dubbelbeskattningsavtal. Jag kan däremot inte biträda utredningens förslag att föreskriften om anteckning i skattelängd också skall gälla taxeringsnämnds beslut om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst. Bestämmelse om att sådant beslut skall antecknas i skattelängd skulle medföra att beslutet hänfördes till årlig taxering enligt bestämmelsen i 2 § 1 mom. tredje stycket TL och därmed kom att omfattas av den processordning som gäller för denna taxering. Processordningen regleras i fråga om särskild skatteberäkning i lagen (1951: 763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst. Att beslut om särskild skatteberäkning inte anges i 68 § hind-

rar dock inte att man i fortsättningen – på samma sätt som f. n. i taxeringslängden beträffande länsskatterätts beslut om särskild skatteberäkning – anmärker att sådant beslut har meddelats av taxeringsnämnd.

Vid utformningen av 68 § i övrigt samt 2 § 1 mom. TL skall beaktas att inkomsttaxering, förmögenhetstaxering och särskild fastighetstaxering enligt sistnämnda stadgande innefattas under benämningen årlig taxering. Bestämmelsen i 68 § sista stycket bör ändras så att den underskrivna skattelängden kommer att innefatta taxeringsnämnds beslut i fråga om inkomst- och förmögenhetstaxering samt vad som i övrigt, med undantag av särskild fastighetstaxering, enligt 2 § 1 mom. skall hänföras till årlig taxering. På motsvarande sätt bör 2 § 1 mom. sista stycket utformas så att till den årliga taxeringen kommer att hänföras – förutom inkomst- och förmögenhetstaxering samt särskild fastighetstaxering – vad som annars enligt 68 § skall antecknas i skattelängden. Jag föreslår att bestämmelserna ändras i enlighet härmed. Föreskriften i 68 § om att skattepliktig och beskattningsbar förmögenhet skall antecknas i skattelängden tillämpas f. n. bara om förmögenhetsskatt skall utgå. Jag föreslår att bestämmelsen bringas i överensstämmelse med denna tillämpning. Nuvarande bestämmelse i 68 § att regeringen meddelar närmare föreskrifter om taxeringslängds upprättande kan vidare enligt min mening utgå. De verkställighetsföreskrifter som behövs i fråga om skattelängden kan regeringen eller myndighet, som regeringen bestämmer, meddela på grund av 8 kap. 13 § regeringsformen.

De av mig föreslagna ändringarna i 72 a § TL är bara följdändringar eller av redaktionell natur.

Innan jag går över till frågan vilka ändringar som en sammanslagning av längderna kan påkalla i andra författningar vill jag först beröra ett påpekande av länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Påpekanet gäller bestämmelsen i 68 § sista stycket att den underskrivna skattelängden – på samma sätt som f. n. den underskrivna taxeringslängden – skall anses innefatta taxeringsnämndens beslut.

Bestämmelsen har, anser länsstyrelsen, den konsekvensen, att längdens innehåll tar över och träder i stället för taxeringsnämndens beslut. Enligt länsstyrelsens mening blir följden att besvär, som anförs under taxeringsperioden över taxeringsnämnds beslut, inte kan prövas av länsskatterätt förrän skattelängden föreligger klar och underskriven. Ett sätt att lösa detta problem finner länsstyrelsen vara att införa ett markeringsförfarande i det centrala skatteregistret och vid besvär låta detta register innefatta taxeringsnämndens beslut.

Jag vill med anledning härav erinra om att ifrågakavande bestämmelse på förslag i prop. 1967: 88 närmast tillkom för att undanröja tveksamhet om vilken av två föreliggande underlag som skall äga vitsord vid besvär, anteckningarna på deklARATIONEN eller uppgifterna i längden. Den omständigheten att längden gavs vitsord sedan den har upprättats på grundval av anteckningarna på deklARATIONEN kan enligt min mening inte medföra att skat-

terätt skulle vara förhindrad att ta ställning till taxeringsnämnds beslut sådant det föreligger dessförinnan. Att märka är vidare att taxeringsnämnd enligt 69 § 3 mom. TL i dess lydelse fr. o. m. den 1 januari 1979 bara undantagsvis kan ompröva beslut över vilket skattskyldig har anfört besvär. Längden får betydelse för processordningen först sedan den har upprättats och undertecknats. Skulle det visa sig att den senare upprättade längden i visst fall inte stämmer med taxeringsnämndens beslut enligt anteckningarna på deklARATIONEN kan längden rättas med stöd av 72 a § TL eller ändring vidtas efter besvär över taxeringen. Jag anser att det därför inte finns anledning att knyta taxeringsnämnds beslut till det centrala skatteregistret på det sätt som länsstyrelsen har föreslagit.

Som jag har nämnt uttalar utredningen att skattelängden efter undertecknandet skall anses innefatta lokal skattemyndighets beslut om debitering av slutlig skatt och PGI. Såvitt gäller PGI föreslår utredningen att uttrycklig bestämmelse härom tas in i lagen (1959: 551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring. Något förslag till motsvarande lagbestämmelse i fråga om debiteringen av slutlig skatt har utredningen inte lagt fram. För egen del vill jag anföra följande.

Debiteringen av slutlig skatt och PGI anges f. n. i debiteringslängd. Detta förfarande regleras helt i administrativ ordning genom föreskrifter i UK. Den omständigheten att slutlig skatt och PGI genom samordning kommer att anges i en för taxering och debitering gemensam längd i stället för en fristående debiteringslängd ger i och för sig inte anledning till någon föreskrift av det slag som utredningen föreslår. Det är vidare att märka att skattelängden skall undertecknas av lokal skattemyndighet. Det ligger i sakens natur att den undertecknande myndighetens egna beslut innefattas i längden. En bestämmelse om att längden skall *anses* innefatta myndighetens beslut är inte förenligt med detta förhållande. Jag föreslår därför att längdföringen av debitering och PGI också i fortsättningen regleras i administrativ ordning. Mitt förslag medför att ändringarna i andra författningar än TL begränsas till några mindre jämkningar av redaktionell natur i 27 § 1 mom. UBL. Med anledning av att RFV i sitt yttrande har understrukt vikten av att PGI förs in i skattelängd även om inkomstskatt inte utgår vill jag framhålla att så avses sk.

13 Anmaning att lämna självdeklaration m. m.

Jag vill i detta sammanhang ta upp ett förslag som utredningen lade fram i delrapport 1976: 1 och kompletterade i delrapport 1977: 1. Förslaget gäller bestämmelserna i 36 § TL om erinran och anmaning vid underlåtenhet att lämna självdeklaration.

Enligt de här angivna bestämmelserna får deklARATIONSSKYLDIG, som inte

har lämnat självdeklaration inom föreskriven tid, anmanas att lämna deklARATION. Anmaning kan utfärdas av chef för taxeringsenhet eller revisionsenhet, fögderichef, taxeringsnämnd, taxeringsintendent och sådan tjänsteman hos länsstyrelse eller lokal skattemyndighet som biträder taxeringsnämnd. Anmaning får förenas med vitesföreläggande. Vite kan dock inte föreläggas av tjänsteman som biträder taxeringsnämnd. Anmaning får delges den skattskyldige när så är påkallat.

Anmaningsförfarandet förutsätts emellertid inte komma till användning i första hand. Innan anmaning utfärdas bör nämligen den skattskyldige, om det kan ske utan olägenhet, på lämpligt sätt erinras om deklARATIONSSKYLDIGHETEN. Erinran behöver dock inte göras om den deklARATIONSSKYLDIGE innan tiden för lämnande av deklARATION har gått ut har tillställts förtryckt deklARATIONSBANKETT eller särskild skrivelse om deklARATIONSSKYLDIGHETEN.

Föreskriften om att förfarandet med erinran inte behöver tillämpas om den deklARATIONSSKYLDIGE har tillställts förtryckt deklARATIONSBANKETT eller särskilt meddelande infördes enligt förslag i prop. 1974: 181 (SKU 1974: 64, rskr 1974: 389). Föredraganden framhöll att ett system med utsändande av förtryckta deklARATIONSBANKETTER till fysiska personer användes sedan ett par år. Han påpekade också att i vissa län den ordningen tillämpades att juridiska personer, bl. a. aktiebolag, fick särskilt meddelande om sin deklARATIONSSKYLDIGHET. När den deklARATIONSSKYLDIGE hade erinrats om sin skylDIGHET på detta sätt, var det enligt föredragandens mening obehövt med ett särskilt erinringsförfarande innan anmaning utfärdades. I dessa fall innebar ett sådant förfarande en onödig komplikation som dessutom försenade taxeringsarbetet. Skatteutskottet anslöt sig till föredragandens uttalanden.

Utredningen framhåller att anmaningsrutinerna i det nya ADB-systemet bör anslutas till registreringen av självdeklARATIONERNA. Allteftersom denna registrering utvisar att deklARATION inte har avlämnats kan anmaning sändas ut. Utredningen påpekar vidare att det nya ADB-systemet gör det möjligt att tillställa alla deklARATIONSSKYLDIGA förtryckt deklARATIONSBANKETT. Det finns med hänsyn härtill enligt utredningens mening inte tillräcklig anledning att i det maskinella förfarandet söka skapa extra rutiner för att utskilja sådana personer som inte har registrerats som deklARATIONSSKYLDIGA men bedöms vara det på grund av att kontrolluppgift föreligger. Utredningen föreslår därför att man vid utvidgningen av systemet med förtryckta deklARATIONSBANKETTER skall slopa ordningen med erinran och bara använda anmaningsförfarandet. Enligt utredningens mening bör vidare i 36 § TL tas in uttrycklig föreskrift om att länsstyrelsen skall sända förtryckt deklARATIONSBANKETT till den som kan antas vara deklARATIONSSKYLDIG. Sådan blankett skall sändas ut i god tid före deklARATIONSTIDENS UTGÅNG.

Mot utredningens förslag att slopa förfarandet med erinran om deklARATIONSSKYLDIGHET har remissinstanserna inte haft något att invända. Vissa påpekanden görs dock. I ett yttrande framhålls att det rådrum, som erinran

och anmaning ger sammanlagt, kommer att förkortas om erinran slopas. Den tidsfrist som skattskyldig ges i anmaning torde f. n. i allmänhet vara åtta dagar. Denna tidsfrist bör enligt remissinstansens mening förlängas något. En annan remissinstans anser att bestämmelse om skyldighet för länsstyrelse att sända ut förtryckta deklarationsblanketter är en ordningsföreskrift som inte har sin plats i TL. Remissinstansen bedömer det dessutom som en fara att i TL ha både bestämmelse om deklarationskyldighet och administrativa föreskrifter som har samband med skyldigheten. Om länsstyrelsen misslyckas med att tillställa den deklarationskyldige blanketten kan detta tas till intäkt för att lagens bestämmelser om deklarationskyldighet inte är tillämpliga.

För egen del får jag anföra följande. Utsändandet av förtryckta deklarationsblanketter är redan enligt nuvarande bestämmelse accepterat som ett förfarande varigenom de skattskyldiga erinras om deklarationskyldigheten. Har deklarationsblankett sänts till den skattskyldige kan han efter deklARATIONSTIDENS utgång anmanas att lämna deklARATION utan att först få särskild erinran om sin deklarationskyldighet. Föreskriften om erinran är för övrigt inte ovillkorlig. Den deklarationskyldige bör erinras om sin skyldighet, om detta kan ske utan olägenhet.

Jag delar utredningens uppfattning att man i ett väl utbyggt system för utsändande av förtryckta deklarationsblanketter till alla skattskyldiga bör kunna avstå från ett förfarande med särskild erinran. Som en remissinstans har påpekat bör dock tidsfristen i anmaningarna göras längre än f. n. Här för talar enligt min mening också det förhållandet att skattskyldig som inte lämnar deklARATION inom den i anmaningen angivna tiden kan påföras dubbel förseningsavgift. Jag ser för övrigt en förlängning av tidsfristen som en av de uppmjukningar i taxeringsförfarandet som är möjlig att vidta genom att taxeringsperioden har förlängts. Enligt min mening bör tidsfristen regelmässigt kunna anges till tre veckor. Jag förutsätter vidare att man också i fortsättningen förenar förstagsanmaning med vitesföreläggande bara om det finns särskilda skäl till det.

Jag föreslår i enlighet med det sagda att nuvarande bestämmelser i 36 § TL om särskild erinran slopas. Bestämmelse om att förtryckta blanketter skall tillställas de skattskyldiga genom länsstyrelsens försorg bör enligt min mening inte föras in i paragrafen. En sådan föreskrift är som har påpekats i ett remissyttrande av administrativ karaktär.

Jag vill också ta upp ett förslag till ändring av 16 § 4 mom. TL som RSV har lagt fram i skrivelse till budgetdepartementet den 10 augusti 1978. Enligt detta stadgande skall länsstyrelsen upprätta särskild handling, s. k. taxeringsavi, för varje person som kan antas bli taxerad. Taxeringsavierna, som sorteras in i självdeklarationerna, innehåller vissa uppgifter till ledning för deklarationsgranskning och taxering. RSV framhåller att man vid 1979 och följande års taxeringar i vissa fall bör kunna underlåta att framställa taxeringsavi. Bestämmelsen bör enligt RSV:s mening därför

ändras så att avi skall upprättas bara i de fall som föreskrivs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. Avi bör vidare kunna upprättas av lokal skattemyndighet. Jag biträder verkets förslag och föreslår att 16 § 4 mom. TL ändras i enlighet därmed.

I 9 § andra stycket förordningen (1927: 321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar finns bestämmelse om att deklaration för taxering till utskiftningsskatt i visst fall skall avgas efter anmaning. Sådan anmaning får utfärdas av ordförande i taxeringsnämnd eller av kronans ombud hos prövningsnämnd. Denna bestämmelse är föråldrad. Den bör bringas i överensstämmelse med vad som gäller i fråga om anmaning att avge självdeklaration. Sådan anmaning får enligt 51 § första stycket TL utfärdas av chefen för taxeringsenhet, revisionsenhet eller lokal skattemyndighet, taxeringsnämnd, taxeringsintendent samt tjänsteman som biträder taxeringsnämnden. Jag föreslår att 9 § i förordningen ändras i enlighet härmed. Samtidigt bör föreskriften i paragrafens första stycke om att RSV fastställer formulär ändras att gälla regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

14 Arbetsgivares ansvarighet för ej innehållen skatt

14.1 Gällande bestämmelser m. m.

Arbetsgivarna är enligt UBL skyldiga att verkställa avdrag för preliminär och kvarstående skatt på arbetstagarnas löner. Uppbördssystemet bygger på att denna skyldighet fullgörs på rätt sätt. Om arbetsgivare utan skäligen anledning underlåter att verkställa skatteavdrag är han enligt 75 § UBL solidariskt ansvarig med arbetstagaren för den skatt som rätteligen hade bort innehållas.

Arbetsgivare, som på grund av sådan ansvarighet har betalt skatt för arbetstagaren, får enligt 76 § söka tillbaka beloppet av denne. Härför förutsätts bara att arbetsgivaren hos kronofogdemyndigheten visar indrivningskvitto eller på annat sätt styrker att han har betalt beloppet.

För att arbetsgivarens ansvarighet skall kunna realiseras genom exekutiva åtgärder förutsätts att lokal skattemyndighet har meddelat beslut om ansvarigheten. Sådant beslut skall meddelas av den lokala skattemyndighet som har utfärdat eller hade haft att utfärda debetsedel för arbetstagaren. Vidare krävs att beslutet utformas med beaktande av att arbetsgivaren är solidariskt ansvarig med arbetstagaren och har regressrätt mot denne. Den lokala skattemyndigheten har därvid att skilja mellan olika fall.

Om arbetsgivarens ansvarighet beror på underlåtenhet att verkställa avdrag för kvarstående skatt skall betalningsskyldighet bara åläggas arbetsgivaren. Betalningsskyldighet för arbetstagaren föreligger då redan enligt den verkställda debiteringen och beloppet kan drivas in hos honom enligt restlängden över kvarstående skatt. Det är därför tillräckligt att det av beslutet framgår att arbetsgivarens betalningsskyldighet avser kvarstående skatt för viss angiven arbetstagare.

Förhållandet blir detsamma om arbetsgivaren görs ansvarig för ej innehållen preliminär A-skatt först sedan arbetstagaren har debiterats kvarstående eller tillkommande skatt för det inkomstår under vilket skatteavdraget skulle ha gjorts.

Indrivning hos arbetstagaren kan också i dessa fall verkställas på grundval av restlängd. I beslutet behöver därför bara anges till hur stor del arbetsgivarens betalningsskyldighet avser viss arbetstagares kvarstående eller tillkommande skatt.

Återstår så det fall då beslut om arbetsgivarens ansvarighet för ej innehållen preliminär A-skatt meddelas innan arbetstagaren har debiterats slutlig skatt för det inkomstår under vilket skatteavdraget skulle ha verkställts. För att solidarisk betalningsskyldighet för beloppet skall uppkomma krävs i detta fall att betalningsskyldighet åläggs både arbetsgivaren och arbetstagaren. Detta förutsätts också för att beloppet skall kunna gottskrivas arbetstagaren vid debitering av den slutliga skatten i enlighet med bestämmelserna i 27 § 2 mom. UBL.

Arbetsgivarens och arbetstagarens solidariska ansvarighet för ej innehållen skatt kommer i 75 § UBL bl. a. till uttryck på så sätt att krav på erläggande av skattebeloppet får riktas mot både arbetsgivaren och arbetstagaren sedan lokal skattemyndighet har meddelat sitt beslut. Om arbetstagaren vistas på känd ort inom riket får dock arbetsgivaren krävas bara om det kan antas att arbetstagaren har underrättats om sin skyldighet att betala beloppet.

Bestämmelserna om arbetsgivarens ansvarighet för arbetstagares skatt vid underlåtenhet att göra skatteavdrag är i princip oförändrade sedan de infördes i 1945 års uppbördsförordning (1945: 896). De ändringar som har vidtagits har bara avsett en uppmjukning av ett ursprungligt krav på att arbetstagaren i första hand skulle anmanas att fullgöra sin betalningsskyldighet.

Arbetsgivarens ansvarighet fick sålunda enligt 1945 års uppbördsförordning göras gällande bara om arbetstagaren underlät att efter anmaning betala skattebeloppet. I den proposition (prop. 1953: 100, BeU 1953: 33, rskr 1953: 187) som låg till grund för nuvarande uppbördslag (UBL) framhöll departementschefen att arbetstagaren slutligen skulle svara för det ej innehållna skattebeloppet och att det därför tedde sig naturligt att skattekravet i första hand riktades mot arbetstagaren. Enligt departementschefens mening borde dock arbetsgivarens ansvarighet i vissa fall kunna göras gällande utan att arbetstagaren först behövde anmodas att erlægga skatten. Som exempel angavs fall då arbetstagaren hade flyttat från riket eller vistades på okänd ort. Departementschefen berörde i sammanhanget också betydelsen av att arbetsgivarna förde sådana anteckningar om arbetstagarna att de kunde identifieras. Bestämmelserna utformades i enlighet med departementschefens förslag så att arbetsgivaren – om arbetstagaren vistades på känd ort inom landet – fick krävas bara om arbetstagaren hade underlåtit att efter anmaning betala skattebeloppet.

Nuvarande ordning enligt vilken arbetsgivaren i förut angiven situation får krävas bara om det kan antas att arbetstagaren har underrättats om sin skyldighet att betala skattebeloppet infördes enligt förslag i prop. 1967: 130 (BeU 1967: 53, rskr 1967: 336). Departementschefen ansåg att denna jämkning borde vidtas med hänsyn till att det var den lokala skattemyndigheten i arbetstagarens hemort som i fortsättningen skulle besluta om arbetsgivarens betalningsskyldighet. Dittills gällande bestämmelse att arbetstagaren skulle krävas i första hand fick därmed enligt departementschefens mening inte samma betydelse som tidigare.

Särskilda bestämmelser om arbetsgivares ansvarighet finns i UBL också för det fall att arbetsgivare underlåter att inbetala belopp som har innehållits genom skatteavdrag. I sådant fall får beloppet enligt 77 § UBL indrivnas hos arbetsgivaren i samma ordning som gäller för restförd skatt. I fråga om arbetstagaren gäller att han är fri från betalningsansvar för motsvarande belopp. Bestämmelserna har i sak varit oförändrade sedan källskattesystemet infördes.

14.2 Reformbehov och tidigare förslag

Nuvarande bestämmelser om arbetsgivares ansvarighet vid underlåtenhet att göra skatteavdrag tillkom som jag har nämnt vid källskattesystemets införande. Syftet var närmast att åstadkomma en sådan ordning att arbetsgivaren genom särskilt beslut kunde göras betalningsskyldig för icke innehållen preliminär skatt så snart försummelsen upptäcktes samtidigt som skattebeloppet genom beslutet gjordes indrivningsbart också hos arbetstagaren. Den utformning som bestämmelserna med hänsyn härtill gavs och den omständigheten att arbetsgivaren har regressrätt mot arbetstagaren medför att arbetsgivare inte kan åläggas betalningsskyldighet för icke innehållen skatt med mindre än att ansvarighet för skattebeloppet samtidigt fastställs för viss namngiven arbetstagare. Regeringsrätten har i några mål (nr 3083–3084/1975; avgjorda den 19 oktober 1977) angående arbetsgivares ansvarighet för skattebelopp, som inte har kunnat hänföras till viss arbetstagare, uttalat att varken ordalagen i 75 § UBL eller utformningen av övriga regler om arbetsgivaransvaret ger utrymme för annan tolkning än att sådan ansvarighet skall fastställas för varje arbetstagare för sig. I ett annat likartat och samma dag avgjort mål (nr 2281–1976) har regeringsrätten förklarat att av utformningen av reglerna om arbetsgivaransvar följer att detta blott kan avse bestämd arbetstgares skatt. Regeringsrätten har i enlighet härmed begränsat arbetsgivarens ansvarighet för skatten till så stor del av den utbetalda ersättningen, som kunde uppskattas ha utgjort lön för känd arbetstagare.

En arbetsgivares ansvarighet för icke innehållen skatt bör självfallet vara förenad med regressrätt mot arbetstagaren. Det är emellertid enligt min mening inte acceptabelt att låta detta få till följd att en arbetsgivare kan

undgå ansvarighet genom att inte föra i UBL föreskrivna anteckningar om arbetstagares namn m. m. eller genom att undanhålla sådana anteckningar. Bakom ett sådant förfarande ligger ofta, har det visat sig, inte bara en avsikt hos arbetsgivaren (uppdragsgivaren) att komma undan ansvarighet för icke innehållen skatt. Det ger samtidigt arbetstagaren (uppdragstagaren) anonymitet och därmed möjlighet att också slutligt undgå beskattning för ersättningen.

Behovet av att kunna fastställa ansvarighet för arbetsgivare utan hinder av att arbetstagaren är okänd har behandlats i ett avsnitt av en inom finansdepartementet upprättad promemoria Ansvar för skatt vid entreprenad m. m. (Ds Fi 1976: 4). I promemorian framhålls att frågan bl. a. har aktualiserats av en kontrollaktion beträffande entreprenadföretag på västkusten. Det hade därvid i många fall visat sig svårt att få fram uppgifter om de arbetstagare som hade deltagit i arbetet och om storleken av utbetalda löner. Detta kunde bero på att bokföringen var bristfällig eller saknades eller att ersättningarna felaktigt hade bokförts som inköp av varulager o. d. I vissa fall kunde vidare det entreprenadföretag, som rätteligen var ansvarigt för arbetstagarens källskatt, ha saknat kännedom om vilka arbetstagare som hade utfört arbetet. Promemorian utmynnar i förevarande del i förslag om att möjlighet öppnas för en uppskattning av ansvarsbeloppet bl. a. när uppgift om arbetstagare inte föreligger.

Promemorian har remissbehandlats. Flera remissinstanser ser positivt på förslaget att skatt skall kunna beräknas approximativt. Enligt länsstyrelsen i Kalmar län ger detta en sedan länge efterlyst möjlighet till snabb indrivning. Länsstyrelsen i Älvsborgs län anser att möjligheten till "skönsuppskattning" blir ett utmärkt komplement till vitesföreläggande för att tvinga fram bokföring eller uppgifter från tredskande arbetsgivare. Även lokala skattemyndigheterna i Malmö och Hallsbergs fögderier tillstyrker förslaget. Länsstyrelsen i Västernorrlands län, som påpekar att uppbördsutredningen i sitt betänkande SOU 1965: 23 avvisade tanken på approximativ beräkning som oförenlig med nuvarande uppbördssystem, anser att frågan bör upptas i samband med de ändringar i UBL, som kommer att genomföras med anledning av förestående skattereform. Utredningen om säkerhetsåtgärder m. m. i skatteprocessen (USS) anser att frågan bör anstå i avvaktan på att statsmakterna tar ställning till förslaget om betalningssäkringslag för skatte- och avgiftsprocessen. Antas detta lagförslag minskar nämligen i viss mån behovet av regler om approximativ beräkning.

14.3 Överväganden och förslag

Nuvarande bestämmelser om arbetsgivares och arbetstagares ansvarighet för icke innehållen skatt tillkom, som jag har nämnt tidigare, vid källskattesystemets införande. De har under lång tid förefallit innebära en tillfredsställande lösning med hänsyn till både det allmännas och arbetsgivar-

nas intressen. En arbetstagares inkomster skall enligt systemet beskattas i direkt anslutning till inkomsternas förvärvande genom att arbetsgivaren gör skatteavdrag. Om han underlåter att göra avdrag kan enligt bestämmelserna betalningsskyldighet för skattebeloppet omedelbart åläggas honom. Betalar arbetsgivaren beloppet har han för sin del möjlighet att direkt vända sig till kronofogdemyndigheten för att få det indrivet hos arbetstagaren.

Det har emellertid under senare år blivit allt vanligare att arbetsgivare låter utföra arbete i sin verksamhet på entreprenad eller entreprenadliknande villkor. När entreprenadarbetena utförs av en självständig företagare med egna arbetstagare är det denne som är arbetsgivare och enligt UBL ansvarig för källskatten på de löner som betalas för arbetet. I sådant fall berörs alltså inte den som lämnar entreprenaduppdraget av UBL:s bestämmelser om ansvarighet. Så blir däremot fallet om arbetet vid närmare granskning visar sig ha utförts av arbetstagare för vilka uppdragstagaren inte är arbetsgivare utan bara företrädar dem när arbetsavtal ingås och vid arbetets utförande. Uppdragsgivaren är då arbetsgivare i UBL:s mening och därmed den som skall svara för att skatteavdrag görs. Att det har blivit allt vanligare att uppdrag på detta sätt ges till mellanman som inte är egen företagare omvittnas allmänt av länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna. Om uppdragsgivaren (arbetsgivaren) samtidigt underlåter att ta in uppgifter om arbetstagarnas namn och adresser eller undanhåller lokal skattemyndighet dessa uppgifter uppkommer som jag har visat förut ett för det allmänna oacceptabelt förhållande.

Bestämmelserna bör därför enligt min mening ändras. Om det klarläggs att lön har betalats för visst arbete utan att skatteavdrag har gjorts bör sålunda betalningsskyldighet kunna åläggas arbetsgivaren även om arbetstagaren inte kan identifieras i direkt anslutning till att frågan om arbetsgivarens betalningsskyldighet prövas. Beslut varigenom arbetsgivarens regressrätt säkerställs får i stället meddelas om och när arbetsgivaren uppger vilken arbetstagare skatten avser eller denne själv ger sig till känna eller kan knytas till arbetsgivaren i samband med undersökning om ansvarighet för kvarstående skatt.

Jag föreslår i enlighet med det sagda att 75 § UBL ändras så att betalningsskyldighet för icke innehållen preliminär A-skatt kan åläggas arbetsgivare även om lönen har betalats till arbetstagare för vilken identitetsuppgifter inte är kända vid beslutets meddelande. Förutsättning för att beslut om betalningsskyldighet skall meddelas skall självfallet också i fortsättningen vara att arbetsgivaren utan skälig anledning har underlåtit att göra skatteavdrag. Jag vill också erinra om att en arbetsgivare som vill förvissa sig om hur hans uppdrag till viss person skall bedömas med hänsyn till UBL:s bestämmelser om avdragsskyldighet, kan vända sig till lokal skattemyndighet för besked. Han har också möjlighet att få en bindande förklaring av RSV om avdragsskyldigheten. Han undgår därmed risk att mot sin egen uppfattning senare bli bedömd som arbetsgivare. Mitt förslag förut-

sätter bl. a. att nuvarande bestämmelse om solidarisk ansvarighet i 75 § första stycket utgår och att föreskrift ges om hur skattebelopp skall beräknas när arbetstagare är okänd.

En arbetsgivare är enligt gällande bestämmelser ansvarig för icke innehållen skatt till belopp som svarar mot vad han har underlåtit att avdraga. Denna bestämmelse bygger på att arbetstagaren är känd och att avdrag för preliminär skatt därför kan beräknas på grundval av kolumn i viss skatteta-bell. En sådan ordning lämpar sig mindre väl när arbetstagaren är okänd. Det synes lämpligare att beräkna skattebeloppet efter en fast procentsats. Jag föreslår att skattebeloppet i de här avsedda fallen skall anses utgöra 40% av den lön som skatteavdrag skulle ha verkställts på.

Bestämmelserna bör vidare förtydligas så att det klart framgår att betalningsskyldighet skall åläggas både arbetsgivare och känd arbetstagare när beslut om sådan skyldighet meddelas innan slutlig skatt har debiterats för det inkomstår under vilket skatteavdraget borde ha gjorts. Beslut om betalningsskyldighet för både arbetsgivare och arbetstagare kan behöva meddelas också i ett annat fall. Jag tänker härvid på sådant fall då det upptäcks att arbetsgivaren inte har gjort skatteavdrag och att arbetstagaren inte har tagit upp sin ersättning från arbetsgivaren i självdeklarationen. Betalningsskyldighet bör då kunna åläggas båda i avvaktan på att arbetstagaren blir debiterad tillkommande skatt. Jag föreslår att bestämmelse härom tas in i 75 § UBL.

Som jag redan har nämnt krävs ett särskilt beslut för att säkerställa arbetsgivarens regressrätt när en arbetstagare blir känd. När arbetstagaren identifieras innan debitering av slutlig skatt har verkställts måste sålunda beslut meddelas om arbetstagarens betalningsskyldighet för det icke innehållna skattebeloppet. Betalningsskyldighet bör också kunna åläggas arbetstagaren i avvaktan på att tillkommande skatt debiteras. I andra fall måste beslut meddelas om hur stor del av arbetstagarens kvarstående eller tillkommande skatt som omfattas av arbetsgivarens betalningsskyldighet. Jag föreslår att bestämmelser av denna innebörd införs.

Enligt nuvarande lydelse av 75 § UBL skall beslut om arbetsgivares ansvarighet meddelas av den lokala skattemyndighet som har utfärdat eller skulle ha utfärdat debetsedel för arbetstagaren. Denna regel bör gälla också i fortsättningen. Den måste dock kompletteras med bestämmelse för det fall att arbetsgivarens ansvarighet avser icke känd arbetstagare. Jag föreslår att behörighet i sådant fall skall tillkomma den lokala skattemyndighet som har att debitera arbetsgivarens slutliga skatt för det inkomstår under vilket skatteavdraget skulle ha verkställts. Den lokala skattemyndighet, som skall pröva frågan om arbetsgivares betalningsskyldighet bör också meddela beslut om arbetstagares betalningsskyldighet eller om hur stor del av arbetstagarens kvarstående eller tillkommande skatt som omfattas av arbetsgivarens ansvarighet. Jag förutsätter att denna ordning iakttas utan uttryckliga bestämmelser därom.

I samband med de här föreslagna ändringarna bör enligt min mening bestämmelsen i 75 § UBL om ordningen för framställande av krav mot arbetsgivaren jämkas något. När arbetsgivarens ansvarighet avser kvarstående eller tillkommande skatt som tidigare har påförts arbetstagaren har denne regelmässigt krävts på betalning innan betalningsskyldighet åläggs arbetsgivaren. Nuvarande bestämmelse att arbetsgivaren – när arbetstagaren vistas på känd ort i riket – får krävas bara om det kan antas att arbetstagaren har underrättats om sin betalningsskyldighet bör därför begränsas till de fall då betalningsskyldighet åläggs både arbetsgivare och arbetstagare. Så kommer att ske när frågan om arbetsgivares betalningsskyldighet prövas innan slutlig skatt har debiterats för arbetstagaren eller innan den tillkommande skatt har påförts som föranleds av att skatteavdrag inte har verkställts. Jag föreslår att bestämmelserna jämkas i enlighet med det sagda.

De tillägg och ändringar som mitt förslag förutsätter ger anledning att dela upp 75 § UBL på två paragrafer, 75 § och en ny 75 a §. Lagbestämmelserna har utformats i enlighet härmed. Samtidigt har några ändringar av redaktionell natur gjorts.

Mitt förslag bör förses med några ytterligare kommentarer.

Med de föreslagna bestämmelserna avses att täcka en lucka i UBL som gör det möjligt för mindre nogräknade uppdragsgivare att undgå ansvarighet för preliminär A-skatt genom att inte hämta in identitetsuppgifter om arbetstagarna eller undanhålla lokal skattemyndighet dessa uppgifter. Ett sådant förfarande tillämpas ofta i förening med att köpet av arbetskraft arrangeras på sådant sätt, att det utåt lätt framstår som ett uppdragsförhållande mellan självständiga företagare medan det i verkligheten är ett anställningsförhållande. Det säger sig självt att det under dessa omständigheter inte sällan kan uppstå svårigheter för lokal skattemyndighet att få precisa uppgifter om hur mycket som har betalats i lön för uppdragets fullgörande. Ofta kan det bli nödvändigt att gå igenom arbetsgivarens räkenskaper och andra handlingar. Det är exempelvis vanligt att det av faktureringen framgår att tjänster i form av arbetad tid har utförts. Ledning för bestämmandet av lönebeloppet kan också komma att erhållas genom revision hos den av arbetstagarna som har stått som företrädare vid avtalets ingående. Arbetsgivare kan vidare enligt 78 § 2 mom. UBL föreläggas vid vite att lämna uppgift om arbetstagare och utbetalda löner. Lokal skattemyndighet eller revisionspersonal hos länsstyrelsen bör därför ha goda förutsättningar för att få fram det underlag som behövs för en beräkning av det lönebelopp på vilket skatteavdrag borde ha gjorts. Det ligger i sakens natur att denna beräkning ibland inte kan ske utan en uppskattning med hänsyn till de uppgifter som har erhållits från räkenskaper eller exempelvis genom upplysningar från arbetsgivaren eller kända arbetstagare. Några uttryckliga bestämmelser härom behövs dock inte enligt min mening. Jag vill i sammanhanget också erinra om att lokal skattemyndighet enligt 84 § UBL kan änd-

ra ett beslut om arbetsgivares ansvarighet om det visas vara felaktigt och att besvär över lokal skattemyndighets beslut skall föras hos länskatteämbetet.

Mitt förslag medför att det blir möjligt att fastställa betalningsskyldighet för arbetsgivare i huvudsaklig överensstämmelse med vad som åsyftades i den förut nämnda promemorian Ansvar för skatt vid entreprenad m. m. Promemorian behandlar emellertid i huvudsak en annan och vidare fråga.

Denna gäller i vilken mån källskattekontrollen kan effektiviseras genom att viss uppgiftsskyldighet införs i fråga om arbete som uppdras till någon som inte är arbetstagarare hos den för vilkens räkning arbetet utförs.

Den av mig här föreslagna ordningen kommer med all säkerhet att inte oväsentligt minska möjligheterna till skatteundandragande. Det återstår dock fortfarande att bedöma i vilken mån en ytterligare effektivisering kan erhållas av skatteuppbörden genom att viss uppgiftsskyldighet åläggs uppdragsgivare. Jag är emellertid inte beredd att ta ställning till denna fråga nu. Jag avser därför att återkomma till den i ett senare sammanhang.

Jag vill till sist säga några ord om arbetsgivares ansvarighet enligt 77 § UBL för skatt som han har innehållit genom skatteavdrag men inte redovisat inom föreskriven tid.

Arbetstagaren är i sådant fall fri från betalningsansvar för det innehållna skattebeloppet. Detta gottskrivs honom vid debiteringen av slutlig skatt såsom om det var inbetalt. Fall kan naturligtvis tänkas då arbetsgivare visat ha innehållit visst skattebelopp utan att det samtidigt framgår för vilken arbetstagarare skatteavdraget har gjorts. I sådant fall föreligger det enligt min mening inte något hinder mot att betalningsskyldighet åläggs arbetsgivaren för skattebeloppet. Detta får gottskrivas arbetstagaren när han ger sig till känna för att få utrett varför han har tillgodoräknats preliminär skatt med för lågt belopp och kanske blivit debiterad kvarstående skatt. Jag har därför inte funnit anledning att föreslå någon ändring av 77 §.

15 Vissa följdändringar i TL

Det förslag till ändringar i taxeringsorganisationen och taxeringsförfarandet som jag lade fram i prop. 1977/78:181 gällde framför allt inkomst- och förmögenhetstaxeringen. Den nya ordningen förutsätter dessutom vissa ändringar i TL:s bestämmelser om fastighetstaxering. Med hänsyn till att reglerna om denna taxering f. n. ses över av fastighetstaxeringskommittén (Fi 1976:05) begränsar jag mitt förslag till ändringar angående den särskilda fastighetstaxeringen. Ändringarna får ses som provisoriska. Följdändringar behövs också i några andra avseenden. Jag redovisar ändringarna i anslutning till de paragrafer som berörs.

35 § I taxeringsnämndsordförandens uppgifter har hittills bl. a. ingått att motta deklARATIONER. Enligt den nya ordningen skall ordföranden främst

ha till uppgift att planera och leda nämndens arbete. Han är härvid också skyldig att granska deklARATIONER och andra handlingar i den utsträckning som fordras för en noggrann och tillförlitlig taxering. Göromål av expeditionell natur har så långt möjligt avlastats honom och lagts på personal hos länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna. Ordföranden bör enligt min mening nu också befrias från skyldigheten att ta emot deklARATIONER från allmänheten. Detta åliggande har för övrigt mist sin betydelse i praktiken. Jag föreslår att 35 § ändras i enlighet med det sagda. I samband härmed bör också några redaktionella jämkningar företas.

129 och 130 §§ Enligt bestämmelserna för den nya taxeringsorganisationen skall taxeringsnämnderna erhålla biträde av tjänstemän hos länsstyrelse eller lokal skattemyndighet. Kronoombud skall inte längre förekomma. Länsstyrelsen får dock övergångsvis förordna kronoombud att biträda nämnden. I sådant fall gäller äldre bestämmelser om kronoombud. Föreskriften om kronoombud i 129 § 1 mom. kan därför utgå. Momentet bör vidare justeras med hänsyn till den överflyttning till 13 § av föreskrifterna i 16 § 2 mom. som har gjorts tidigare. Samtidigt bör bestämmelserna i 6 mom. om konsulent inom lappväsendet och hänvisningen till detta moment i 1 mom. slopas. Detsamma gäller bestämmelserna i 130 § första stycket om ordningsman i lappby. Andra bestämmelser i TL om sådan konsulent eller ordningsman har utgått tidigare. Förutom de ändringar som betingas av det sagda föreslår jag också några jämkningar av redaktionell natur i både 129 och 130 §§. Jämkningarna sammanhänger bl. a. med tidigare beslutade ändringar i bestämmelserna om val av ledamöter i taxeringsnämnd.

174 § 4 mom. Bestämmelser om valbarhetsvillkor m. m. för ledamot eller suppleant i taxeringsnämnd finns numera i 8 och 9 §§. Nuvarande paragrafhänvisning i 174 § 4 mom. femte stycket bör ändras i enlighet därmed. Jag föreslår samtidigt några mindre redaktionella justeringar.

184 och 185 §§ I första stycket av 184 §, som avser särskild fastighetstaxering, hänvisas bl. a. till förutvarande 7 och 17 §§. Dessa paragrafer har ersatts med ändrade bestämmelser i 11 och 14 §§ om ordförandens uppgifter i taxeringsnämnd resp. vad som ankommer på skattechefen.

Beträffande ordförandes uppgifter vid särskild fastighetstaxering torde ordföranden i särskild fastighetstaxeringsnämnd också i fortsättningen böra utföra en del av de åligganden som ankom på taxeringsnämndsordförande enligt förutvarande 7 §. De föreskrifter som kan behövas härom bör enligt min mening lämpligen meddelas i administrativ ordning i avvaktan på den lagstiftning som fastighetstaxeringskommitténs arbete kan resultera i. I anslutning till att hänvisningen till 7 § slopas bör hänvisningen till 17 § ändras att avse 14 § och flyttas till 185 § första stycket.

I 184 § första stycket hänvisas f. n. också till 16 § 3 mom. och 59 §. Dessa stadganden är numera slopade i enlighet med prop. 1977/78: 181. Möjlighet enligt 16 § 3 mom. för ordförande att anlita skrivbiträde föreligger dock en-

ligt övergångsbestämmelserna. Hänvisningen till 16 § 3 mom. och 59 § bör nu alltså utgå. SlopanDET av hänvisningen till 16 § 3 mom. bör kombineras med övergångsbestämmelse om att länsstyrelsen får medge att ordföranden vid särskild fastighetstaxering anlitar skrivbiträde till dess erforderligt biträde lämnas av tjänsteman hos länsstyrelse eller lokal skattemyndighet. I sådant fall bör vidare äldre bestämmelser om skrivbiträde gälla i sin lydelse före den 1 januari 1979.

Jag föreslår att 184 och 185 §§ ändras på det sätt som jag har sagt här. Vid ändringen av 185 § har också beaktats att hänvisningen i första stycket till 61 § 5 mom. numera skall avse 2 mom.

189 § 1 paragrafens sista stycke hänvisas till 69 § 4 mom. andra stycket. Detta stycke har emellertid upphört att gälla. Bestämmelserna om hur underrättelse skall sändas har i stället sammanförts i första stycket. Enligt dessa bestämmelser skall underrättelse sändas till den skattskyldige i vanligt brev. I särskilda fall får försändelsen rekommenderas eller delges den skattskyldige. Samma ordning bör enligt min mening gälla underrättelse enligt 189 §. Jag föreslår därför att hänvisningen i paragrafens sista stycke ändras i enlighet härmed.

16 Definitioner m. m.

Utredningen har av framför allt systematiska skäl ansett sig böra föreslå att vissa definitioner tas in i 2 § 2 mom. UBL. Dessa definitioner gäller bl. a. begreppen arbetsgivare, arbetstagare, lön och skatteavdrag.

Som utredningen har påpekat har dessa begrepp inte alltid samma innebörd i UBL:s olika sammanhang. Detta förhållande har dock mig veterligt inte inneburit någon nackdel eller medfört oklarhet om vad som avses i det särskilda fallet. Ja anser mig vidare kunna konstatera att det med hänsyn till UBL:s uppbyggnad inte är helt problemfritt att skapa definitioner av detta slag som når samstämmighet med lagens bestämmelser och anvisningar. Jag är därför inte beredd att ansluta mig till utredningens förslag i denna del. Som jag har nämnt i avsnittet om tid för inbetalning av skatt m. m. bör 2 § 2 mom. däremot i enlighet med utredningens förslag förses med tillägg om vad som skall förstås med uppbörds månad.

Utredningen har också tagit upp några terminologifrågor som rör UBL:s bestämmelser om landstingsmedel och egenavgifter. Beträffande beteckningen landstingsmedel påpekar utredningen att denna i den nya kommunallagen (1977: 179) har ersatts med "landstingsskatt", som enligt 2 § KL utgår som kommunal inkomstskatt. Bestämmelserna om kommunal inkomstskatt i UBL avser sålunda också landstingsskatt och detta begrepp bör därför enligt utredningens mening utgå. Utredningens förslag rörande bestämmelserna om egenavgifter syftar till vissa förtydliganden. Jag avser att återkomma till dessa i stort sett redaktionella frågor i annat samman-

hang. Med hänsyn till att 27 § UBL måste ändras av andra skäl föreslår jag dock att begreppet landstingsmedel redan nu slopas i denna paragraf.

För preliminär B-skatt, slutlig skatt och tillkommande skatt skall enligt UBL utfärdas debetsedel. Ordet "debetsedel" är förbundet med ett äldre förfarande för uppbörd av krono- och kommunalutskylder. Dessa betalas i efterskott och uppbörden anslöt direkt till räkenskaperna. Jag anser att man nu bör införa en beteckning som svarar bättre och mer klart mot terminologin i vårt nuvarande uppbördssystem. I det allmänna språkbruket har "skattsedel" kommit att bli den vedertagna benämningen. Jag föreslår att denna får ersätta nuvarande beteckning. Ordet "debetsedel" i olika böjningsformer bör i enlighet härmed bytas ut mot "skattsedel" i motsvarande form där det förekommer i UBL.

17 Ikraftträdande

UBL Den nya ordningen för arbetsgivares inbetalning och redovisning av innehållen preliminär A-skatt bör tillämpas fr. o. m. uppbördsåret 1980/1981. Detta innebär att bestämmelserna, att innehållen skatt skall betalas med särskilt inbetalningskort och redovisas i uppbördsdeklaration, första gången kommer att gälla uppbörden i mars 1980. Den nya ordningen bör på motsvarande sätt första gången tillämpas i fråga om kvarstående skatt som skall betalas senast den 18 i uppbördsåren mars och maj 1980. Debetsedlarna på slutlig skatt enligt taxeringen år 1979 måste därför framställas med beaktande av att inbetalningskort skall användas under år 1980 både för arbetsgivares redovisning av innehållen kvarstående skatt och för skattskyldigs egen inbetalning av sådan skatt. Uppbördsåret 1980/1981 bör likaså bli det första uppbördsår under vilket preliminär B-skatt och tillkommande skatt betalas enligt den nya ordningen. I fråga om tillkommande skatt är att märka att den kan fördelas till betalning under uppbördsåren som infaller under skilda uppbördsår. När tillkommande skatt skall erläggas under uppbördsåren januari och mars 1980 bör sålunda den nya betalningsordningen också gälla i fråga om den del av skatten som förfaller till betalning under januari. Om den tillkommande skatten har fördelats till betalning under november 1979 och januari 1980 bör däremot nuvarande bestämmelser om bl. a. uppbördstermin och betalning med skatteanvisning gälla beträffande uppbörden under januari 1980.

Lagen bör i enlighet med det sagda träda i kraft den 1 januari 1980 såvitt gäller de ändringar eller tillägg som föranleds av att nuvarande bestämmelser om uppbördstermin och skatteanvisningar ersätts med föreskrifter om inbetalning senast den 18 i uppbördsåren och skyldighet för arbetsgivare att lämna uppbördsdeklaration. Dessa ändringar eller tillägg avser 2 § 2 mom., 24 § 2 mom., 26, 28 och 31 §§, 39 § 1 mom., 42 §, 43 § 1 mom., 47 §, 48 § 1 och 2 mom., 50 och 52–55 §§, 56 § första stycket, 57 §, 58 § 1 mom.,

59 §, 69 § 2 mom., 77, 83 och 86 §§ samt punkt 4 av anvisningarna till 39 §. Samtidigt bör nuvarande bestämmelser i 23 § om uppbördstermin m. m. upphöra att gälla. Den 1 januari 1980 bör vara tidpunkt för ikraftträdandet också i fråga om de föreslagna bestämmelserna i 10, 33, 37, 38 och 45 §§ om skatteavdrag, debetsedlar och jämkning samt de ändringar i 51 §, 56 § andra stycket och 68 § 4 mom. som avser möjlighet att upprätta restlängd med utelämnande av skattebelopp för vilket anstånd har getts och förfarandet när skattebelopp inte kan hänföras till viss inbetalare.

Lagen avses i vissa delar bli tillämplig redan under första hälften av år 1979. Detta är sålunda fallet beträffande de bestämmelser om beräkning av preliminär B-skatt, skattelängd och anstånd som föreslås i 13 §, 17 § 1 mom., 27 § 1 mom. samt 49 § 2 a och 3 mom. Lagen bör på dessa punkter lämpligen träda i kraft två veckor efter den dag, då den enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Detsamma bör gälla bestämmelserna i 75 och 75 a §§ om arbetsgivares ansvarighet vid underlåtenhet att göra skatteavdrag. Äldre bestämmelser bör dock fortfarande gälla i fråga om skatt som skulle ha innehållits före ikraftträdandet.

Förutsättning för de här angivna ikraftträdandebestämmelserna är att nuvarande föreskrifter tillämpas övergångsvis i vissa avseenden. Övergångsbestämmelserna bör bl. a. innebära att nu gällande föreskrifter fortfarande skall tillämpas när inbetalning eller redovisning avser preliminär skatt som skall avräknas på slutlig skatt vid den årliga debiteringen år 1980 eller tidigare. I fråga om tillkommande skatt bör enligt vad jag har sagt förut föreskrivas att nuvarande bestämmelser gäller, om skatten enligt fördelning förfaller till betalning under november 1979 och januari 1980. Beträffande fyllnadsbetalning av preliminär skatt som skall avräknas på slutlig skatt år 1980 bör den nya ordningen gälla om betalning sker efter den 18 januari 1980.

TL Lagen om ändring i TL bör träda i kraft två veckor efter den dag, då den enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Bestämmelserna i 2 § 1 mom. och 68 § om vad som skall hänföras till den årliga taxeringen och om skattelängd blir därmed tillämpliga första gången i samband med 1979 års taxering. Äldre bestämmelser i 72 a § bör fortfarande gälla i fråga om rättelse i nuvarande taxeringslängder. Sloandet av bestämmelsen angående erinran om deklarationsskyldighet bör därmed också kunna iakttas vid 1979 års taxeringsarbete.

Ask De ändringar som har föreslagits i kungörelsens 6 och 7 §§ sammanhänger med förslaget att arbetsgivare enligt UBL skall erlägga förseningsavgift i stället för restavgift när uppbördsdeklaration inte lämnas i föreskriven tid. Bestämmelserna härom skall tillämpas fr. o. m. år 1980. Detsamma bör gälla ändringarna i 6 och 7 §§ *Ask*. Äldre bestämmelser i dessa paragrafer bör dock fortfarande gälla i fråga om meddelande om skatt som har innehållits före den 1 januari 1980.

Förslag till bestämmelser angående ikraftträdandet har upprättats i enlighet med det ovan sagda.

18 Hemställan

Med hänvisning till vad jag har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta inom budgetdepartementet utarbetade förslag till

1. lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272),
2. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623),
3. lag om ändring i kungörelsen (1969: 5) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning,
4. lag om ändring i förordningen (1927: 321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar.

19 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Bilaga
Remissinstanserna

Efter remiss har yttranden över rapporterna avgetts av justitiekanslern (JK), kammarrätterna i Stockholm och Sundsvall, bokföringsnämnden, försvarets civilförvaltning, riks försäkringsverket (RFV), postverket, statens järnvägar (SJ), statistiska centralbyrån (SCB), riksrevisionsverket (RRV), konjunkturinstitutet, riksarkivet, arbetsmarknadsstyrelsen, länsstyrelsernas organisationsnämnd (LON), samtliga länsstyrelser, Stockholms läns landsting, Stockholms kommun, Malmö kommun, Göteborgs kommun, Sundsvalls kommun, Umeå kommun, lokala skattemyndigheterna i Stockholms, Handens, Jönköpings, Klippans, Kristianstads, Malmö, Göteborgs, Kungälv, Västerås, Borlänge och Sundsvalls fögderier, kronofogdemyndigheterna i Stockholm, Södertälje, Eskilstuna, Nyköping, Motala, Kristianstad, Malmö, Göteborg, Hudiksvall och Umeå, datainspektionen, decentraliseringsutredningen, delegationen för företagens uppgiftslämnande (Defu), kommittén med uppdrag att utreda frågan om behovet av framtida folk- och bostadsräkningar, planeringsgruppen för barnomsorg, sysselsättningsutredningen, utredningen angående statistiska centralbyråns uppgiftsinsamling, centralorganisationen SACO/SR (SACO/SR), Föreningen auktoriserade revisorer (FAR), Föreningen Sveriges fögderitjänstemän, Föreningen Sveriges kronofogdar, Föreningen Sveriges uppbördschefer, Landsorganisationen i Sverige (LO), Landstingsförbundet, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Länsplanerarnas förening, Svenska arbetsgivareföreningen (SAF), Svenska bankföreningen, Svenska företagares riksförbund, Svenska kommunalstatistiska föreningen, Svenska kommunförbundet, Svenska kyrkans församlings- och pastoratsförbund, Svenska revisorsamfundet, Svenska sparbanksföreningen, Sveriges advokatsamfund, Sveriges hantverks- och industriorganisation (SHIO), Sveriges industriförbund, Sveriges köpmannaförbund, Sveriges redovisningskonsulters förbund, Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund och Tjänstemännens centralorganisations statstjänstemannasektion (TCO-S).

Åtskilliga länsstyrelser har bifogat yttranden från lokala skattemyndigheter och kronofogdemyndigheter. LRF hänvisar till ett inom Lantbrukarnas skattedelegation upprättat utlåtande.

Innehåll

Proposition	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Lagförslag	3
1. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)	3
2. lag om ändring i taxeringslagen (1956:623)	39
3. lag om ändring i kungörelsen (1969:5) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning	52
4. lag om ändring i förordningen (1927:321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar	53
Utdrag ur regeringens protokoll den 1 mars 1979	54
1. Inledning	54
2. Tid för inbetalning av skatt, m.m.	56
3. Sättet för arbetsgivares inbetalning och redovisning av innehållen preliminär skatt	58
3.1 Inledning	58
3.2 Kontrolluppgifterna som underlag för krediteringen – årsredovisning och specificerad redovisning	62
3.3 Uppbördsdeklaration	66
3.4 Förseningsavgift m.m.	68
3.5 Redovisningsnivå	70
4. Inbetalning av debiterade skatter, m.m.	73
5. Bankernas medverkan i skatteuppbörden, m.m.	76
6. Kontrollförfarandet	79
7. Redovisning av skatteavdrag på artistersättning	84
8. Skatteavdrag på pension m.m.	85
9. Anstånd	86
10. Restlängd m.m.	89
11. Särskild taxering för beräkning av preliminär B-skatt, m.m.	92
12. Skattelängd m.m.	96
13. Anmaning att lämna självdeklaration m.m.	100
14. Arbetsgivares ansvarighet för ej innehållen skatt	103
14.1 Gällande bestämmelser m.m.	103
14.2 Reformbehov och tidigare förslag	105
14.3 Överväganden och förslag	106
15. Vissa följdändringar i TL	110
16. Definitioner m.m.	112
17. Ikraftträdande	113
18. Hemställan	115
19. Beslut	115
Bilaga Förteckning över remissinstanserna	116

